

Bóka János államtitkár úrnak

a dsmsatcab@im.gov.hu

szerzoijogireform@hipo.gov.hu

Tárgy:

Iktatószám: XX-3/88/1/2020.

*A szerzői jogi irányelvek átültetési tervezetének
előzetes társadalmi konzultációja – visszamutatás*

Tisztet Államtitkár Úr!

Egyesületeink köszönik a szakmai konzultáció visszamutatása keretében megküldött magas színvonalú tervezetet. Az alábbiakban adjuk meg a dr. Faludi Gábor által készített és álláspontunkat tükröző észrevételeinket, melyeket a megküldött anyaghoz igazodóan változáskövetéssel jelzünk a következőképpen. Ahol új szöveget javasoltunk, ott ez szerepel a jogszabálysöveg elején. Ahol a tervezet szerinti jogszabálysövegben javaslunk változtatást, ott ezt változáskövetés mutatja. Az indokoláshoz is fűztünk esetenként a szöveg javaslatainkat indokoló észrevételt, amelyet a T. Jogalkotó – ha javaslatunkat elfogadja – az indokolás részévé tehet.

Egyszerre és személyi átfedéssel folyt a szöveg észrevételezése a Proart tagszervezeteinél, a MIE-ben és az AIPPI Magyar Csoportjában. Ez az oka az ölelkező/átfedő javaslatoknak.

Kiemeljük az alábbiakat:

- Komoly, színvonalas novellajavaslatot észrevételezhettünk, amit őszintén köszönünk.
- Észrevételeink többsége az Szjt jogdogmatikai egységének a lehető legteljesebb megőrzését célozza, ezért hangsúlyozzuk, hogy
 - ahol az új kivételek a sui generis adatbázis jogot is érintik, ott a kivételt nem lehet a szabad felhasználási fejezetben kezelni: az csak a szerzőt, és a szomszédos jogi jogosultakat fedi le a 83.§ (2) bekezdése útján. Emiatt az adatbázis jog alóli kivételeket a 84/C.§-ban lehet csak elhelyezni.

■ Ahol a kivétel önálló alfejezetben van (OOC művek/teljesítmények), ott az alfejezetre hatályos fogalommal érdemes operálni a kivétellel érintett oltalmi tárgyak egyértelmű meghatározása céljából

- Az „új” vagyoni jogok közül a közvetlen betáplálás még további megfontolásokat igényel. Ez mind a fogalomra, mind a jogosítás módjára vonatkozik. Az alkotói és előadóművészi, a második fázist érintő jogosítást a lehető legszélesebb körében közös jogkezelési útra célszerű terelni, mert a műsorterjesztő (nyilvánosságot elérő szervezet) számára ez jelenti a lehető legszélesebb körű jogszatosságot, azaz terjeszthető „repertoárt”), és ez csökkenti a legerősebben a tranzakciós költségeket.

- A tartalmegosztó platformszolgáltatók esetében határozottan javasoljuk a felesleges online jelző elhagyását (ld. az indokolást az anyagban) és javasoljuk annak a megfontolását, hogy legjobb helyen levő (57.§-t követő) felhasználás engedélyezési szabályokat ne itt kövessék a felelősségkorlátozó rendelkezések (erre a szövegben nem tettünk javaslatot), hanem a jogsértés jogkövetkezményei között. Ahogy a 95/A.§ a hatáson műszaki intézkedést összekapcsolja a kivételekkel, ugyanúgy a felelősségkorlátozás, és a szabad felhasználás vs. tartalomeltávolítás kérdése nyugodtan rendezhető a 94/A.§-t követően, ami persze a 94/B.§ átszámolásával járna. E javaslatunk célja ismét csak a dogmatikai egység fenntartása.

- Messzemenően egyetértünk azzal, hogy a jelenkori technológiák használata mellett lazítani kell a felhasználási szerződés alakiságain. Övünk azonban jogbiztonsági okokból attól, hogy a hosszú időtartamra, kizárólagos jogot és esetenként emellé még felhasználási opciót is engedő, harmadik személynek átengedhető jogot is tartalmazó, jövőbeli alkotások elkészítésére kötelező szerződések alaki kötöttsége enyhüljön. A szoftver, az adatbázis felhasználására, valamint a lehívásra hozzáférhetővé tételre, és ezzel összefüggően a teljes, vagy részleges közkincsbe bocsátásra nézve szükséges feloldani az alaki kötöttséget. Mindeközben tekintettel kell lenni a szerződéssel konstituált felhasználási jog jellegére (csak nem kizárólagos felhasználási jog engedése történhet szóban, vagy ráutaló magatartással, ideértve az írásbeli alaknak nem minősülő elektronikus út alkalmazását is). A javaslatunk megfelelően tekintettel van a szerződés ingyenes, vagy visszerhes jellegére is, és el van megfelelően helyezve a Ptk. és az Elkertv. háttére elé.

Budapest, 2020. június 8.

Dr. Szecskay András	Dr. Kereszty Marcell
elnök	elnök
MIE	AIPPI Magyar Csoportja

**Melléklet! Az egyesületek javaslatai a törvény/módosítás szövegébe illesztve
változáskövetéssel**

**1999. évi LXXVI. törvény
a szerzői jogról**

A technikai fejlődéssel lépést tartó, korszerű szerzői jogi szabályozás meghatározó szerepet tölt be a szellemi alkotás ösztönzésében, a nemzeti és az egyetemes kultúra értékeinek megóvásában; egyensúlyt teremt és tart fenn a szerzők és más jogosultak, valamint a felhasználók és a széles közönség érdekei között, tekintettel az oktatás, a művelődés, a tudományos kutatás és a szabad információhoz jutás igényeire is; gondoskodik továbbá a szerzői jog és a kapcsolódó jogok széles körű, hatékony érvényesüléséről. Az Országgyűlés e szempontokra figyelemmel - összhangban Magyarországnak a szellemi tulajdon védelme terén fennálló nemzetközi kötelezettségeivel és az Európai Közösség jogszabályaival - a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK
I. Fejezet
BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

A szerzői jogi védelem tárgya

1. § (1) Ez a törvény védi az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat.

(2) Szerzői jogi védelem alá tartozik - függetlenül attól, hogy e törvény megnevezi-e - az irodalom, a tudomány és a művészet minden alkotása. Ilyen alkotásnak minősül különösen:

- a) az irodalmi (pl. szépirodalmi, szakirodalmi, tudományos, publicisztikai) mű,
- b) a nyilvánosan tartott beszéd,
- c) a számítógépi programalkotás és a hozzá tartozó dokumentáció (a továbbiakban: szoftver) akár forráskódban, akár tárgykódban vagy bármilyen más formában rögzített minden fajtája, ideértve a felhasználói programot és az operációs rendszert is,
- d) a színmű, a zenés színmű, a táncjáték és a némajáték,
- e) a zenemű, szöveggel vagy anélkül,
- f) a rádió- és a televíziójáték,
- g) a filmalkotás és más audiovizuális mű (a továbbiakban együtt: filmalkotás),
- h) a rajzolás, festés, szobrászat, metszés, könyvnyomtatás útján vagy más hasonló módon létrehozott alkotás és annak terve,
- i) a fotóművészeti alkotás,
- j) a térképmű és más térképészeti alkotás,
- k) az építészeti alkotás és annak terve, valamint az épületegyüttes, illetve a városépítészeti együttes terve,
- l) a műszaki létesítmény terve,
- m) az iparművészeti alkotás és annak terve,
- n) a jelmez, a díszlet és azok terve,
- o) az ipari tervezőművészeti alkotás,
- p) a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis.

(3) A szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg. A védelem nem függ mennyiségi, minőségi, esztétikai jellemzőktől vagy az alkotás színvonalára vonatkozó értékítéllettől.

1. módosítás

(4) Nem tartoznak e törvény védelme alá a jogszabályok, az ~~állami irányítás egyéb jogi eszközei~~, **közjogi szervezetszabályozó eszközök**, a bírósági vagy hatósági határozatok, a hatósági vagy más hivatalos közlemények és az ügyiratok, valamint a jogszabállyal kötelezővé tett szabványok és más hasonló rendelkezések.

Indokolás

Technikai jellegű módosítás. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény hatályba lépését követően az „állami irányítás egyéb jogi eszközei” helyébe a normatív határozat és normatív utasítás tekintetében a „közjogi szervezetszabályozó eszközök” fogalmat alkalmazza, ezért szükségessé vált az Szjt. ezen terminológiához való igazítása.

Észrevétel:

Régóta időszerű módosítás, egyetértünk vele. Szükségesnek látszik azonban az Szjt-nek *a nemzeti szabványosításról* szóló *1995. évi XXVIII. törvénnyel való kapcsolatának* felülvizsgálata is, ugyanis kétséges, hogy a jogszabállyal kötelezővé tett szabványok köre nem üres halmaz-e. A szabványokra irányadó mai szabályok alapján szükségtelennek látszik ezek kizárása a védelemből.

(5) A szerzői jogi védelem nem terjed ki a sajtótermékek közleményeinek alapjául szolgáló tényekre vagy napi hírekre.

(6) Valamely ötlet, elv, elgondolás, eljárás, működési módszer vagy matematikai művelet nem lehet tárgya a szerzői jogi védelemnek.

(7) A folklór kifejeződései nem részesülnek szerzői jogi védelemben. E rendelkezés nem érinti a népművészeti ihletésű, egyéni, eredeti jellegű mű szerzőjét megillető szerzői jogi védelmet.

(8) Az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók, a rádió- és a televízió-szervezetek, a filmelőállítók, valamint az adatbázis-előállítók teljesítményei az e törvényben meghatározott védelemben részesülnek.

A törvény hatálya

2. § Olyan műre, amely először külföldön került nyilvánosságra, az e törvényben meghatározott védelem csak akkor terjed ki, ha a szerző magyar állampolgár, vagy ha a szerzőt nemzetközi egyezmény, illetőleg viszonyosság alapján a védelem megilleti.

3. § (1) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok átszállására, átruházására, megterhelésére, valamint az e törvény hatálya alá tartozó művekkel és egyéb teljesítményekkel összefüggő egyéb személyi és vagyoni jogviszonyokban az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

(2) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezelésére az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvény (a továbbiakban: Kjkt.) rendelkezései az irányadók.

A szerzői jog

4. § (1) A szerzői jog azt illeti, aki a művet megalkotta (szerző).

(2) Szerzői jogi védelem alatt áll - az eredeti mű szerzőjét megillető jogok sérelme nélkül - más szerző művének átdolgozása, feldolgozása vagy fordítása is, ha annak egyéni, eredeti jellege van.

Közös művek

5. § (1) Több szerző közös művére, ha annak részei nem használhatók fel önállóan, a szerzői jog együttesen és - kétség esetén - egyenlő arányban illeti meg a szerzőtársakat; a szerzői jog megsértése ellen azonban bármelyik szerzőtárs önállóan is felléphet.

(2) Ha a közös mű részei önállóan is felhasználhatók (összekapcsolt művek), a saját rész tekintetében a szerzői jogok önállóan gyakorolhatók. Az összekapcsolt művekből álló, együtt alkotott közös mű valamely részének más művel való összekapcsolásához az eredeti közös mű valamennyi szerzőjének hozzájárulása szükséges.

Együttesen létrehozott művek

6. § (1) Az együttesen létrehozott műre (pl. nemzeti szabványra) a szerzők jogutódjaként azt a természetes vagy jogi személyt illeti meg a szerzői jog, akinek vagy amelynek kezdeményezésére és irányításával a művet létrehozták, és aki vagy amely azt a saját nevében nyilvánosságra hozta.

(2) Együttesen létrehozottnak minősül a mű, ha a megalkotásában együttműködő szerzők hozzájárulásai olyan módon egyesülnek a létrejövő egységes műben, hogy nem lehetséges az egyes szerzők jogait külön-külön meghatározni.

Gyűjteményes mű

7. § (1) Szerzői jogi védelemben részesül a gyűjtemény, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű (gyűjteményes mű). A védelem a gyűjteményes művet megilleti akkor is, ha annak részei, tartalmi elemei nem részesülnek, illetve nem részesülhetnek szerzői jogi védelemben.

(2) A gyűjteményes mű egészére a szerzői jog a szerkesztőt illeti, ez azonban nem érinti a gyűjteménybe felvett egyes művek szerzőinek és kapcsolódó jogi teljesítmények jogosultjainak önálló jogait.

(3) A gyűjteményes mű szerzői jogi védelme nem terjed ki a gyűjteményes mű tartalmi elemeire.

Név nélkül vagy felvett néven nyilvánosságra hozott mű

8. § Ha a művet név nélkül vagy felvett néven hozták nyilvánosságra, a szerzői jogokat a szerző fellépéséig az gyakorolja, aki a művet először hozta nyilvánosságra.

A szerzői jogok keletkezése, a szerzői jogok a vagyoni forgalomban

9. § (1) A szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilleti a szerzői jogok - a személyhez fűződő és a vagyoni jogok - összessége.

(2) A szerző személyhez fűződő jogait nem ruházhatja át, azok másként sem szállhatnak át

és a szerző nem mondhat le róluk.

(3) A vagyoni jogok - a (4)-(6) bekezdésekben foglaltak kivételével - nem ruházhatók át, másként sem szállhatnak át és azokról lemondani sem lehet.

(4) A vagyoni jogok örökölhetők, róluk halál esetére rendelkezni lehet.

(5) A vagyoni jogokat öröklés útján megszerző személyek azokról egymás javára rendelkezhetnek.

(6) A vagyoni jogok a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel átruházhatók, illetve átszállnak. A jogszerző - a jogok átruházására irányuló szerződés eltérő kikötése hiányában - a vagyoni jogokkal a továbbiakban rendelkezhet.

II. Fejezet SZEMÉLYHEZ FÜZŐDŐ JOGOK A mű nyilvánosságra hozatala

10. § (1) A szerző határoz arról, hogy műve nyilvánosságra hozható-e.

(2) A mű nyilvánosságra hozatala előtt annak lényeges tartalmáról csak a szerző hozzájárulásával szabad a nyilvánosság számára tájékoztatást adni.

(3) A felhasználási szerződés alapján - ellenkező kikötés hiányában - megadottnak kell tekinteni a szerző hozzájárulását ahhoz, hogy a felhasználó a mű tartalmáról a felhasználás céljának megfelelő módon a nyilvánosság számára tájékoztatást adjon.

(4) A szerző halála után fellelt művet - ha a szerző vagy jogutódja ellenkező nyilatkozatot nem tett vagy az ellenkezőjét másképp nem bizonyítják - úgy kell tekinteni, hogy a szerző azt nyilvánosságra hozatalra szánta.

11. § A szerző alapos okból, írásban visszavonhatja a mű nyilvánosságra hozatalához adott engedélyét, a már nyilvánosságra hozott művének további felhasználását pedig megtilthatja; köteles azonban a nyilatkozat időpontjáig felmerült kárt megtéríteni. Ez nem érinti a munkáltató jogát a mű felhasználására, továbbá nem akadályozza a vagyoni jogok átruházása esetén a jogszerzőt az átruházott vagyoni jogokon alapuló felhasználásban.

A név feltüntetése

12. § (1) A szerzőt megilleti a jog, hogy művén és a művére vonatkozó közleményen - a közlemény terjedelmétől és jellegétől függően - szerzőként feltüntessék. A szerzőt a mű részletének átvétele, idézése vagy ismertetése esetén is meg kell jelölni. A szerző a neve feltüntetéséhez való jogot a felhasználás jellegétől függően, ahhoz igazodó módon gyakorolhatja.

(2) Az át- vagy feldolgozáson, illetve a fordításon az alapul szolgáló mű szerzőjének nevét is fel kell tüntetni.

(3) A szerző jogosult művét nevének megjelölése nélkül vagy felvett néven is nyilvánosságra hozni. A szerző a nevének feltüntetésével nyilvánosságra hozott mű újabb jogszerű felhasználása esetén is megkívánhatja, hogy a művét a továbbiakban nevének feltüntetése nélkül használják fel.

(4) A szerző követelheti, hogy e minőségét senki se vonja kétségbe.

A mű egységének védelme

2. módosítás

A) opció	B) opció
13. § <i>(1) A szerző személyhez fűződő jogát</i>	13. § <i>A szerző személyhez fűződő jogát</i>

<p>sérti művének mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, vagy a mű más olyan megváltoztatása vagy a művel kapcsolatos más olyan visszaélés, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes. <u>A szerző személyhez fűződő jogát sérti művének a becsületére vagy jóhírnevére sérelmes mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, megváltoztatása és a művel kapcsolatos más ilyen jellegű visszaélés.</u></p> <p><u>(2) A szerző a műegységének (1) bekezdés szerinti sérelmére művének paródia céljából [34/A. §] történő felhasználása esetén akkor hivatkozhat, ha a felhasználás túllépi a szükséges és arányos mértéket.</u></p>	<p>sérti művének mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, vagy a mű más olyan megváltoztatása vagy a művel kapcsolatos más olyan visszaélés, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes. <u>A szerző személyhez fűződő jogát sérti művének a becsületére vagy jóhírnevére sérelmes mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, megváltoztatása és a művel kapcsolatos más ilyen jellegű visszaélés.</u></p>
<p><u>DSM 17(7) és Infosoc 5(3)k</u></p> <p><u>Indokolás</u></p> <p><i>Az mű integritásához fűződő jog tekintetben a hazai szerzői jog változó értelemezést követett. Az 1969. évi szerzői jogi törvény a mű mindenfajta, engedély nélküli megváltoztatását a szerző személyhez fűződő jogaiba ütközőnek tekintett. Az 1999-ben elfogadott Sztj. indokolása rögzítette, hogy ez a megoldás „a mű integritásának túlzott, életszerűtlen védelmét eredményezte, ami ráadásul még mások alkotói, előadóművészi szabadságának aránytalan és ésszerűtlen korlátozásaként is hatott.”</i></p> <p><i>Ennek megfelelően az Sztj. 1999-ben hozzáigazította a rendelkezést a BUE 6bis cikke által biztosított joghoz. Az Sztj. ezt követően 2013-ban módosult, a módosítás indokolása pedig rögzíti, hogy a 13. § első tagmondata mindenfajta eltorzítás és megcsonkítás ellen, feltétel nélkül véd, a becsület és hírnév sérelmének feltétele pedig csak a második tagmondat szerinti felhasználások vonatkozásában irányadó. A jogirodalom azóta szinte egyöntetűen amellet foglalt állást, hogy az Sztj. eredeti állapota szerinti értelmezés követendő, a rendelkezés ezen értelmezés visszaállítását szolgálja, egyúttal összhangba hozza a 13. § terminológiáját a Ptk.</i></p>	<p><u>Indokolás</u></p> <p><i>Az mű integritásához fűződő jog tekintetben a hazai szerzői jog változó értelemezést követett. Az 1969. évi szerzői jogi törvény a mű mindenfajta, engedély nélküli megváltoztatását a szerző személyhez fűződő jogaiba ütközőnek tekintett. Az 1999-ben elfogadott Sztj. indokolása rögzítette, hogy ez a megoldás „a mű integritásának túlzott, életszerűtlen védelmét eredményezte, ami ráadásul még mások alkotói, előadóművészi szabadságának aránytalan és ésszerűtlen korlátozásaként is hatott.”</i></p> <p><i>Ennek megfelelően az Sztj. 1999-ben hozzáigazította a rendelkezést a BUE 6bis cikke által biztosított joghoz. Az Sztj. ezt követően 2013-ban módosult, a módosítás indokolása pedig rögzíti, hogy a 13. § első tagmondata mindenfajta eltorzítás és megcsonkítás ellen, feltétel nélkül véd, a becsület és hírnév sérelmének feltétele pedig csak a második tagmondat szerinti felhasználások vonatkozásában irányadó. A jogirodalom azóta szinte egyöntetűen amellet foglalt állást, hogy az Sztj. eredeti állapota szerinti értelmezés követendő, a rendelkezés ezen értelmezés visszaállítását szolgálja, egyúttal összhangba hozza a 13. § terminológiáját a Ptk. fogalomrendszerével.</i></p>

<p><i>fogalomrendszerével.</i></p> <p><i>A paródia célú felhasználások gyakran erősen kritikus hangvételűek, vagy olyan véleményt fogalmazzak meg, amellyel az eredeti mű szerzője saját becsületére vagy jóhírnevére tekintettel sértőnek ítélné meg, ebből fakadóan ezen felhasználások engedélyezése útján nem képzelhető el a felhasználások jogosítása. Ugyancsak fontos szempont, hogy ezen esetekben a véleménynyilvánítás szabadsága és a szerzői kizárólagos jogok ütköznek, ebből kifolyólag indokoltnak tűnik, hogy ezen kollíziót a jogalkotó törvényi szinten rendezze, ahhoz, hogy a véleménynyilvánítás ne egyfajta külső korlátként, bizonytalan tartalommal korlátozza a szerzői jogot.</i></p> <p><i>Annak érdekében, hogy a paródia-kivétel teljességgel érvényesülni tudjon, szükséges a mű egységéhez fűződő jog és szabad véleménynyilvánítás kapcsolatát rögzíteni, a rendelkezés ezt a célt szolgálja. A véleménynyilvánítás kereteit meghaladó – pl. diszkriminatív, antiszemita, gyűlöletkeltő tartalmú – felhasználások ugyanakkor a továbbiakban is túllépnek a szükséges és arányos mértéken, így sértik a mű integritásához fűződő jogot. Tekintettel arra, hogy a BUE 6bis cikke a mű egységéhez fűződő jog átruházhatóságáról, korlátozhatóságáról nem rendelkezik, ezért a módosítás megfelel a nemzetközi jogi keretrendszernek is.</i></p>	
---	--

Észrevétel:

Álláspontunk szerint a módosításra semmi szükség nincs. A fő kérdés: az integritási jogot minden esetben a bíróságnak kell érdemérlegelés útján összevetnie a paródia kivételével. Semmiféle szabályozással ezt nem lehet, és nem is szabad korlátozni. A szükségesség és arányosság tesztjének magánjogi törvényben nincs helye. Ha egy paródia ügy eljut az Alkotmánybírósághoz, az AB fogja eldönteni, hogy a szerzői jog alkotmányos tulajdonvédelmi gyökerét veti-e össze a paródia kivétel alapját jelentő véleményszabadsággal, vagy a művészet szabadságát, és az alkotói véleményszabadságot veti-e össze a paródiát megalapozó véleményszabadsággal, amelynek az is része, hogy az uniós bírói gyakorlat (Deckmyn) nem követel meg egyéni, eredeti jelleget a paródiához.

Kifejezetten jogalkotói hibának, félrefogásnak tartanánk, ha a szerzői jogi normába az A)

opció szerinti beavatkozás történne. A paródia kivétel és az integritási jog súrlódási felületére, és annak bírói döntéssel való, alapjogi mérlegelést igénylő feloldására a paródia kivételt bevezető szabály indokolásában kell sort keríteni. Az indokolás az Alaptörvény szerint mérvadó az értelmezés során.

Ha már mindenképpen szükségesnek tartja a jogalkotó a 13. § jelenlegi, szakmai egyeztetés nélküli utalással módosított, emiatt nem tökéletes szövegének módosítását, akkor a B) opció a kevésbé rögzös út. Ekkor a jogalkotó pontot kíván tenni az integritási jog – egyébként a különböző BUE kommentárookban is vitatott - tartalmának hazai vitáira. Azonban erre sincs szükség, mert nem lehet olyan az utóbbi időben közzétett kúriai, vagy akár FIT határozatot találni, amely azt mondaná ki, hogy az Szjt. 13. § megvalósul olyankor is, amikor nem lelhető fel a tényállásban a becsület, és jóhírnév sérelme.

Pl: Kúria Pfv. 21.703/2015/5.

BDT2015. 3392.

Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.614/2015/6.

Fővárosi Ítéltábla Pf. 21.580/2014/5.

Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.940/2014/5.

A személyhez fűződő jogok gyakorlása

14. § (1) A szerző halála után az e törvényben szabályozott személyhez fűződő jog megsértése miatt a védelmi időn (31. §) belül az léphet fel, akit a szerző irodalmi, tudományos vagy művészi hagyatékának gondozásával megbízott - ilyennek hiányában pedig vagy ha a megbízott nem intézkedik, az, aki a szerzői vagyoni jogokat öröklési jogcímen megszerezte.

(2) A védelmi idő eltelte után a szerző emlékének megsértése címén az érintett közös jogkezelő szervezet vagy szerzői érdek-képviselői szervezet is felléphet olyan magatartás miatt, amely a védelmi időn belül sértené a szerző jogát arra, hogy a művén vagy a művére vonatkozó közleményen szerzőként feltüntessék.

15. § A szerző meghatározott személyhez fűződő jogainak védelmében a felhasználó is felléphet, ha ahhoz a szerző a felhasználási szerződésben kifejezetten hozzájárult.

15/A. § A szerzői jogi védelem alatt álló mű közérdekű adatként vagy közérdekből nyilvános adatként való megismerésére irányuló igényt a szerző személyhez fűződő jogainak védelme érdekében az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az adatigénylő által kívánt forma és mód helyett - az adatigénylés teljesítésére rendelkezésre álló határidőben - a mű közérdekű adatot vagy közérdekből nyilvános adatot tartalmazó részei megtekintésének lehetővé tételével is teljesítheti.

III. Fejezet

VAGYONI JOGOK

A vagyoni jogokra vonatkozó általános szabályok

16. § (1) A szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű egészének vagy valamely azonosítható részének anyagi formában és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. E törvény eltérő rendelkezése hiányában a felhasználásra engedély felhasználási szerződéssel szerezhető.

(2) A szerző engedélye szükséges a mű sajátos címének felhasználásához is.

(3) A szerzőt megilleti a műben szereplő jellegzetes és eredeti alak kereskedelmi

hasznosításának és az ilyen hasznosítás engedélyezésének kizárólagos joga is.

(4) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek - eltérő megállapodás hiányában - a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. A díjazásról a jogosult csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le. Ha a törvény a felhasználási szerződés érvényességét megszabott alakhoz köti, a díjazásról való lemondás is csak a megszabott alakban érvényes.

Indokolás

A DSM 18(1) bekezdése már jelenleg is alkalmazandó jelen bekezdés által.

Észrevétel:

Figyelemmel arra, hogy az Szjt. 16. § (4) bekezdése a szerzői jogokra vonatkozik, és az előadóművészekre csak a felhasználási szerződés szabályainak alkalmazását mondja ki a törvény, ezért a gyakorlatias megoldás az lenne, ha az Szjt. 55.§ utaló szabálya a 16.§ (4) bekezdést is alkalmazni rendelné az előadóművészekkel kötött felhasználási szerződésekre. Egyéb szomszédos/kapcsolódó jogi jogosultakat a (4) bekezdés nem érint. A dogmatikailag tisztább, de gyakorlati szempontból talán kevésbé hasznos megoldás alapján a 16.§ (4) bekezdésének az alkalmazását az előadóművészi vagyoni jogokat követően lehetne elhelyezni a törvényben.

(5) A törvényben meghatározott esetekben a szerzőt a mű felhasználásáért megfelelő díjazás illeti meg anélkül, hogy a felhasználás engedélyezésére kizárólagos joga volna. A törvény kizárhatja az ilyen díjazásról való lemondás jogát; a szerző ilyen rendelkezés hiányában is csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le a díjazásról.

(6) Jogosulatlan a felhasználás különösen akkor, ha arra törvény vagy az arra jogosult szerzővel engedélyt nem ad, vagy ha a felhasználó jogosultságának határait túllépve használja fel a művet.

(7) Ha e törvény vagy a Kjkt. eltérően nem rendelkezik, a felhasználó köteles a szerzőt vagy jogutódját, illetve a közös jogkezelő szervezetet a felhasználás módjáról és mértékéről tájékoztatni.

(8) Ahol e törvény irodalmi és zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezetet említ, azon azt a szervezetet kell érteni, amely az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviseletében az adott - irodalmi és zenei művekkel kapcsolatos - engedélyezési jog vagy díjigény gyakorlását a Kjkt. 33. § (2) bekezdése szerinti engedély alapján reprezentatív közös jogkezelő szervezetként végzi, és amely e körben a kiterjesztett hatályú közös jogkezelésre, valamint a jogdíjak megállapítására és beszedésére jogosult. Ezt a szabályt megfelelően kell alkalmazni akkor is, ha e törvény képzőművészeti és iparművészeti alkotásokra vonatkozó szerzői jogok kezelését végző közös jogkezelő szervezetet említ.

17. § A mű felhasználásának minősül különösen:

- a) a többszörözés (18-19. §),
- b) a terjesztés (23. §),
- c) a nyilvános előadás (24-25. §),
- d) a nyilvánosságához közvetítés sugárzással vagy másként (26-27. §),
- e) a sugárzott műnek az eredetihez képest más szervezet közbeiktatásával a nyilvánosságához történő továbbközvetítése (28. §),
- f) az átdolgozás (29. §),
- g) a kiállítás (69. §).

A többszörözés joga

18. § (1) A szerző kizárólagos joga, hogy a művét többszörözze, és hogy erre másnak engedélyt adjon. Többszörözés:

a) a mű anyagi hordozón való - közvetlen vagy közvetett - rögzítése, bármilyen módon, akár véglegesen, akár időlegesen, valamint

b) egy vagy több másolat készítése a rögzítésről.

(2) A mű többszörözésének minősül különösen a nyomtatással megvalósuló mechanikai, filmes vagy mágneses rögzítés és másolatkészítés, a hang- vagy képfelvétel előállítása, a sugárzás vagy a vezeték útján a nyilvánossághoz történő közvetítés céljára való rögzítés, a mű tárolása digitális formában elektronikus eszközön, valamint a számítógépes hálózaton átvitt művek anyagi formában való előállítása. Az építészeti alkotások esetében többszörözés a tervben rögzített alkotás kivitelezése és utánépítése is.

19. § (1) A zeneszerzők és a szövegírók a már nyilvánosságra hozott nem színpadi zeneműveknek és zeneszövegeknek, valamint az ilyen színpadi zeneművekből vett részleteknek hangfelvételen való újabb többszörözésére és példányonkénti terjesztésére vonatkozó jogukat csak közös jogkezelő szervezetük útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

(2) Az átdolgozási jogra és e jog gyakorlására az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem alkalmazható.

20. § (1) A rádió- és a televízió-szervezetek műsorában sugárzott, a saját műsort vezeték útján a nyilvánossághoz közvetítők műsorába belefoglalt, valamint a kép- vagy hanghordozón forgalomba hozott művek szerzőit, előadó-művészi teljesítmények előadóművészeit, továbbá filmek és hangfelvételek előállítóit műveik, előadó-művészi teljesítményeik, illetve filmjeik és hangfelvételeik magáncélú másolására tekintettel megfelelő díjazás illeti meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett díjat az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet állapítja meg a többi jogosult közös jogkezelő szervezeteivel egyetértésben. A díj megállapításakor figyelembe kell venni, hogy az érintett művek, előadó-művészi teljesítmények, valamint filmek és hangfelvételeik esetében alkalmaznak-e a szerzői jog, illetve az ahhoz kapcsolódó jogok védelmére szolgáló hatásos műszaki intézkedést (95. §). A díjat az üres kép- és hanghordozó gyártója, külföldi gyártás esetén pedig a jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett személy, vagy - vámfizetési kötelezettség hiányában - egyetemlegesen a hordozót az országba behozó személy és az azt belföldön először forgalomba hozó személy köteles az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezethez a vámkezelés befejezésétől, vámfizetési kötelezettség hiányában pedig a forgalomba hozataltól vagy - ha ez a korábbi - a forgalomba hozatali céllal történő raktáron tartás megkezdésétől számított nyolc napon belül megfizetni. A jogdíj megfizetéséért az adott hordozó összes belföldi forgalmazója is egyetemlegesen felel.

(3) A díjfizetési kötelezettség nem terjed ki:

a) az export céljából történő forgalomba hozatalra, továbbá

b) a kizárólag olyan készülékhez (pl. stúdióberendezéshez, diktafonhoz) használható kép- és hanghordozókra, amelyeket rendeltetésszerű felhasználás esetén nem használnak művek, előadóművészi teljesítmények, illetve hangfelvételek másolatainak magáncélú készítésére.

(4) Hanghordozók esetében a befolyt díjaknak a költségek levonása után fennmaradt összegéből - ha az érintett közös jogkezelő szervezetek évente március 31-ig másként nem állapotodnak meg - negyvenöt százalék a zeneszerzőket és az írókat, harminc százalék az előadóművészeket, huszonöt százalék a hangfelvétel-előállítókat illeti meg.

(5) Képhordozók esetében a befolyt díjaknak a költségek levonása után fennmaradt összegéből - ha az érintett közös jogkezelő szervezetek évente március 31-ig másként nem

állapodnak meg - tizenhárom százalék a filmelőállítókat, huszonkét százalék a filmalkotások mozgóképi alkotóit, négy százalék a képzőművészeket, az iparművészeket és a fotóművészeti alkotások szerzőit, tizenhat százalék a filmírókat, húsz százalék a zeneszerzőket és a zeneszöveg-írókat, valamint huszonöt százalék az előadóművészeket illeti meg.

(6) Az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet a díjaknak azt a részét, amely az általa a felosztást illetően nem képviselt szerzőknek és szerzői jogi jogosultaknak, az előadóművészeknek és a hangfelvétel-előállítóknak jár, a jogosultak közös jogkezelő szervezeteinek utalja át.

(7) A jogosultak díjigényüket csak közös jogkezelő szervezeteik útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

21. § (1) Az olyan művek szerzőit, amelyeket fénymásolással vagy más hasonló módon, papíron vagy más hasonló hordozón (a továbbiakban együtt: reprográfiával) többszöröznek, a magáncélú másolásra tekintettel megfelelő díjazás illeti meg. A díjat a reprográfiára szolgáló készülék gyártójának, külföldön gyártott készülék esetében pedig a jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett személynek vagy - vámfizetési kötelezettség hiányában - egyetemlegesen a készüléket az országba behozó személynek és az azt belföldön először forgalomba hozó személynek kell a 20. § (2) bekezdésének harmadik mondatában meghatározott határidőn belül megfizetnie. A jogdíj megfizetéséért az adott készülék összes belföldi forgalmazója is egyetemlegesen felel. E díjon felül a reprográfiára szolgáló készüléket ellenérték fejében üzemeltető is köteles díjat fizetni. Mindkét díjat a közös jogkezelő szervezetnek kell befizetni.

(2) Azoknak a készülékeknek a felsorolását, amelyek reprográfiára szolgálnak, a Kormány rendeletben állapítja meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett díjat a közös jogkezelő szervezet állapítja meg. A díj megállapításakor figyelembe kell venni különösen a készülék használati módját, teljesítményét, az ellenérték fejében történő üzemeltetés esetében pedig a működés helyét is.

(4) Az (1) bekezdésben említett díj mértéke legfeljebb a reprográfiára szolgáló készülék gyártói kibocsátási árának 2%-a, illetve külföldön gyártott készülék esetében pedig legfeljebb a jogszabály szerinti vám alapjának 2%-a.

(5) A díjfizetési kötelezettség nem terjed ki a készülék export céljából történő forgalomba hozatalára.

(6) A befolyt díjaknak a költségek, valamint a Kjkt. 12. § (3) bekezdése szerinti szerződés alapján - ha ilyen hatályban van - a kiadókat megillető részesedés levonása után fennmaradt összegéből a szakirodalmi, tudományos művek szerzőit negyvenkettő, a többi irodalmi mű szerzőit negyvenkettő, a képzőművészeket és a fotóművészeket tizenhat százalék illeti meg. A díjakat e felosztási arányok szerint a jogosultak közös jogkezelő szervezeteinek kell átutalni.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott felosztási arányokat akkor kell alkalmazni, ha az érintett közös jogkezelő, illetve érdek-képviselői szervezetek évente március 31-ig másként nem állapodnak meg.

(8) A szerzők - és a Kjkt. 12. § (3) bekezdése szerinti szerződés esetén a részesedésre jogosult kiadók - díjigényüket csak közös jogkezelő szervezeteik útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le, ide nem értve Kjkt. 12. § (3) bekezdése alapján létrejött megállapodás esetét.

22. § (1) Aki a 20. §-ban meghatározott üres kép- vagy hanghordozót, vagy a 21. §-ban meghatározott készüléket üzletszerűen gyárt, vámfizetési kötelezettség nélkül az országba behoz, vagy az így behozott hordozót először belföldi forgalomba hozza, illetve, aki ilyen kép- vagy hanghordozó vagy készülék behozatala miatt jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett, minden naptári hónap tizedik napjáig, de legkésőbb a 20. § (2) bekezdésében meghatározott fizetési határidőn belül köteles tájékoztatni a közös jogkezelő szervezetet a forgalomba hozott vagy behozott mennyiségről, továbbá a hordozó vagy a készülék fajtájáról.

A közös jogkezelő szervezet további felvilágosítást kérhet a forgalomba hozatali adatokról és a beszerzési forrásokról; a reprográfiára szolgáló készüléket ellenérték fejében üzemeltetőtől pedig a megfelelő díj megállapításához szükséges adatok szolgáltatását kérheti.

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott tájékoztatósi, felvilágosítási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének - akár részleges - elmulasztása esetén az egyébként járó díjazáson felül, a közös jogkezelő szervezet többletköltségeinek fedezésére költségátalányt kell fizetni, amelynek összege a fizetendő díj összegével egyezik meg.

A terjesztés joga

23. § (1) A szerző kizárólagos joga, hogy a művét terjessze, és hogy erre másnak engedélyt adjon. Terjesztésnek minősül a mű eredeti példányának vagy többszörözött példányainak a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele forgalomba hozatallal vagy forgalomba hozatalra való felkínálással.

(2) A terjesztés magában foglalja különösen a műpéldány tulajdonjogának átruházását és a műpéldány bérbeadását, valamint a műpéldánynak az országba forgalomba hozatali céllal történő behozatalát. A terjesztés jogának megsértését jelenti a mű jogsértéssel előállott példányának kereskedelmi céllal történő birtoklása is, ha a birtokos tudja vagy neki az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellene, hogy a példány jogsértéssel állt elő.

(3) A terjesztés joga kiterjed a mű egyes példányainak a nyilvánosság részére történő haszonkölcsönbe adására is. A hangfelvételben foglalt művek szerzői e jogukat a 78. § (2) bekezdésének megfelelően gyakorolhatják. A filmalkotások szerzői e jogukat szintén csak közös jogkezelés útján gyakorolhatják, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

(4) A bérbeadással történő terjesztés joga az építészet, az iparművészet és az ipari tervezőművészet körében csak a tervekre vonatkozik.

(5) Ha a műpéldányt a jogosult vagy az ő kifejezett hozzájárulásával másvalaki adásvétellel vagy a tulajdonjog más módon történő átruházásával az Európai Gazdasági Térségben forgalomba hozta, a terjesztés joga az így forgalomba hozott műpéldány tekintetében - a bérbeadás, a haszonkölcsönbe adás és a behozatal joga kivételével - a továbbiakban nem gyakorolható.

(6) Ha a szerző a filmalkotásra vagy a hangfelvételben foglalt műre vonatkozó bérbeadási jogát a film vagy a hangfelvétel előállítójára ruházta, vagy egyébként engedélyezte számára e jog gyakorlását, a mű bérbeadással történő terjesztése ellenében továbbra is megfelelő díjazást követelhet a film vagy a hangfelvétel előállítójától. E díjról a szerző nem mondhat le, díjigényét azonban csak közös jogkezelő szervezet útján érvényesítheti.

(7)

23/A. § (1) A nyilvános haszonkölcsönzést végző könyvtárakban haszonkölcsönzés útján terjesztett irodalmi művek és kottában rögzített zeneművek szerzőit a haszonkölcsönbe adásra tekintettel megfelelő díjazás illeti meg.

(2) A díjat a közös jogkezelő szervezet az évenként megállapított jogdíjközleményében, a kultúráért felelős miniszter (e § alkalmazásában a továbbiakban: miniszter) által felügyelt költségvetési fejezetben külön törvényi soron meghatározott összeg keretén belül állapítja meg.

(3) A szerzők díjigényüket csak közös jogkezelő szervezetük útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott művek példányainak a díj megállapításához és felosztásához szükséges azonosító adatairól és a haszonkölcsönzés céljára való kölcsönbeadásuk számáról a könyvtárak a közös jogkezelő szervezet, valamint a miniszter

számára évente, a tárgyévet követő első naptári negyedév végéig adatot szolgáltatnak. A díj megállapításához és felosztásához szükséges adatok, valamint az adatszolgáltatásra kötelezett könyvtárak körét külön jogszabály állapítja meg.

(5) A díjat a költsönbeadások száma alapján kell felosztani, a díj a tárgyévet követő naptári év november 1. napján esedékes.

A nyilvános előadás joga

24. § (1) A szerző kizárólagos joga, hogy művét nyilvánosan előadja, és hogy erre másnak engedélyt adjon. Előadás a mű érzékelhetővé tétele jelenlévők számára.

(2) Előadás különösen

a) a mű előadása közönség jelenlétében személyes előadóművészi teljesítménnyel, így például a színpadi előadás, a hangverseny, a szavalóest, a felolvasás („élő előadás”);

b) a mű érzékelhetővé tétele bármilyen műszaki eszközzel vagy módszerrel, így például a filmalkotás vetítése, a közönséghez közvetített vagy (műpéldányon) terjesztett mű hangszóróval való megszólaltatása, illetve képernyőn való megjelenítése.

(3) Nyilvános az előadás, ha az a nyilvánosság számára hozzáférhető helyen vagy bármely más helyen történik, ahol a felhasználó családján és annak társasági, ismerősi körén kívüli személyek gyűlnek vagy gyűlhetnek össze.

25. § (1) Az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőiben a már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a felhasználóval, kivéve, ha a szerző a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot tett.

(2)

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók a színpadra szánt irodalmi művek és zenedrámái művek vagy jeleneteik, illetve keresztmetszeteik, valamint a szakirodalmi művek és a nagyobb terjedelmű nem színpadra szánt szépirodalmi művek (pl. regények) előadására.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetekben a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles az (1) bekezdésben említett közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni. Ez a szervezet a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti.

(5) A személyes előadóművészi teljesítménnyel megvalósuló nyilvános előadás jogdíját - a vendéglátó-ipari zeneszolgáltatás jogdíja kivételével - az előadástól számított három napon belül kell megfizetni. Egyéb esetekben a díjfizetéssel legalább negyedéves időszakra - ennél rövidebb időnyellegű üzemeltetés esetén pedig az üzemeltetés teljes időtartamára - kell előzetesen jogot szerezni a felhasználásra.

(6) Ha a felhasználó nem tesz eleget a (4) bekezdésben szabályozott bejelentési kötelezettségének és ennek következtében a közös jogkezelő szervezet csak az ellenőrzés során szerez tudomást a felhasználásról, a közös jogkezelő szervezet ellenőrzési költségeinek fedezésére az egyébként járó díjazáson felül költségátalányt kell fizetni, amelynek összege a fizetendő díj összegével egyezik meg.

A mű nyilvánosságához való közvetítésének joga

26. § (1) A szerző kizárólagos joga, hogy a művét sugárzással a nyilvánosságához közvetítse, és hogy erre másnak engedélyt adjon. Sugárzás a mű érzékelhetővé tétele távollévők számára hangoknak, képeknek és hangoknak, vagy technikai megjelenítésüknek vezeték vagy más hasonló eszköz nélkül megvalósuló átvitelével.

(2) A mű sugárzásának minősül a műhold útján történő sugárzás is, ha a sugárzott műsor a

nyilvánosság körében közvetlenül fogható. A műhold útján sugárzott műsor a nyilvánosság körében közvetlenül foghatónak minősül, ha a rádió- vagy televízió-szervezet felelősségével és ellenőrzése alatt műsort hordozó jeleket juttatnak el a műholdhoz, majd onnan a Földre megszakítatlan közvetítés útján azzal a céllal, hogy a jeleket a nyilvánosság vehesse. Műhold útján történő sugárzás esetén a felhasználás helye az Európai Gazdasági Térségnek kizárólag az a tagállama, amelyből a rádió- vagy televízió-szervezet felelősségével és ellenőrzése alatt a műsort hordozó jeleket eljuttatják a műholdhoz, majd onnan a Földre megszakítatlan közvetítés útján azzal a céllal, hogy a jeleket a nyilvánosság vehesse. Arra a műhold útján történő sugárzásra, amelynek felhasználási helye az előző szabály alapján az Európai Gazdasági Térségen kívüli állam, a műholdas műsorsugárzásra és a vezeték útján történő továbbközvetítésre alkalmazandó szerzői jogra és a szerzői joghoz kapcsolódó jogokra vonatkozó egyes szabályok összehangolásáról szóló 93/83/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglaltakat kell alkalmazni.

(3) Sugárzásnak minősül a kódolt sugárzás is, amely a nyilvánosság körében csak azt követően fogható közvetlenül, hogy a műsort hordozó jeleket - az eredeti rádió- vagy televízió-szervezettel kötött megállapodás alapján, a tőle vagy a hozzájárulásával mástól beszerzett eszközzel (kódoldóval) - arra alkalmassá tették. Az ilyen felhasználásért az eredeti rádió- vagy televízió-szervezet és a kódoldót alkalmazó, nyilvánossághoz közvetítő szervezet egyetemlegesen felel.

(4) A mű sugárzásának minősül az is, ha a sugárzott műsor jeleit a nyilvánossághoz közvetítő szervezet kódolja és a mű zavartalan érzékelése a nyilvánosság tagjai számára csak az e szervezettel kötött külön megállapodás alapján, a tőle vagy a hozzájárulásával mástól beszerzett kódoldóval lehetséges.

(5) Kódolt a sugárzás, ha a műsort hordozó jeleket bármilyen módon átalakítják, hogy a hozzáférést a nyilvánosság valamely szűkebb körére korlátozzák.

3. módosítás

(5a) Sugárzás az a felhasználás is, amelyre akként kerül sor, hogy a műsort eredetető (eredeti) rádió- vagy televízió szervezet műsort hordozó jeleit a rádió- vagy televízió szervezettől különböző szervezet (a továbbiakban: nyilvánosságot elérő szervezet) teszi hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, , akként, hogy a rádió-televízió szervezet csak a nyilvánosságot elérő szervezet számára teszi elérhetővé a műsorhordozó jeleket (a továbbiakban: közvetlen betáplálás) anélkül, hogy a rádió- vagy televízió szervezet maga a műsorhordozó jeleket a közvetlen betáplálással egyidejűlegközvetlenül a nyilvánosság számára is közvetítené. Az ilyen felhasználás egy nyilvánossághoz közvetítésnek minősül. A nyilvánossághoz közvetítésre az eredeti rádió- vagy televízió szervezeten kívül a nyilvánosságot elérő szervezetnek is felhasználási jogot kell szereznie.

Észrevétel:

Pontosítás javaslunk azért, hogy kitűnjön: a felhasználás első fázisa a közvetlen betáplálás. Emellett a norma világos abban, hogy csak a második fázis éri el a nyilvánosságot, azonban mindkét szereplő köteles felhasználási jogot szerezni. Álláspontunk szerint a norma megfogalmazható akként, hogy abból érthetővé váljon a nyilvánosságot elérő szervezet nyilvánossághoz közvetítésben játszott aktív szerepe. Ezt fejezi ki az a megfogalmazás, amely szerinti a nyilvánosságot elérő szervezet teszi hozzáférhetővé a műsorhordozó jeleket a közönség tagjai számára. A Satcab Irányelv 8. Cikk (1) bekezdése sem tartalmazza az általunk törölni javasolt kivételt (utolsó tagmondat). Az az esetenként megvizsgálandó kivétel,

amelyben a nyilvánosságot elérő szervezet csak a műsorhordozó jelek vételét csupán javító/optimalizáló beavatkozást végez (C-325/14. SBS, 30: „... az említett személyek az előfizetési díjakat nem a műsorsugárzó szervezetnek, hanem e szolgáltatónak fizetik, és ezt a díjat nem az esetleges technikai szolgáltatásokért fizetik, hanem a szóban forgó közvetítéshez és ennél fogva a védelemben részesülő művekhez való hozzáférésért”... v.ö.: 32: „Mindezek mellett elképzelhető, hogy valamely elosztó műsorsugárzó szervezettel szembeni helyzete nem független, illetve hogy a terjesztési szolgáltatása csupán technikai természetű, és így az eljárása a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett egyszerű technikai megoldásnak minősül (lásd különösen: Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 194. pont; Airfield és Canal Digital ítélet, C-431/09 és C-432/09, EU:C:2011:648, 74. és 79. pont”). nem tartozik a normába, ha az világos abban, hogy a nyilvánosságot elérő szervezet védett tartalmat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, tehát van olyan aktív beavatkozása, amely megalapozza a felhasználói magatartást.

A jelen felhasználással érintett szomszédos jogi jogosultak vagyoni jogait megfelelően ki kell egészíteni a közvetlen betáplálással összefüggő díjigénnyel.

Indokolás

SatCab 8(1) és 2. cikk 4. pont - Indokolás: Az (5a) bekezdés a SatCab Irányelv 8. cikk (1) bekezdésének és a 2. cikk 4. pontjának való megfelelést szolgálja.

Az (5a) bekezdés e tekintetben a sugárzás altípusaként rögzíti a közvetlen betáplálás fogalmát. E szerint közvetlen betáplálásnak minősül az az eljárás, amikor a műsorszolgáltató a műsorhordozó jelet közvetlenül a jelek elosztójához juttatja el olyan módon, hogy ahhoz a nyilvánosságnak nincs hozzáférése és a jel majd csak az elosztó tevékenységének következményeként lesz a nyilvánosság számára elérhető. Az új szabály alapján az e technológiával történő közvetítéseknel úgy kell tekinteni, hogy csak egyetlen nyilvánossághoz közvetítési cselekmény történik, amiben mind a műsorszolgáltató, mind pedig a jelek elosztója részt vesz, a cselekményeik tekintetében pedig a jogosultaktól külön-külön engedélyt kell szerezniük.

(6) Az ismételt sugárzást lehetővé tevő rögzítéshez a szerző külön engedélye szükséges. A felvétel minden egyes felhasználásáért díjazás jár.

(7) Saját műsornak a nyilvánossághoz vezeték útján vagy bármely más hasonló eszközzel vagy módon történő közvetítésére a sugárzásra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

(8) A szerzőnek az is kizárólagos joga, hogy művét - másként, mint sugárzással vagy a (7) bekezdésben szabályozott módon - a nyilvánossághoz közvetítse, és hogy erre másnak engedélyt adjon. E joga kiterjed különösen arra az esetre, amikor a művet vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy teszik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

4. módosítás

(8a) A mű (8) bekezdés második mondatában meghatározott nyilvánossághoz közvetítésének minősül az is, ha a tartalmegosztó szolgáltató az általa működtetett, a nyilvánosság számára elérhető felületen tesz hívásra hozzáférhetővé a szolgáltatást igénybe vevő személyek által e célból többszörözött (feltöltött) – korábban már nyilvánosságra hozott – művet

Észrevétel: noha teljesen elfogadottnak tűnik, hogy tartalommegosztó szolgáltató elé beiktatjuk az online szót (fordításból is adódik), magyar jogi fogalomhoz egyáltalán nem szükséges, és definiálatlan idegen szó miatt a jogalkotás technikai szabályainak sem felel meg. Jogszámban nem használható kifejezés, mert

- arra utal, mintha vezetékes lenne a hálózat, holott a lehívásra hozzáférhetővé tétel lehet vezetékes, vagy vezeték nélküli,
- a magánjogi, kellően absztrakt szabályozás lényege a technológia semleges, hosszú távon alkalmazható szabályozás, ennek a mai fejlettségi fokon a köznyelvben használt online jelző nem felel meg,
- az irányelv fordítóit nem kötik a magyar jogalkotási, technikai szabályok, és főként nem kell absztraktabban megközelíteni a kérdést, ezért az irányelv szövegében lehet helye az „online” kifejezésnek,
- offline tartalommegosztás nem létezik, emiatt bármilyen jelző fölösleges a tartalommegosztás előtt.

A fájlcserehez sem tesszük hozzá, hogy online. Tökéletesen értelmes, és egyértelmű a norma az online szó nélkül. Csupán pontosítani kell, hogy a nyilvánossághoz közvetítéssel belül lehívásra hozzáférhetővé tételről van szó, ez ugyanis magában foglalja az „online” jelleget. Az pedig nem vitás, hogy csak lehívásra hozzáférhetővé tételt valósíthatnak meg e rendelkezés alapján az érintett szolgáltatók. A közönség tagja határozza meg azt a helyet és időt, amikor a megosztott tartalomhoz hozzá kíván férni.

Álláspontunk szerint a normában kötelező lenne kitérni az igénybe vevő fogalmára. Új javaslatunk ehhez igazodóan:

8/b E törvény alkalmazásában a tartalommegosztó szolgáltatását igénybe vevő az a személy, aki a tartalommegosztó szolgáltató által történő lehívásra hozzáférhetővé tétel céljából e törvény által védett művet, vagy teljesítményt akként többszöröz, hogy azt a szolgáltató által működtetett, a nyilvánosság számára elérhető felületre feltölti.

Indokolás

A 26. § új (8a) bekezdése a DSM Irányelv 2. cikk 5. pontjában foglalt online tartalommegosztó szolgáltató fogalmának, valamint a DSM irányelv 17. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

A (8a) bekezdés egyértelműsíti, hogy az online tartalommegosztó szolgáltatók szerzői jogi szempontból releváns felhasználást, nyilvánossághoz közvetítést valósítanak meg, amikor a felhasználók által feltöltött, védelem alatt álló művekhez hozzáférést biztosítanak a nyilvánosság számára. Tekintettel arra, hogy ilyen esetekben az online tartalommegosztó szolgáltatók felhasználást valósítanak meg, a szerzői jog alapvető logikája alapján előzetesen felhasználási engedélyeket kell szerezniük az érintett jogosultaktól.

A (8a) bekezdés szerinti rendelkezés lényege annak tisztázása, hogy az engedélyköteles magatartás a más által, jelen esetben az online tartalommegosztó szolgáltatást igénybe vevő személyek által többszörözött tartalmak lehívásra hozzáférhetővé tételében áll. Ugyanakkor szükséges tisztázni, hogy a DSM irányelv nem új, sui generis vagyoni jogot hozott létre, hanem a már meglévő nyilvánossághoz közvetítési jog, ezen belül is a lehívásra

hozzáférhetővé tétel tekintetében egyértelműsítette, hogy e speciális felhasználás is a fogalom körébe tartozik. A (8a) bekezdés szempontjából a szolgáltatást igénybe vevő személy azon felhasználója az online tartalommosztó szolgáltatónak, aki egy művet, vagy teljesítményt nyilvánossághoz közvetítés céljából többszöröz, azaz feltölt az online tartalommosztó szolgáltató által működtetett felületre.

A 8/b bekezdés a DSM irányelv 17. Cikknek felel meg azzal, hogy az igénybe vevő fogalmát külön is meg kell határozni abból a célból, hogy a tartalommosztó szolgáltatást használó „passzív” közönségtől megkülönböztethető legyen.

5. módosítás

(8b) Ha a rádió- vagy televízió kiegészítő szolgáltatás keretében rádióműsort, televíziós hír- illetve napi eseményekhez kapcsolódó, időszerű gazdasági vagy politikai témákról szóló műsort, valamint a rádió- vagy televízió szervezet kizárólag saját forrásaiból készített televízió- műsorát a (8) bekezdés második mondatában meghatározott módon a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé tesz, a lehívásra hozzáférhetővé tételt és az ahhoz szükséges többszörözést úgy kell tekinteni, hogy az kizárólag az Európai Gazdasági Térség azon tagállamában valósul meg, amelyben a rádió- vagy televízió szervezet fő tevékenységi helye/ elsődleges tevékenységi helye található. E bekezdés – a rádió szervezetek műsora kivételével – a sporteseményt valamint az abban foglalt műveket tartalmazó műsorszámra nem alkalmazható.

Észrevétel:

a szöveget hozzáigazítottuk a Satcab irányelv szövegéhez, és megfogalmazási javaslatokat tettünk az Sztj fogalomrendszerébe való illesztés céljából. E fogalomhoz sem szükséges az „online” jelző, a lehívásra hozzáférhetővé tétel ezt pontosan kifejezi (ennek indokolását a tartalommosztó szolgáltatás körében fejtettük ki. (Az elsődleges telephely megfogalmazás a magyar cégjog, és a társasági adószabályok fényében nem pontos. A telephely fenntartott fogalom. Amiről inkább szó ban, hogy az uniós jogban a jogi személy „szokásos tartózkodási helyének”(Róma rendeletek, és Brüsszel rendeletek) minősülő központi ügyintézés/ügyvezetés helyéről van szó. Ez inkább az általunk javasolt fordulatokkal lehet pontosabban visszaadni.)

Indokolás

A (8b) bekezdés a SatCab irányelv 3. cikkének átültetését végzi el, oly módon, hogy a műsorszolgáltató szervezetek kiegészítő online szolgáltatásai köre tekintetében bevezeti a származási ország elvét.

A módosítás célja, hogy a rádió- vagy televízió szervezet egyes kiegészítő online szolgáltatásaira vonatkozóan (simulcasting és catch-up szolgáltatások) egyszerűsödjének a szerzői jogok rendezésével kapcsolatos szabályok. A származási ország elve értelmében a rádió- vagy televízió szervezet által nyújtott kiegészítő online szolgáltatás során történő többszörözési és nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé tételi magatartásokat az e felhasználás szempontjából fontos szerzői jogok és szerzői joggal szomszédos jogok gyakorlása céljából úgy kell tekinteni, hogy kizárólag abban a tagállamban kerül sor rájuk, amelyben a rádió- vagy televízió szervezet fő tevékenységi helye (tevékenységi központja / a

központi ügyvezetés helye található. Ennek alapján tehát a felhasználás engedélyezésére alkalmazandó jog (függetlenül attól, hogy ténylegesen melyik tagállamokban lehet hozzáférni a lehívásra hozzáférhetővé tett műsorhoz) mindig a rádió- vagy televízió szervezet fő tevékenységi helye (tevékenységi központja / a központi ügyvezetés helye szerinti ország joga lesz. Ennek következtében a kiegészítő online szolgáltatásokban megjelenő egyes szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó felhasználási engedélyeket csak abban a tagállamban szükséges megszerezni, amelyben a rádió- vagy televízió szervezet központi ügyvezetési helye található. Ez a rendelkezés azonban nem érinti a jogosultak és műsorszolgáltatók szerződési szabadságát., a területi korlátozást is lehetővé tévő szerződéses gyakorlat tehát továbbra is fennállhat, ha ez az uniós joggal összhangban áll.

6. módosítás

(8c) A (8b) bekezdés szerinti kiegészítő szolgáltatás az olyan, a (8) bekezdés második mondata szerinti felhasználást megvalósító szolgáltatás, amely a rádió- vagy televízió szervezet által vagy annak ellenőrzése és felelőssége mellett a nyilvánosság számára televízió- vagy rádióműsornak a rádió- vagy televízió szervezet által megvalósított sugárzással egyidejűleg vagy azt követően meghatározott ideig történő hozzáférhetővé tételéből, valamint bármilyen, a sugárzott műsort kiegészítő tartalom lehívásra hozzáférhetővé tételéből áll.

Indokolás

A (8c) bekezdés a SatCab irányelv 2. cikk 1. pontjának átültetése által bevezeti a kiegészítő online szolgáltatás fogalmát.

27. § (1) Az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőitében - a színpadra szánt irodalmi művek és a zenedramai művek vagy jeleneteik, illetve keresztmetszeteik, valamint a szakirodalmi művek és a nagyobb terjedelmű nem színpadra szánt szépirodalmi művek (pl. regények) felhasználása kivételével - a már nyilvánosságra hozott művek sugárzásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díjak mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a felhasználóval.

Új javaslat:

(2) Az írók, a zeneszerzők és a szövegírók a 26. § (5/a) bekezdésben a közvetlen betáplálás esetére meghatározott, a nyilvánosságot elérő szervezettel szemben fennálló kizárólagos engedélyezési jogukat csak közös jogkezelés útján gyakorolhatják, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatálya, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

Indokolás:

A Satcab Irányelv 8. Cikke (2) bekezdése nem véletlenül teszi lehetővé a kötelező közös jogkezelés előírását a közvetlen betáplálás második fázisára. Ezt olyan uniós aktus írja elő, amely felülvizsgálja, megerősíti, és kiszélesíti az egyidejű, változatlan és csonkítatlan továbbközvetítés jogi rezsimjét. Az azonos kezelés melletti érvek::

- Az előfizetők (a nyilvánosság) együtt, és ugyanúgy érzékeli a közvetlenül fogható műsorok egyidejű továbbközvetítését, mint a közvetlenül betáplált műsorok közvetítését /terjesztését.
- A műsorterjesztő abban érdekelt - ahogy ezt ki is fejtették a képviselőik az átültetést megelőző konzultáción, hogy - a műsorszolgáltató kivételével - lehetőleg egy kézből

szerezze meg az összes, a változatlan műsorterjesztéshez való jogot.

- Ezt az igényt leginkább a one stop shop kötelező közös jogkezelés tudja kielégíteni. (E körben a one stop shop (Szjt.28.§-nak megfelelő) megoldásra még nem tettünk javaslatot, mert ilyen irányú egyeztetés még nem történt az érintett jogosultakkal.)

- A belga szerzői jogi törvény már az SBS döntést, és annak ellentmondásait látva bevezette a szóban forgó kötelező közös jogkezelést.

- A szomszédos jogi jogosultakat (kivéve a rádió-televízió szervezeteket) a szóban forgó felhasználásra nézve nyilvánosságához közvetítési díjigény illeti meg (az Szjt. is ehhez igazítandó). A díjigény értelemszerűen csak kötelező közös jogkezelés útján gyakorolható.

- Olyan helyzetet az egyidejű továbbközvetítéssel azonos módon viselkedő felhasználás jogosítása során nem helyes, és nem hatékony teremteni, amelyben a műsorterjesztők csak részlegesen képesek a szükséges jogok megszerzésére a megfelelő közös jogkezelő szervezettől.

- A kötelező közös jogkezelés előírása nélkül nem oldható meg a megfelelő hazai jogosítás. Ez oda vezet, hogy hiányos lesz/lehet a műsorterjesztők jogosítása, miközben nem áll az ellenőrzésük alatt a nyilvánosságához közvetített műsor tartalma.

- A kötelező közös jogkezelés előírásával jogszerűen képviselhető a hazai jogosultak (gyengébb felek) érdeke a többnyire külföldi nagyvállalati érdekekkel szemben. A zenei jogosultak körében pl. a kiterjesztett közös jogkezelés esetén- figyelemmel a rugalmasabbá tett kilépési szabályokra – az a helyzet állna elő, hogy a műsort eredeztető, tipikusan a kedvezőbb média jogi szabályok miatt külföldön működő rádió- és televízió szervezet megkísérli a teljes nyilvánosságához közvetítési folyamatra megszerezni az összes érintett jogosult engedélyét olyan körülmények között, amikor a gyengébb fél védelme nincs biztosítva. Az egyedi jogszerzés mellett a hazai, önkéntes, vagy kiterjesztett közös jogkezelés hatálya alá eső repertoár hazai műsorterjesztési felhasználására pedig az Airfield elv alapján a székhely szerinti külföldi közös jogkezelőtől fog majd az eredeztető RTV szervezet engedélyt kérni. Egy ilyen konstrukció mellett a hazai közös jogkezelő szervezet által képviselt jogosultak nagyon rosszul járnának. Az önkéntes közös jogkezelés esetén még egyszerűbb a helyzet. Hosszabb idő, mire „feláll” az érintett jogosultak közös jogkezelő szervezete, az „új jog” gyakorlására, és azok a jogosultak, akik kimaradnak, ugyanolyan helyzetben lesznek, mint a kiterjesztett közös jogkezelésből kilépett jogosultak. Ilyen helyzetet nem célszerű előidézni.

(3) Műhold útján történő sugárzás esetén az (1) bekezdés akkor alkalmazható, ha

a) a műsort ugyanaz a rádió- vagy televízió-szervezet egyidejűleg földi sugárzás útján is közvetíti a nyilvánosságához, és

b) a szerző nem tett a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot.

(4) A zeneszerzők és a szövegírók képviselőitében - a zenedramai művek vagy jeleneteik, illetve keresztmetszeteik kivételével - a már nyilvánosságra hozott nem színpadi zeneművek és zeneszövegek, valamint az ilyen színpadi zeneművekből vett részletek tekintetében a 26. §-ban szabályozott egyéb - az (1) (2) és (3) bekezdésben nem említett - felhasználások engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díjak mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a felhasználóval, kivéve, ha a szerző a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot tett.

28. § (1) A szerző kizárólagos joga, hogy a sugárzással nyilvánosságához közvetített művét sugárzással továbbközvetítse, és hogy erre másnak engedélyt adjon.

7. módosítás

(2) A szerzőnek az is kizárólagos joga, hogy a rádió- vagy televízió-szervezet, illetve a saját műsort a nyilvánossághoz vezeték útján vagy másként közvetítő műsorában sugárzott, illetve közvetített művének sugárzással, vezeték útján vagy egyéb módon - az eredetihez képest más szervezet közbeiktatásával - a nyilvánosságához történő egyidejű, változatlan és csonkítatlan továbbközvetítésére engedélyt adjon, **feltéve, hogy a felhasználásra ellenőrzött környezetben kerül sor.**

Indokolás

SatCab 2. cikk 2. pont b) alpont és 2. cikk 3. pont átültetését szolgálja.

(2a) A (2) bekezdés alkalmazásában ellenőrzött környezet az olyan környezet, amelyben a továbbközvetítés csak a továbbközvetítést megvalósító szervezet szolgáltatásának igénybevételére jogosult felhasználók számára válik érzékelhetővé.

Indokolás

A 28. § (2) bekezdésének módosítása és az új (2a) bekezdése a SatCab irányelv 2. cikk 2. pont b) alpontjának és 2. cikk 3. pontjának átültetését végzi el.

A (2) bekezdés módosítása által a továbbközvetítés fogalma tekintetében egy új feltétel kerül bevezetésre az Szjt.-be. E szerint a továbbközvetítés feltétele az, hogy a felhasználásra ellenőrzött környezetben kerüljön sor.

Az ellenőrzött környezet fogalmát az új (2a) bekezdés vezeti be az Szjt.-be. E szerint ellenőrzött környezetről akkor lehet szó, ha továbbközvetítés csak az azt megvalósító szervezet szolgáltatásának igénybevételére jogosult felhasználók számára válik érzékelhetővé.

(3) A jogosultak a (2) bekezdésben meghatározott jogukat csak közös jogkezelés útján gyakorolhatják, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le. A díjakat az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet állapítja meg a többi jogosult közös jogkezelő szervezeteivel egyetértésben. A továbbközvetítő szervezet a megállapított díjat az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezetnek köteles befizetni.

(4) A befolyt díjnak a költségek levonása után fennmaradó összegéből - ha az érintett közös jogkezelő szervezetek évente március 31-ig másként nem állapodnak meg - tizenhárom százalék a filmgyártókat, tizenkilenc százalék a filmalkotások mozgóképi alkotóit, három százalék a képzőművészeket, az iparművészeket és a fotóművészeti alkotások szerzőit, tizennégy százalék a filmírókat, tizenöt és fél százalék a zeneszerzőket és zeneszöveg-írókat, huszonhat és fél százalék az előadóművészeket, valamint kilenc százalék a hangfelvétel-előállítókat illeti meg.

(5) Az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet a díjból az általa a felosztást illetően nem képviselt műtípusok szerzőinek és szerzői jogi jogosultjainak, valamint az előadóművészeknek és a hangfelvétel-előállítóknak járó részt a jogosultak közös jogkezelő szervezeteinek utalja át.

(6) A magyar közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet műsorában sugárzott, vezetéken vagy másként közvetített művek továbbközvetítéséért járó díjakat a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alapból kell megfizetni; erről az Alap kezelője gondoskodik.

8. módosítás

(7) A rádió- vagy televízió-szervezet továbbközvetítésének RTV szervezet általi engedélyezésére a 80.§ (1) bekezdés (a) pontját kell alkalmazni.

Indokolás

A 28. § új (7) bekezdése a SatCab irányelv 5. cikk (1) bekezdésének átültetését valósítja meg, kimondva, hogy a továbbközvetítési jog tekintetében előírt kötelező közös jogkezelés nem terjed ki a rádió- vagy televízió szervezeteknek a saját közvetítéseire.

Az 5. cikk (1) bekezdése szerinti „saját közvetítés” fogalomra az irányelv nem nyújt külön definíciót, a kapcsolódó (17) preambulumbekkezdés sem fogalmaz világosan, amikor rögzíti, hogy „[a] műsorszolgáltató szervezeteknek a közvetítéseikkel kapcsolatos saját jogai – ideértve a műsorok tartalmára vonatkozó jogokat is – nem képezhetik a továbbközvetítésekre alkalmazandó kötelező közös jogkezelés tárgyát”. A 93/83 EGK (Műhold) irányelv 10. cikke a műsorsugárzó szervezet „saját műsora” vonatkozásában rögzít a SatCab 5. cikk (1) bekezdésével azonos szabályokat. Ez a szabály azonban az egyedi jogkezelésre vonatkozik, ami a rádió-televízió szervezet saját műsorára (a teljes műsorfolyamra) vonatkozó szomszédos jog gyakorlását jelenti. A SatCab irányelv (10) preambulumbekkezdése definiálja a műsorsugárzó szervezetek „saját produkcióit”, mint műsorszolgáltató szervezet által a saját forrásai felhasználásával gyártott produkciókat. A fentiek alapján az SatCab irányelv 5. Cikk (1) bekezdése szerinti „saját közvetítés” fogalom tartalmának meghatározása során nem a (10) preambulumban külön definiált „saját produkció” fogalomból indult ki a jogalkotó, hanem az analóg szabályokat korábban már rögzítő, a magyar jogban már alkalmazott Műhold irányelv „saját műsor” fogalmából.

Az így hivatkozott „saját műsor” vonatkozásában tehát az Szjt.-ben már rögzített, azonos kifejezéssel leírt, a rádió- és televízió szervezetek Szjt. 80. § (1) bekezdése szerinti műsorai, és azokhoz fűződő kapcsolódó jogi jogosultságok értendők.

Az átdolgozás joga

29. § A szerző kizárólagos joga, hogy a művét átdolgozza, illetve hogy erre másnak engedélyt adjon. Átdolgozás a mű fordítása, színpadi, zenei feldolgozása, filmre való átdolgozása, a filmalkotás átdolgozása és a mű minden más olyan megváltoztatása is, amelynek eredményeképpen az eredeti műből származó más mű jön létre.

Munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott mű

30. § (1) Eltérő megállapodás hiányában a mű átadásával a vagyoni jogokat a szerző jogutódjaként a munkáltató szerzi meg, ha a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból folyó kötelessége.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alapján megszerzett vagyoni jogok a munkáltató személyében bekövetkezett jogutódlás esetén átszállnak a munkáltató jogutódjára.

(3) A szerzőt megfelelő díjazás illeti meg, ha a munkáltató a felhasználásra másnak engedélyt ad vagy a művel kapcsolatos vagyoni jogokat másra átruházza.

(4) A szerző a munkáltató jogszerzése esetén is jogosult marad arra a díjazásra, amely e

törvény alapján a felhasználás jogának átruházását követően is megilleti.

(5) Ha a mű elkészítése a szerzőnek munkaviszonyból folyó kötelessége, a mű átadása a nyilvánosságra hozatalhoz való hozzájárulásnak minősül. A mű visszavonására irányuló szerzői nyilatkozat (11. §) esetén a munkáltató köteles a szerző nevének feltüntetését mellőzni. Ugyancsak mellőzni kell a szerző kérésére nevének feltüntetését akkor is, ha a művön a munkáltató a munkaviszonyból eredő jogaival élve változtat, de a változtatással a szerző nem ért egyet.

(6) A szerző munkaviszonyból folyó kötelessége teljesítéseként megalkotott művel kapcsolatos jognyilatkozatokat írásba kell foglalni.

(7) A munkaviszonyból folyó kötelesség teljesítéseképpen elkészített műre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha közszolgálati, kormányzati szolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban vagy honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban álló vagy szolgálati viszonyban foglalkoztatott személy, vagy munkaviszony jellegű jogviszony keretében foglalkoztatott szövetkezeti tag alkotta meg a művet.

A védelmi idő

31. § (1) A szerzői jogok a szerző életében és halálától számított hetven éven át részesülnek védelemben.

(2) A hetvenéves védelmi időt a szerző halálát követő év első napjától, közös művek esetében az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napjától kell számítani.

(3) Ha a szerző személye nem állapítható meg, a védelmi idő a mű első nyilvánosságra hozatalát követő év első napjától számított hetven év. Ha azonban ez alatt az idő alatt a szerző jelentkezik, a védelmi időt a (2) bekezdés szerint kell számítani.

(4) Több részben nyilvánosságra hozott mű esetében az első nyilvánosságra hozatal évét részenként kell számítani.

(5) Az együttesen létrehozott mű védelmi ideje a mű első nyilvánosságra hozatalát követő év első napjától számított hetven év.

(6) A filmalkotás védelmi idejét a következő személyek közül utoljára elhunyt személy halálát követő év első napjától kell számítani, függetlenül attól, hogy azok szerzőtársként fel vannak-e tüntetve: a film rendezője, a forgatókönyvíró, a dialógus szerzője és a kifejezetten a filmalkotás céljára készült zene szerzője.

(7) Ha a védelmi időt nem a szerző, illetve az utoljára elhunyt szerző vagy szerzőtárs halálát követő év első napjától kell számítani, és a művet a létrehozását követő év első napjától számított hetven éven belül nem hozzák nyilvánosságra, a mű a továbbiakban nem részesülhet szerzői jogi védelemben.

32. § A szerző vagyoni jogaihoz igazodó terjedelmű jogi védelem illeti meg azt, aki a védelmi idő vagy a 31. § (7) bekezdésében meghatározott időtartam lejártát követően jogszerűen nyilvánosságra hoz valamely korábban még nyilvánosságra nem hozott művet. E védelem időtartama az első nyilvánosságra hozatalt követő év első napjától számított huszonöt év.

IV. Fejezet

A SZABAD FELHASZNÁLÁS ÉS A SZERZŐI JOG MÁS KORLÁTJAI

Általános szabályok

33. § (1) A szabad felhasználás körében a felhasználás díjtalan, és ahhoz a szerző engedélye nem szükséges. Csak a nyilvánosságra hozott művek használhatók fel szabadon e törvény rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A felhasználás a szabad felhasználásra vonatkozó rendelkezések alapján is csak annyiban megengedett, illetve díjtalan, amennyiben nem sérelmes a mű rendes felhasználására és indokolatlanul nem károsítja a szerző jogos érdekeit, továbbá amennyiben megfelel a tisztesség követelményeinek és nem irányul a szabad felhasználás rendeltetésével össze nem férő célra.

(3) A szabad felhasználásra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet kiterjesztően értelmezni.

9. módosítás

*(4) E fejezet rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából az iskolai oktatás célját szolgálja a felhasználás, ha az az óvodai nevelésben, az általános iskolai, középfokú iskolai oktatásban, szakképző intézményben folyó szakmai oktatásban, az alapfokú művészeti iskolai oktatásban vagy a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőfokú oktatásban a tantervnek, illetve a képzési követelményeknek megfelelően valósul meg. **Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szabad felhasználás szerződéssel, vagy egyoldalú jognyilatkozattal való kizárása vagy korlátozása semmis, ideértve azt az esetet is, ha a szerző a felhasználás vonatkozásában megfelelő díjazásban részesül.***

Indokolás

A 33. § (4) bekezdésének módosítása a DSM irányelv 7. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja, kimondva, hogy a szabad felhasználás szerződéssel vagy egyoldalú jognyilatkozattal való kizárása vagy korlátozása semmis, ideértve azt az esetet is, ha a szerző a felhasználás vonatkozásában megfelelő díjazásban részesül.

Bár az Sztj. szerint a kivételek főszabály szerint nem korlátozhatók szerződéses úton - kivéve azokat az eseteket, ahol azt az Sztj. kifejezetten lehetővé teszi -, a jogszabály követhetősége és egyértelműsége, illetve a DSM irányelvnek való megfelelés okán szükségesnek mutatkozik az Sztj. belső logikájából következő rendelkezés konkrét megjelenítése. A javaslatot az üres hordozó jogdíj és a reprográfiai jogdíj szabad felhasználási jogalapjára nézve kifejezetten kimondja a C-457/11–C-460/11. (ECLI:EU:C:2013:426), VG Wort ügyben az Európai Bíróság („A 2001/29 irányelv 5. cikke (2), illetve (3) bekezdésében foglalt kivétel vagy korlátozás szempontjából egy esetleges olyan cselekménynek, amellyel a jogosult engedélyezte művének vagy más, jogi védelem alatt álló teljesítményének többszörözését, nincs semmiféle kihatása a méltányos díjazásra, függetlenül attól, hogy ez utóbbit kötelező vagy fakultatív jelleggel írják-e elő az irányelv alkalmazandó rendelkezése értelmében.”; 2. rendelkező rész)

Észrevétel:

Álláspontunk szerint az Sztj. jelenleg sem teszi lehetővé a szabad felhasználások szerződéssel, vagy egyoldalú jognyilatkozattal való korlátozását, éppen ez következik a contrario abból, hogy ezt a törvény egyes esetekben ezt viszont kifejezetten megengedi. Emiatt némileg felesleges a rendelkezés bevezetése, de semmi esetre sem hátrányos. Fokozza a törvény dogmatikai tisztaságát.

10. módosítás

33/A. § (1) E törvény alkalmazásában

1. iskolai oktatás célját szolgáló felhasználás: ha a felhasználás óvodai nevelésben, az általános iskolai, középfokú iskolai oktatásban, szakképző intézményben folyó szakmai oktatásban, az alapfokú művészeti iskolai oktatásban vagy a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőfokú oktatásban a tantervnek, illetve a képzési követelményeknek megfelelően valósul meg.

2. kulturális örökségvédelmi intézmény: a nyilvánosan hozzáférhető könyvtár vagy muzeális intézmény, illetve levéltár, vagy közgyűjteménynek minősülő kép, illetve hangarchívum.

Indokolás

A DSM 2. cikk 3. pontjának átültetését szolgálja.

3. oktatási intézmény: olyan köznevelési-, szakképző- és felsőoktatási intézmény, amely iskolai oktatás célját szolgáló felhasználást végez.

(2) E fejezet alkalmazásában:

1. biztonságos elektronikus hálózat: olyan műszaki megoldás, amely megakadályozza a lehívásra hozzáférhetővé tett műnek az iskolai oktatást végző és igénybe vevő személyek körén kívülre irányuló közvetítését.

Indokolás

A DSM 5(1) átültetését szolgálja.

2. kutatóhely: elsődlegesen tudományos kutatást, vagy tudományos kutatást is végző, felsőoktatási tevékenységet folytató egyetem – ideértve annak könyvtárát is –, kutatóintézet vagy egyéb olyan szervezet, amely tevékenységét

a) nonprofit alapon vagy adózás utáni eredményét tudományos kutatásra fordítása mellett végzi; vagy

b) valamely államilag elismert közérdekű cél érdekében végzi akként, hogy a tudományos kutatás eredményeihez az ilyen szervezet felett döntő befolyást gyakorló vállalkozás nem kaphat elsőbbségi hozzáférést.

Indokolás

A DSM 2. cikk 1. pontjának átültetését szolgálja.

3. szöveg és adatbányászat: olyan automatizált analitikai módszer, amely digitális formában lévő szövegeket és adatokat elemez információk feltárása céljából.

Indokolás

A rendelkezés a DSM 2. cikk 2. pontjának átültetését szolgálja.

A 33/A. § a szerzői jog korlátjának számító szabad felhasználási eseteket és a szerzői jog korlátaival tárgyaló fejezet elején két lépcsősen tartalmaz fogalom meghatározásokat.

A 33/A. § (1) bekezdése az egész törvényre kiterjedően alkalmazandó fogalmakat tartalmaz, egyrészt átveszi a 33. §-ból az iskolai oktatás célját szolgáló felhasználás meghatározását, annak érdekében, hogy az általános szabályoknál elkülönülten az értelmező rendelkezések között kapjon helyet, másrészt a DSM Irányelv 2. cikk 3. pontjában foglalt kulturális örökségvédelmi intézmény fogalmának átültetését végzi el.

A 33/A. § (2) bekezdése tartalmazza azon fogalmakat, amelyek kizárólag a szabad felhasználásokkal kapcsolatos fejezetben kerülnek alkalmazásra. Ilyen a DSM Irányelv által bevezetésre kerülő szöveg és adatbányászat, illetve a kutatóhely fogalma. Ennek megfelelően a rendelkezés a DSM irányelv 2. cikk 1. és 2. pontjának való megfelelést szolgálja.

A kutatóhely fogalma alapján kutatóhelynek minősül az egyetem, beleértve annak könyvtárát is, a kutatóintézet vagy egyéb olyan jogalany, amely elsődlegesen tudományos kutatásokat végez, vagy amely tudományos kutatást is magában foglaló oktatási tevékenységet folytat nonprofit alapon vagy összes nyereségének tudományos kutatásba való visszaforgatásával, vagy valamely tagállam által elismert közérdekű célért úgy, hogy a tudományos kutatások eredményeihez nem kaphat elsőbbségi hozzáférést az ilyen szervezet felett döntő befolyást gyakorló vállalkozás. Ezzel tehát a nem kizárólag közfinanszírozású intézmények is a kivételek alá tartozhatnak.

A szöveg és adatbányászat fogalmából következően a szöveg és adatbányászat technológiája nagy mennyiségű információk – pl. mintázatok, tendenciák, illetve összefüggések – feldolgozását teszi lehetővé új ismeretek és új irányzatok felfedezése céljából.

Észrevétel:

Az Szt. 33/A. §-ba elhelyezni kívánt szabályokat csak akkor lehet itt, ha a fejezeti szintű általánosságú normák csak e fejezethez adnak meghatározásokat.

A kutatóhely fogalmának rendkívül rossz az irányelvi fordítása: „vagy tudományos kutatást is magában foglaló oktatási tevékenységet folytató egyetem” (to carry out educational activities involving also the conduct of scientific research).

A tudományos kutatást magában foglaló oktatási tevékenység nem létező fogalom. Az oktatási tevékenység legfeljebb épül tudományos kutatásokra, de azt nem lehet állítani, hogy bármely egyetemi oktatás kizárólag saját tudományos kutatásokra épülhetne. Próbáltuk a hazai jogi környezethez igazítani a fogalmat, csak úgy, mint „az összes nyereség visszaforgatását”.

A szabad felhasználás esetei

34. § (1) A mű részletét - az átvevő mű jellege és célja által indokolt terjedelemben és az eredetihez híven - a forrás, valamint az ott megjelölt szerző megnevezésével bárki idézheti.

(2) Nyilvánosságra hozott irodalmi vagy zenei mű, film részlete, vagy kisebb terjedelmű ilyen önálló mű, továbbá képzőművészeti, építészeti, iparművészeti és ipari tervezőművészeti alkotás képe, valamint fotóművészeti alkotás szemléltetés érdekében iskolai oktatási célra, valamint tudományos kutatás céljára a forrás és az ott megjelölt szerző megnevezésével a cél által indokolt terjedelemben átvehető, feltéve, hogy az átvevő művet nem használják fel üzletszerűen. Átvételnek minősül a mű olyan mértékű felhasználása más műben, amely az idézést meghaladja.

11. módosítás

(3) A (2) bekezdésben említett átvevő mű nem üzletszerű többszörözéséhez és terjesztéséhez nem szükséges a szerző engedélye, ha az ilyen átvevő művet az irányadó jogszabályoknak megfelelően tankönyvvé vagy segédkönyvvé nyilvánítják, és a címoldalon az iskolai célt feltüntetik. Nem szükséges a szerző engedélye a (2) bekezdés szerinti átvevő mű

a) többszörözéséhez és terjesztéséhez, ha azt az irányadó jogszabályoknak megfelelően tankönyvvé vagy segédkönyvvé nyilvánítják, és a címoldalon az iskolai célt feltüntetik, illetve

b) iskolai oktatás céljából [33/A. § (1) bek. 1. pont] az iskolai oktatás helyszínén történő digitális felhasználásához, illetve biztonságos elektronikus hálózaton keresztül történő nyilvánossághoz közvetítéséhez, feltéve, hogy e felhasználásokra nem üzletszerűen kerül sor.

Indokolás

A Javaslat DSM irányelv) 5. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja, amely a távoktatás, és a határon átnyúló távoktatás kérdéseit rendezzi.

Az Sztj. 34. § (3) bekezdése tisztázza, hogy az átvevő mű nem üzletszerű szabad felhasználása megvalósulhat többszörözéssel és terjesztéssel, ha az irányadó jogszabályoknak megfelelően tankönyvvé vagy segédkönyvvé nyilvánítják, és a címoldalon az iskolai célt feltüntetik, valamint az oktatási intézmény helyiségeiben, digitális formában, elektronikus eszközön történő felhasználására (ide értve például az átvevő mű kivetítését is), biztonságos elektronikus hálózaton keresztül történő nyilvánossághoz közvetítéssel, illetve a 34. § (3) bekezdés a) és b) pontjában említett felhasználási módok együttes fennállása esetén is. E szabad felhasználási eset tehát kiterjed mind az osztálytermekben, mind más helyszíneken digitális módon – például elektronikus táblák vagy az internethez kapcsolható digitális eszközök segítségével – történő felhasználásokra, valamint a biztonságos elektronikus környezetek révén távolról végzett felhasználásokra is.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 93/B.§ (1) bekezdése szerint „... a digitális tananyag és a nevelési-oktatási program részét alkotó információhordozó, feladathordozó (...) tankönyvvé nyilvánítható”. Digitális tananyag pedig lehet online (HTML alapú) tananyag is a törvény végrehajtásáról szóló 501/2013. (XII. 29.) Korm. rendelet 9/Q.§ (2) bekezdése szerint. Továbbá a 9/Q. § (4) bekezdése lehetővé teszi a tankönyvvé nyilvánítási engedéllyel rendelkező vagy a tankönyvjegyzékre felvehető tankönyv digitálisan rögzített könyv formátumban vagy online digitális tananyag formájában történő közzétételét külön tankönyvvé nyilvánítási eljárás lefolytatása nélkül.

A felsőoktatás esetében a tankönyvvé, segédkönyvvé nyilvánítás nem hatósági határozat útján

történik, hanem a felsőoktatási intézmény – a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényen alapuló – döntésétől függ.

12. módosítás

(3a) A (3) bekezdés b) pontja szerinti felhasználást úgy kell tekinteni, hogy az átvevő művet az iskolai oktatás céljából [33/A. § (1) bek. 1. pont] felhasználó intézmény székhelye szerinti tagállamban valósul meg.

Indokolás

Az Sztj. 34. § új (3a) bekezdése a DSM irányelv 5. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja, a származási ország elvének átültetése útján. E szerint a műveknek és más védelem alatt álló teljesítményeknek az oktatási célú szemléltetés céljából, biztonságos elektronikus környezetben történő felhasználása úgy tekintendő, hogy az kizárólag az oktatási létesítmény székhelye szerinti tagállamban történik.

Indokoltnak tűnik az indokolásban utalni az Infosoc irányelvre is, mivel a szabad felhasználás alapjául annak 5. cikk (3) bek. a) pontszolgál.

Egyúttal javasoljuk a szöveg kiegészítését az „átvevő műre” való utalással, az egyértelműség kedvéért

Korábban kifejtett érveink alapján feltétlenül szükségesnek tartjuk a DSM irányelv 5. cikkének következő szabályai átültetését is:

(2)A 7. cikk (1) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az (1) bekezdés szerint elfogadott kivétel vagy korlátozás nem alkalmazandó, vagy hogy nem alkalmazandó a művek vagy más védelem alatt álló teljesítmények meghatározott felhasználására vagy típusára, *például az elsősorban az oktatási piacra szánt anyagokra és kottákra, amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett cselekményekre vonatkozó, az oktatási létesítmények szükségleteihez és sajátosságaihoz igazított, megfelelő felhasználási engedélyek könnyen hozzáférhetők a piacon.* Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy élnek az e bekezdés első albekezdésében foglalt lehetőséggel, kötelesek megtenni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az oktatási intézmények számára az e cikk (1) bekezdésében említett cselekményekre szóló felhasználási engedélyek megfelelő módon hozzáférhetőek és ismertek legyenek.

E szabály átültetésének elmaradása rendkívül nehéz helyzetbe hozza az oktatási kiadványok piacán való üzleti tevékenységet és jelentős mértékben kihathat az oktatási innovációra is. A kotta kivétel bevezetésének az elmulasztása pedig teljes mértékben ellehetetleníti az oktatási célú kották kiadásával foglalkozó, kifejezetten erre szakosodott, valójában igen szerény bevétel mellett kulturális missziót teljesítő zeneműkiadókat.

A (4) bekezdés alapján a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesüljenek a műveik és más védelem alatt álló teljesítményeik (1) bekezdés szerinti felhasználásáért.

Az online felhasználásokra kiszélesített szabad felhasználás az átvétellel érintett művek elszabadulásával fog járni. Hiába a biztonságos környezet, az ellenőrizhetetlen másolatkészítés jelentős vagyoni hátránnyal fog járni, és éppenséggel a művek rendes felhasználását fogja hátrányosan érinteni. Emiatt fenntartjuk azt a javaslatot (szövegszerű javaslatot az oktatási átvétel veszélyhelyzeti szabályozása kapcsán tettünk), amely szerint díjigényt tartunk szükségesnek bevezetni a távoktatási átvételi kivétel okozta hátrányok ellensúlyozására. Tisztában vagyunk avval, hogy a díjigény forrását az érintett oktatási intézmények fenntartóinál meg kell teremteni, de ez történt a könyvtári nyilvános használat szabályainak rendezésénél is. Van természetesen különbség: most nem kötelező a díjigény bevezetése. A megfelelő egyensúly megteremtése azonban ezt megköveteli.

13. módosítás

(4) A mű iskolai oktatási célra iskolai foglalkozás keretében – **beleértve a biztonságos elektronikus hálózaton keresztül tartott foglalkozást** – átdolgozható. Az átdolgozott mű felhasználásához – **az iskolai foglalkozás keretében történő előadást és a (3) bekezdés b) pontja szerinti felhasználást kivéve** – az eredeti mű szerzőjének engedélye is szükséges.

Indokolás

Az Szjt. 34. § (4) bekezdése egyértelműsítés céljából került módosításra, kiemelve, hogy az átdolgozást megvalósító iskolai foglalkozás megtartható biztonságos elektronikus hálózaton is. Az átdolgozott mű ezt követően a szerző engedélye nélkül is jogszerűen felhasználható akár az intézményben tartott előadás során, akár biztonságos elektronikus hálózaton keresztül. Az átdolgozott műnek az oktatási kivétel körébe nem tartozó felhasználáshoz értelemszerűen szükséges az érintett szerzők engedélye.

14. módosítás

A) opció	B) opció
<p>34/A. § A művet a) kritika, vagy ismertetés készítésének céljából b) paródia céljából a mű felidézése, és humor vagy gúny kifejezése útján bárki felhasználhatja. A felhasználás során az eredeti műből való átvételre a cél által indokolt terjedelemben kerülhet sor.</p>	<p>34/A. § A művet a) kritika, vagy ismertetés b) karikatúra, paródia vagy stílusutánczat (pastiche) készítése céljából bárki felhasználhatja. A felhasználás során az eredeti műből való átvételre a cél által indokolt terjedelemben kerülhet sor.</p>
<p>DSM 17(7) és Infosoc 5(3)k</p> <p>Indokolás</p> <p>A DSM irányelv 17. cikk (7) bekezdése csak a nyilvánossághoz közvetítés tekintetében teszi kötelezővé a paródia-kivétel megjelenítését a tagállami jogszabályokban, ugyanakkor a szabad felhasználásnak a szabad véleménynyilvánításban betöltött szerepe azt indokolja, hogy a jogalkotó teljes egészében használja ki mind a DSM irányelv</p>	<p>DSM 17(7) és Infosoc 5(3)k</p> <p>Indokolás</p> <p>A DSM irányelv 17. cikk (7) bekezdése csak a nyilvánossághoz közvetítés tekintetében teszi kötelezővé a paródia-kivétel megjelenítését a tagállami jogszabályokban, ugyanakkor a szabad felhasználásnak a szabad véleménynyilvánításban betöltött szerepe azt indokolja, hogy a jogalkotó teljes egészében használja ki mind a DSM irányelv</p>

<p>17. cikk (7) bekezdésében, mind pedig az InfoSoc irányelv 5. cikk (3) bekezdés k) pontjában kapott felhatalmazást, és az így rendelkezésre álló, szélesebb keretek között ültesse át a kivételt.</p> <p>A szabad felhasználás tartalmi kereteit az Európai Unió joga nem csak az irányelvek, hanem EUB joggyakorlata útján is meghatározza. A C-201/13. Deckmyn ügyben hozott döntés alapján a felhasználás paródia jellegének megítélése során azt kell figyelembe venni, hogy az eredeti mű felidézésre került-e, illetve hogy humort vagy gúnyt fejez-e ki.</p>	<p>17. cikk (7) bekezdésében, mind pedig az InfoSoc irányelv 5. cikk (3) bekezdés d) és k) pontjában kapott felhatalmazást, és az így rendelkezésre álló, szélesebb keretek között ültesse át a kivételt.</p> <p>A szabad felhasználás tartalmi kereteit az Európai Unió joga nem csak az irányelvek, hanem EUB joggyakorlata útján is meghatározza. A C-201/13. Deckmyn ügyben hozott döntés alapján a felhasználás paródia jellegének megítélése során azt kell figyelembe venni, hogy az eredeti mű felidézésre került-e, illetve hogy humort vagy gúnyt fejez-e ki.</p>
<p>Az EUB tehát számos más, külföldön ismert feltétel alkalmazását kizárja, így „a paródia fogalma nem függ olyan feltételektől, amelyek szerint a paródiának eredeti, sajátos jellegről kell tanúskodnia, amely különbözik a parodizált eredeti műtől való érzékelhető eltérések bemutatásától, ésszerűen az eredeti mű szerzőjétől eltérő személynek kell legyen tulajdonítható, magára az eredeti műre kell irányulnia, vagy meg kell jelölnie az eredeti mű forrását.”</p>	<p>Az EUB tehát számos más, külföldön ismert feltétel alkalmazását kizárja, így „a paródia fogalma nem függ olyan feltételektől, amelyek szerint a paródiának eredeti, sajátos jellegről kell tanúskodnia, amely különbözik a parodizált eredeti műtől való érzékelhető eltérések bemutatásától, ésszerűen az eredeti mű szerzőjétől eltérő személynek kell legyen tulajdonítható, magára az eredeti műre kell irányulnia, vagy meg kell jelölnie az eredeti mű forrását.”</p>
<p>Ugyanakkor szükséges leszögezni, hogy ezen elvetett feltételek közül van olyan, amely a hazai szerzői jog belső logikákból fakadóan, közvetetten mégis részét fogja képezni a szabad felhasználás megítélésének. Tekintettel arra, hogy a paródia az átdolgozás egy speciális formája, az átdolgozás során pedig szükségszerűen szerzői műből szerzői mű jön létre, ezért a paródiának egyéni-eredeti jelleggel kell rendelkeznie. Szintén ilyen feltétel, hogy az eredeti műnek jogszerűen nyilvánosságra kell kerülnie, mivel szabad felhasználás csak a jogszerűen nyilvánosságra hozott művek vonatkozásában gyakorolható.</p>	<p>Ugyanakkor szükséges leszögezni, hogy ezen elvetett feltételek közül van olyan, amely a hazai szerzői jog belső logikákból fakadóan, közvetetten mégis részét fogja képezni a szabad felhasználás megítélésének. Tekintettel arra, hogy a paródia, az átdolgozás egy speciális formája, az átdolgozás során pedig szükségszerűen szerzői műből szerzői mű jön létre, ezért a paródiának egyéni-eredeti jelleggel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szerzői jogi szempontból jelentőséggel bírjon. Szintén ilyen feltétel, hogy az eredeti műnek jogszerűen nyilvánosságra kell kerülnie, mivel szabad felhasználás csak a jogszerűen nyilvánosságra hozott művek vonatkozásában gyakorolható.</p>
<p>Ugyanakkor a paródia célú felhasználások jogszerűségéhez valóban nem szükséges az eredeti mű forrásának (ideértve a szerzőt is) feltüntetése, mivel adott esetben a szerzőnek erősebb érdeke fűződik ahhoz, hogy a paródiában található üzenettől elhatárolódjon, mint ahhoz, hogy a paródián</p>	<p>Ugyanakkor a paródia célú felhasználások jogszerűségéhez valóban nem szükséges az eredeti mű forrásának (ideértve a szerzőt is) feltüntetése, mivel adott esetben a parodizált mű szerzőjének erősebb érdeke fűződik</p>

<p>szerezőként tüntessék fel. Mivel absztrakt szinten a két véglet nem szabályozható, ezért az EUB döntésével egybehangzóan az Szjt. sem kívánja meg a forrás feltüntetését.</p>	<p>ahhoz, hogy a paródiában található üzenettől elhatárolódjon, mint ahhoz, hogy a paródián szerzőként tüntessék fel. Mivel absztrakt szinten a két véglet nem szabályozható, ezért az EUB döntésével egybehangzóan az Szjt. sem kívánja meg a forrás feltüntetését.</p>
<p>Az EUB döntésével összhangban szintén nem releváns a szabad felhasználás szempontjából, hogy a paródia az eredeti műre irányul, vagy pedig a benne foglalt véleménynyilvánítás egy külső tényezőt vesz célba, a mű felhasználásával (tehát cél vagy eszköz paródia valósul meg).</p>	<p>Az EUB döntésével összhangban szintén nem releváns a szabad felhasználás szempontjából, hogy a paródia az eredeti műre irányul, vagy pedig a benne foglalt véleménynyilvánítás egy külső tényezőt vesz célba, a mű felhasználásával (tehát cél vagy eszköz paródia valósul meg).</p>
<p>Ugyancsak irreleváns, hogy a felhasználás közvetetten vagy közvetlenül szolgál-e jövedelemszerzési, vagy jövedelemfokozási célt.</p>	<p>Ugyancsak irreleváns, hogy a felhasználás közvetetten vagy közvetlenül szolgál-e jövedelemszerzési, vagy jövedelemfokozási célt. Más szóval a paródia kivétel jövedelem szerző, sőt üzletszerű célra is alkalmazható.</p>
<p>Végezetül a rendelkezés jelzi, hogy az eredeti műből való átvételre csak a cél által indokolt terjedelemben kerülhet sor.</p>	<p>Végezetül a rendelkezés jelzi, hogy az eredeti műből való átvételre csak a cél által indokolt terjedelemben kerülhet sor.</p>
	<p>Fontos még kiemelni, hogy önmagában a paródia műfaja, a parodizáló mű, vagy /szellemi teljesítmény (ha a paródia nem felel meg a szerzői mű kritériumainak) tartalma, illetve formája ütközhet a személyhez fűződő jogokat kalt, köztük az integritási joggal (Ezt áttételesen elismeri a fent hivatkozott Deckmyn határozat is.). A paródia célú felhasználások gyakran erősen kritikus hangvételűek, vagy olyan véleményt fogalmaznak meg, amellyel az eredeti mű szerzője saját becsületére vagy jóhírnevére tekintettel sértőnek ítélné meg, ez azonban nem jelenti, hogy személyhez fűződő jogsérelem valósulna meg. Ezen esetekben szükséges tekintettel lenni a véleménynyilvánítás szabadságára és a szerzői kizárólagos jogokra, és azok alkotmányos (alaptörvénybeli) alapjaira. E két jog ütközésének vizsgálata a bíróságok feladata a rendelkezésre álló alapjogi tesztek és a háromlépcsős tesztet használva, továbbá az adott ügy körülményeit mérlegelve.</p>

	<p><i>Annak érdekében, hogy a paródia-kivétel teljességgel érvényesülni tudjon, szükséges a mű egységéhez fűződő jog vizsgálatokor a szabad véleménynyilvánítás alapjogára is tekintettel lenni. A véleménynyilvánítási jog kereteit meghaladó – pl. diszkriminatív, gyűlöletkeltő tartalmú – felhasználások a továbbiakban is túllépnek a szabad felhasználás körén, így sértik a mű integritásához fűződő jogot és adott esetben más jogok sérelme is megvalósulhat.</i></p>
--	--

Észrevétel:

A (B) változatot támogatjuk, mivel a DSM irányelv átültetni kívánt szabálya nem kizárólag a paródia célú felhasználásokra terjed ki.

Hangsúlyozni kell, hogy a B) javaslat jelenlegi szövege csak a kritika, paródia stb. készítést teszi lehetővé, így jelenlegi szövegében csak az Infosoc 5. cikk (3) bekezdés d) és k) pontjait veszi át.

A szövegből azonban nem tűnik ki, hogy a jogszerű paródia kivétel alapján keletkezett műnek milyen felhasználása megengedett. Ez külön szabályozást igényel a következő okokból:

- *egyáltalán nem biztos, hogy a paródia kivétel eredménye mű. Ebből következően a további felhasználást csak a szerzői műnek minősülő paródiára nézve lehet alkalmazni.*
- *A DSM Irányelv 17. Cikk (7) bekezdése alapján csak a 26.§ (8a) bekezdésébe foglalt, tartalommosztó szolgáltató által megvalósított nyilvánossághoz közvetítésre kötelező bevezetni a paródia kivételt. Ezért jogalkotói döntés igényel, hogy a művet eredményező paródia/pastiche/karikatúra bármely módon felhasználható-e, vagy csak a 26.§ (8a) bekezdés szerinti „tovább” felhasználást engedi-e meg a törvény.*

A névfeltüntetési szabályok mellőzése a paródia esetében megalapozott és indokolt, nem az azonban a kritikai célú szabad felhasználás esetében: az Infosoc irányelv 5. cikk (3) bekezdés d) pontja kifejezetten előírja a név és a forrás megjelölésének kötelezettségét. Emiatt a névfeltüntetés mellőzését lehetővé tevő szabályt csak a pródiára nézve lehet fenntartani. Ez utóbbi két észrevételünknek megfelelő normajavaslatot nem tettünk, de az esetleges további egyeztetés során ezt szívesen megtesszük.

15. módosítás

35. § (1) Természetes személy magáncélra a műről másolatot készíthet, ha az jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja, **feltéve, hogy a felhasználással érintett műhöz jogszerűen fért hozzá.** E rendelkezés nem vonatkozik az építészeti műre, a műszaki létesítményre, a szoftverre és a számítástechnikai eszközzel működtetett adatbázisra, valamint a mű nyilvános előadásának kép- vagy hanghordozóra való rögzítésére. Kotta reprográfiával [21. § (1) bek.] magáncélra és a (4) bekezdés **b)-dc)** pontjában szabályozott esetekben sem többszörözhető.

Indokolás

A kiegészítés az Európai Unió Bíróságának C-435/12. számú ACI Adam ügyben hozott döntésének a magyar jogban történő lefektetést célozza. Az interneten engedély nélkül elhelyezett szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak (jogellenes forrás) kapcsán egyébként az SZJSZT 2006/17-es számú szakvéleményében kifejtette, hogy „Az eljáró tanács véleménye szerint az vezethető le az előzőekben elemzett nemzetközi, közösségi és hazai szerzői jogi szabályozásból, hogy a jogellenes magáncélú másolás nem megengedett, sem szabad felhasználásként, sem pedig a jogdíjigényre való korlátozás alapján.” A hazai joggyakorlat és a magáncélú másolás hazai kompenzációja e jogértelmezéshez a korábbiakban már hozzáigazításra került.

16. módosítás

~~(2) Teljes könyv, továbbá a folyóirat vagy a napilap egésze magáncélra csak kézírással vagy írógéppel másolható szabadon.~~

Indokolás

A 35. § (2) bekezdés, amely a másolást kizárólag kézírással vagy írógéppel tette lehetővé teljes könyvek vagy folyóiratok esetében, technológiai szempontból meghaladottá, életszerűtlenné vált. A technológiai alapú megkötésre történő utalás (írógép, kézírás) egyszerű törlése ugyanakkor egy általános magáncélú másolási tilalom bevezetését jelentené a teljes könyvek és folyóiratok, napilapok esetében, amely a többi műtípussal való összehasonlításban indokolatlan megkülönböztetést jelentene (teljes filmek, zeneművek esetében ilyen jellegű tilalom nem szerepel a törvényben.) Indokolt tehát a három lépcsős teszt általánosabb ernyője alá vonni az e műtípusok magáncélú felhasználásával kapcsolatos kivétel esetkörét is, ugyanúgy, mint a többi műtípus esetén. Ez a rendelkezés hatályon kívül helyezésével érhető el. A hatályon kívül helyezés által tehát nem válik korlátlanná a többszörözési szabad felhasználás ezen esete sem, hiszen a másolási folyamat szempontjából megmarad a magáncél mint feltétel és a háromlépcsős teszt ernyője.

Észrevétel:

A szabály hatályon kívül helyezését nem támogatjuk. A könyvek, folyóiratok, napilapok tekintetében a szöveg valóban archaikusnak, vagy inkább gesztus értékűnek mondható, célja azonban világos: ne lehessen teljes könyveket, folyóiratokat, napilapokat magáncélra sem olyan technikával másolni, amely több /nagyobb számú másolatot eredményez. Ez a jelenlegi piaci környezetben mind a könyvkiadók, mind a folyóiratkiadók számára kulcsfontosságú kérdés.

Szükséges azt is jelezni, hogy ezen a területen a jogosultak az elmúlt évtizedekben komoly jogérvényesítő munkát folytattak, ennek teljes figyelmen kívül hagyása a piacon megint kezelhetetlen helyzetet teremtene.

A könyvek – köztük tankönyvek – egésze másolásának lehetővé tétele teljesen ellehetetlenítheti a tankönyvpiacot (figyelemmel az Sztj. által bevezetni kívánt további rendelkezésre is.)

Ha a T. jogalkotó a szabály hatályon kívül helyezés emellett dönt, az azzal jár, hogy a reprográfiai díjigény és az üres hordozó díjigény hatálya ki fog terjedni az egész könyvek/folyóiratok másolására is. Az utóbbi esetben felmérés fogja tudni megközelítőleg kezelni, hogy a másolatkészítési szokások változására a szabálmódosítás hogyan hat ki. A

reprográfiai díjigény esetében azonban csak a törvényi felső díjhatár fölfelé irányuló megfelelő módosítása mellett (2% helyett legalább 3 %) lehet csak egyensúlyos a javasolt módosítás.

17. módosítás

~~(3) Nem minősül szabad felhasználásnak függetlenül attól, hogy magáncélra történik-e, ha a műről más személlyel készítettnek másolatot számítógépen, illetve elektronikus adathordozóra.~~

Indokolás

Az Európai Unió Bíróságának döntései több esetben is rámutattak, hogy az Infosoc irányelv 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjában szabályozott magáncélú másolás nem követeli meg, hogy a másoló személye és a kivétel kedvezményezettje azonos legyen. A C-468/08 számú Padawan ügyben kimondta, hogy a méltányos díjazás teherviselői által biztosított berendezések, illetve a másoló szalonok által biztosított szolgáltatások képezik a magánszemélyek másolathoz jutásának szükséges ténybeli előfeltételét. A C-265/16. számú VCAST Limited ügyben a bíróság a Padawan ügyre visszautalva rögzítette, hogy a magáncélú másoláshoz nem szükséges, hogy az érintett személy rendelkezzen az eszközökkel, harmadik személy is nyújthat ilyen szolgáltatást és e szolgáltatás képezheti a magáncélú másolathoz jutás előfeltételét. A hatályon kívül helyezés által szélesebbé válik a magáncélú többszörözés hatálya, azonban nem sérül a jogosultak érdeke sem, tekintettel arra, hogy a másolási folyamat szempontjából megmarad a magáncél mint feltétel, amely által minden olyan felhasználás, amely meghaladja a magáncélt, már jogsértőnek minősül.

18. módosítás

~~(4) Kulturális örökségvédelmi intézmény [33/A. § (1) bek. 2. pont] a gyűjteményének állandó részét képező műről, Nyilvános szolgáltatásokat nyújtó könyvtár, valamint iskolai oktatási céljából [33. § (4) bek.] köznevelési intézmény, szakképző intézmény és felsőoktatási intézmény a, muzeális intézmény, levéltár, valamint a közgyűjteménynek minősülő kép-, illetve hangarchívum a bármely műről-másolatot készíthet, ha az jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja, és~~

Indokolás

A DSM 6. cikkének megfelelést szolgálja.

Észrevétel: a mondat átszövegezést igényelt. A szomszédos jogi teljesítményeket a szabad felhasználási fejezetben külön nem lehet említeni, mert a szerzői műre vonatkozó szabad felhasználást az Szjt. 83.§ (2) bekezdése általános hatállyal kiterjeszti a szomszédos jogi teljesítményekre.

19. módosítás

a) tudományos kutatáshoz vagy archiváláshoz szükséges,
b) nyilvános könyvtári ellátás vagy a 38. § (5) bekezdésében meghatározott felhasználás céljára készül,

c) megjelent mű kisebb részéről, továbbá újság- vagy folyóiratcikkről belső intézményi célra készül, ~~vagy.~~

d)

Indokolás

Technikai módosítás.

20. módosítás

(5) Könyvként kiadott mű egyes részei, valamint újság- és folyóiratcikkek az iskolai oktatás céljára egy-egy csoport vagy iskolai osztály létszámának megfelelő, valamint a köznevelés, a szakképzés, illetve a felsőoktatás keretében szervezett vizsgákhoz szükséges példányszámban többszörözhető, **az érintett tanulók, hallgatók részére terjeszthetők és az oktatási intézmény biztonságos elektronikus hálózatán keresztül a vizsga keretében történő szemléltetés érdekében számukra lehívásra hozzáférhetővé tehetők.**

Indokolás

A DSM 5(1) bekezdésének megfelelést szolgálja.

Észrevétel: itt nem általános, hanem speciális szemléltetési célt kell meghatározni.

(6) Szabad felhasználás a mű járulékos vagy közbenső - a felhasználásra irányuló műszaki folyamat elválaszthatatlan és lényeges részét képező, önálló gazdasági jelentőség nélküli - időleges többszörözése, ha kizárólag az a célja, hogy lehetővé tegye

a) az átvitelt harmadik személyek között hálózaton, köztes szolgáltató által, vagy

b) a műnek a szerző által engedélyezett, illetve e törvény rendelkezései alapján megengedett felhasználását.

(7) Szabad felhasználás a saját műsorának sugárzásához jogszerűen felhasználható műről a rádió- vagy televízió-szervezet által saját eszközeivel készített ideiglenes rögzítés. Ha a sugárzás engedélyezésére kötött szerződés másként nem rendelkezik, e rögzítést a rögzítés elkészítésének időpontjától számított három hónapon belül meg kell semmisíteni, illetve törölni kell. E rögzítések közül azonban azok a - külön törvényben meghatározott - rögzítések, amelyeknek rendkívüli dokumentációs értéke van, közgyűjteménynek minősülő kép-, illetve hangarchívumban korlátlan ideig megőrizhetők.

(8) Az (1), a (4) és az (5), valamint a (7) bekezdésben szabályozott szabad felhasználási esetek nem érintik a 20-22. §-okban foglaltak alkalmazását.

21. módosítás

35/A. § (1) Nem szükséges a jogosult engedélye a mű szöveg- és adatbányászathoz szükséges többszörözéséhez, ha

a) a többszörözést végezni kívánó személy a szöveg- és adatbányászattal érintett műhöz jogszerűen fért hozzá,

b) a jogosult a szabad felhasználás ellen előzetesen, a mű jogszerű hozzáféréseinek módjához igazodó módon tett jognyilatkozat útján nem tiltakozott, és

c) a szöveg- s adatbányászathoz szükséges másolatok megőrzésére csak a szöveg- és adatbányászat céljából szükséges ideig kerül sor.

Indokolás

A 35/A. § a DSM Irányelv 3. és 4. cikkei által előírt, a szöveg és adatbányászattal kapcsolatos kivételeinek való megfelelést szolgálja.

Az Szjt.-ben megfordul a sorrend a DSM Irányelvhez képest, és elsőként a 4. cikkbeli, mindenkire kiterjedő szöveg és adatbányászati kivételt jeleníti meg, tekintettel arra, hogy ez a kivétel egy nagyobb felhasználói kört fed le szemben a 3. cikk által a kutatóhelyekre és a kulturális örökségvédelmi intézményekre korlátozott kivétellel.

A 35/A. § (1) bekezdése szerinti szöveg- és adatbányászati kivétel bárkire vonatkozik, aki szöveg- és adatbányászatot szeretne végezni, bármilyen célból, de kizárólag olyan tartalmakon, amelyekhez jogszerűen fért hozzá (pl. az interneten szabadon hozzáférhetővé tett tartalmak és adatbázisok). A kutatóhelynek és kulturális örökségvédelmi intézménynek nem minősülő és nem tudományos kutatást végző intézmények és személyek tekintetében azonban a felhasznált művek jogosultjai rendelkeznek azzal a lehetőséggel, hogy a kivétel alkalmazását kizárják. Ilyen kizárásnak minősül például azon eset, ha a jogosult a szabad felhasználás ellen előzetesen, az interneten keresztül nyilvánosan hozzáférhetővé tett tartalom esetében géppel olvasható formában (például metaadatokon, illetve egy weboldal vagy egy szolgáltatás szerződési feltételein keresztül) vagy szerződéses megállapodás vagy egyoldalú nyilatkozat útján tiltakozik.

A tudományos kutatás céljából végzett szöveg- és adatbányászati kivétellel szemben tehát ezt a kivételt szerződéssel, vagy egyoldalú jognyilatkozattal kizárhatják a jogosultak.

Észrevétel:

a sui generis adatbázis jog alóli kivétel nem vonható össze a műre vonatkozó kivétellel. A kapcsolódó jognak saját kivételrendszere van (84/C.§). Az adatbázis védelem nincs úgy összekötve a szerzői művek alóli kivételekkel, mint a szomszédos jogi teljesítmények, amelyek szabad felhasználását a 83.§ (2) bek. kapcsolja össze a művek szabad felhasználásával. A 84/C.§ a kivétel listáját kell kiegészíteni a 35/A.§ megfelelően módosított szövegével, vagy megfelelő utalással. A jogosulti tiltakozás megfelelő módjánál utalni célszerű arra, hogy ennek igazodnia kell a hozzáférés módjához (pl. online, papírhordozó, stb).

22. módosítás

(2) Nem szükséges a jogosult engedélye a kutatóhelyek és kulturális örökségvédelmi intézmények [33/A. § (1) bek. 2. pont] által műveken tudományos kutatás céljából végzett szöveg- és adatbányászathoz szükséges többszörözéshez, feltéve, hogy

a) a többszörözést végezni kívánó személy a szöveg- és adatbányászattal érintett műhöz jogszerűen fért hozzá,

b) a szabad felhasználás keretében létrejött másolatok megfelelő biztonsági szinten vannak tárolva, és

c) megőrzésükre tudományos kutatás céljából kerül sor.

Indokolás

A DSM Irányelv 3. cikk (1)-(2) bekezdésének átültetését szolgáló 35/A. § (2) bekezdése szerinti szöveg- és adatbányászati kivétel egy speciális jogosulti körre, a kutatóhelyekre és a kulturális örökségvédelmi intézményekre korlátozódik. Ezek az intézmények tudományos kutatás céljából szöveg- és adatbányászat keretében többszörözést és kimásolást is végrehajthatnak az olyan műveken, amikhez jogszerű hozzáféréssel rendelkeznek, pl. előfizetés vagy vásárlás útján. Annak biztosítása érdekében, hogy a kutatás eredményeit a későbbiekben ellenőrizni lehessen, az így készült másolatokat e célból meg is lehet őrizni.

*A fordulat: „megfelelő biztonsági szinten vannak tárolva” IT szaknyelvi szempontból valószínűleg nem szakszerű Indítványozzuk a megfelelő szakértelemmel rendelkező személyekkel /intézményekkel való konzultációt. **Hiányzik a normából az utalás arra, hogy a tárolásnak van időbeli és célhoz kötöttségi határa: „tudományos kutatás céljából – beleértve a kutatási eredmények ellenőrzését is – meg lehet őrizni.” (DSM 3. Cikk (2) bek.) Ennek szabályozását elengedhetetlennek tartjuk.***

36. § (1) Nyilvánosan tartott előadások és más hasonló művek részletei, valamint politikai beszédek tájékoztatás céljára - a cél által indokolt terjedelemben - szabadon felhasználhatók. Ilyen felhasználás esetén a forrást - a szerző nevével együtt - fel kell tüntetni, hacsak ez lehetetlennek nem bizonyul. Az említett művek gyűjteményes kiadásához a szerző engedélye szükséges.

(2) Napi eseményekhez kapcsolódó, időszerű gazdasági vagy politikai témákról megjelentetett cikkek vagy e témákról sugárzott művek a sajtóban szabadon többszörözhetők, nyilvánosságához közvetíthetők - ideértve a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételt [26. § (8) bek.] is -, feltéve, hogy a szerző nem tett az ilyen felhasználást megtiltó nyilatkozatot. Ilyen felhasználás esetén a forrást - a szerző nevével együtt - fel kell tüntetni.

(3) Az audiovizuális médiaszolgáltatásban bármely képzőművészeti, fotóművészeti, építészeti, iparművészeti vagy ipari tervezőművészeti alkotás díszletként szabadon felhasználható. Ilyen felhasználás esetén a szerző nevének feltüntetése sem kötelező.

(4) A díszlet és jelmez céljára készült műveknek az audiovizuális médiaszolgáltatásban való felhasználásához a szerző engedélye és nevének feltüntetése szükséges.

(5) Eredeti műalkotások kiállítása vagy műkereskedő közreműködésével történő visszerhes átruházása esetén a műalkotások szabadon többszörözhetők és terjeszthetők az esemény reklámozása céljából, az esemény népszerűsítése által indokolt mértékben és körben, amennyiben az egyéb jövedelemszerzési vagy jövedelemfokozási célt közvetve sem szolgál. Az eredeti műalkotás és a műkereskedő fogalmának meghatározására a 70. § (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

37. § Egyes művek az időszerű, napi eseményekről való tájékoztatás céljára - a cél által indokolt terjedelemben - szabadon felhasználhatók. Ilyen felhasználás esetén a forrást - a szerző nevével együtt - fel kell tüntetni, hacsak ez lehetetlennek nem bizonyul.

38. § (1) Ha az előadás jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja, és a közreműködők sem részesülnek díjazásban, a művek előadhatók a következő esetekben:

- a) színpadi mű esetében műkedvelő művészeti csoportok előadásán, kiadott szöveg vagy jogosan használt kézirat alapján, feltéve, hogy ez nem ütközik nemzetközi szerződésbe,
- b) iskolai oktatás céljára és iskolai ünnepélyeken,
- c) szociális és időskori gondozás keretében,
- d)

- e) vallási közösségek vallásos szertartásain és vallásos ünnepein,
- f) magánhasználatra, valamint alkalmyszerűen tartott zártkörű összejövetelen.

(1a) Ha az előadás jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja, a művek előadhatók nemzeti ünnepeken tartott ünnepeken.

(2) Jövedelemfokozás célját szolgálja a felhasználás, ha alkalmas arra, hogy a felhasználó (pl. üzlet, szórakozóhely) vevő körét vagy látogatottságát növelje, vagy pedig, ha az üzlethelyiséget látogató vendégek vagy más fogyasztók szórakoztatását szolgálja. Jövedelemszerzésnek minősül különösen a belépődíj szedése, akkor is, ha egyéb elnevezés alatt történik. Díjazásnak minősül a fellépéssel kapcsolatban ténylegesen felmerült és indokolt költségeket meghaladó térítés is.

(3)

(4) Zártkörű a gazdálkodó szervezetek, továbbá a gazdálkodó szervezetnek nem minősülő jogi személyek által kizárólag tagjaik, tisztségviselőik, munkavállalóik részére rendezett összejövetel is.

23. módosítás

(5) A felhasználásra vonatkozó eltérő megállapodás hiányában a ~~nyilvános szolgáltatásokat nyújtó könyvtárak~~ **kulturális örökségvédelmi intézmények [33/A. § (1) bek. 2. pont] és az, iskolai** oktatási ~~céljából [33. § (4) bek.] köznevelési intézmények, szakképző intézmények és felsőoktatási~~ intézmények, ~~muzeális intézmények, levéltárak, valamint közgyűjteménynek minősülő kép-, illetve hangarchívumok~~ gyűjteményeinek részét képező művek az ilyen intézmények helyiségeiben ezzel a céllal üzembe állított számítógépes terminálok képernyőjén tudományos kutatás vagy egyéni tanulás céljára a nyilvánosság egyes tagjai számára szabadon megjeleníthetők, és ennek érdekében - külön jogszabályban meghatározott módon és feltételekkel - a nyilvánosság említett tagjaihoz szabadon közvetíthetők, ideértve a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételt is, feltéve, hogy az ilyen felhasználás jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja.

Indokolás

Technikai célú módosítás.

39. § Az országos szakkönyvtárak a mű egyes példányait szabadon haszonkölcsönbe adhatják. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a szoftverre és a számítástechnikai eszközökkel működtetett adatbázisra.

40. § A szabad felhasználás keretében többszörözött példányok - a könyvtárközi kölcsönzés és a 36. § (5) bekezdésében foglalt eset kivételével - nem terjeszthetők a szerző engedélye nélkül.

41. § (1) A mű nem üzletszerű felhasználása a szabad felhasználás körébe tartozik, ha az kizárólag fogyatékossgal élő személyek javára, fogyatékossgukkal közvetlen összefüggésben történik, és nem haladja meg a fogyatékossg által indokolt mértéket.

(1a) Az (1) bekezdés szerinti szabad felhasználásnak minősül különösen:

a) a mű hozzáférhető formátumú példányának az olvasási képességet érintő fogyatékossgal élő kedvezményezett személy kizárólagos használatára történő előállítás, akár a kedvezményezett személy, akár valamely, az ilyen személy nevében eljáró személy vagy jogosított szervezet által, feltéve, hogy a hozzáférhető formátumú példány alapjául szolgáló műhöz a hozzáférhető formátumú példány előállítója jogszerűen jutott hozzá;

b) a jogosított szervezet által az olvasási képességet érintő fogyatékossgal élő

kedvezményezett személyek vagy más jogosított szervezetek számára hozzáférhető formátumú példányok terjesztése és nyilvánossághoz közvetítése, ideértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, amikor a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választják meg.

(1b) A Magyarországon letelepedett jogosított szervezet az (1a) bekezdés *b*) pontjában meghatározott tevékenységet az Európai Unió bármely tagállamában letelepedett jogosított szervezet vagy az olvasási képességet érintő fogyatékkal élő kedvezményezett személy számára szabadon végezheti.

(1c) A Magyarországon letelepedett jogosított szervezet és az olvasási képességet érintő fogyatékkal élő kedvezményezett személy a hozzáférhető formátumú példányt az Európai Unió más tagállamában letelepedett jogosított szervezettől szabadon megszerezheti.

(1d) Az (1a)-(1c) bekezdésben meghatározott szabad felhasználás körében bármely nyilvánosságra hozott, írott vagy egyéb jelrendszer formájában rögzített [18. § (1) bekezdés *a*) pontja és (2) bekezdése] mű felhasználható annak illusztrációival együtt, ideértve ezek digitális és hanganyaggá alakított változatait is.

(1e) Az (1)-(1d) bekezdés szerinti szabad felhasználást kizáró vagy korlátozó szerződéses rendelkezés semmis.

(1f) A hozzáférhető formátumú példány előállításához és hozzáférhetővé tételéhez szükséges változtatások nem haladhatják meg a cél által indokolt mértéket.

(1g) Az (1a)-(1c) bekezdés szerinti jogosított szervezet és az olvasási képességet érintő fogyatékkal élő kedvezményezett személy meghatározását, a hozzáférhető formátumú művet érintő szabad felhasználásra vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a jogosított szervezetek, a hozzáférhető formátumú művek és kapcsolódó jogi teljesítmények nyilvántartását vezető, valamint az Európai Bizottság számára információt nyújtó közreműködő szervezet kijelölését és feladatkörét kormányrendelet állapítja meg.

(2) Bíróági, továbbá közigazgatási vagy más hatósági eljárásban a mű bizonyítás céljára, a célnak megfelelő módon és mértékben felhasználható.

(3) Az Országgyűlés törvényhozási feladata, valamint az ezzel összefüggő országgyűlési képviselői feladatkörhöz tartozó tevékenységek ellátása céljából a mű e célnak megfelelő módon és mértékben szabadon felhasználható, ha a felhasználás a jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja.

IV/A. Fejezet ÁRVA MŰ FELHASZNÁLÁSA Általános szabályok

41/A. § (1) Egy mű vagy szomszédos jogi teljesítmény (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: teljesítmény) akkor tekinthető árva műnek, ha jogosultja ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik és a felkutatására az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, jóhiszeműen elvégzett jogosultkutatás nem vezetett eredményre.

24. módosítás

(2) A jogosultkutatás során legalább az árva mű felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokról szóló kormányrendeletben - az érintett mű vagy teljesítmény típusa szerint - meghatározott információforrásokat igénybe kell venni, **kivéve ha az abban végzett kutatás nyilvánvalóan nem vezetne eredményre.**

(3) A jogosultkutatást abban az országban kell elvégezni, amelyben a művet vagy teljesítményt először nyilvánosságra hozták.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően, a filmalkotással vagy más audiovizuális művel kapcsolatos

jogosultkutatást az előállító székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti országban kell elvégezni.

(5) A 41/F. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a jogosultkutatást Magyarország területén kell elvégezni.

(6) Ha a jogosultkutatás során felmerül, hogy más országban is található lényeges információ a jogosultról, a kutatást az ebben az országban rendelkezésre álló ilyen információforrást is igénybe véve kell elvégezni.

(7) Ha egy műnek vagy teljesítménynek több jogosultja van, akik között van ismert és ismert helyen tartózkodó jogosult, a felhasználáshoz e jogosult engedélye is szükséges.

(8) Az árva műnek tekintett mű vagy teljesítmény jogosultja - a saját jogai tekintetében - bármikor megszüntetheti a mű vagy teljesítmény árva mű jogállását és a további felhasználást illetően gyakorolhatja jogait.

(9) Az e fejezetben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók, ha a felhasználás jogosítása engedélyezése közös jogkezelésbe körébe tartozik.

Indokolás

Bizonyítási okokból az Szjt. 41/A. §-ának (2) bekezdésében módosítás vált szükségessé, mert az árva mű felhasználásának részletes szabályairól szóló 138/2014. (IV. 30.) Korm. rendeletben felsorolt (az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól 2012/28/EU irányelven alapuló) információforrások egy része nem működik, illetve a jogosultkutatás szempontjából releváns adatot nem tartalmaz, ezért az ilyen információforrások igénybevétele nyilvánvalóan nem vezetne eredményre jellemzően a jogosult hollétének felkutatásában. E módosítás eredményeképp, az árva művekre vonatkozó eljárás sokkal inkább ügyfélbarát, az eljárás lefolytatása pedig gyorsabb lesz, ugyanis feltehetőleg kevesebb alkalommal válna szükségessé a hiánypótlás kibocsátása a jogosultkutatás hiányossága miatt. Az Szjt. 41/A. §-ának (9) bekezdése nyelvhelyességi módosítást tartalmaz.

Észrevétel: álláspontunk szerint az indokolás alapján a Kormányrendelet felülvizsgálata lenne inkább szükséges, kiemelve abból azokat a forrásokat, amelyek a jogosultkutatásra nem alkalmasak. Ellenkező esetben ugyanis olyan keresési kötelezettséget tartunk fenn, amelyről nyilvánvaló, hogy nem teljesíthető. Ez mind a kérelmező, mind a hatóság oldalán többletterhet jelent, mert érdemben foglalkozni kell vele.

Árva mű felhasználásának engedélyezése

41/B. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) kérelemre - a felhasználás módjához és mértékéhez igazodó díj megállapítása mellett - engedélyt ad az árva mű felhasználására. A felhasználási engedély legfeljebb öt évre szól, Magyarország területére terjed ki, nem kizárólagos, nem átruházható, további felhasználási engedély adására és a mű átdolgozására (29. §) nem jogosít.

(1a) Ha az (1) bekezdés szerinti kérelmet az épület mint építészeti alkotás tulajdonosa terjeszti elő,

a) az engedély az építészeti alkotás átdolgozására (29. §) is kiterjedhet,

b) az engedély kérelemre indokolt esetben egy alkalommal az eredeti engedély időtartamával, de legfeljebb öt évvel meghosszabbítható.

(1b) A felhasználási engedély megadására irányuló kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező és - képviselő esetén - a képviselő nevét, lakcímét vagy székhelyét;

b) nem elektronikus úton történő kapcsolattartás esetén a kérelmező vagy képviselője aláírását;

25. módosítás

c) a mű vagy a teljesítmény azonosítására alkalmas adatokat és - ha ez lehetséges - **a mű vagy a teljesítmény első nyilvánosságra hozatalának évét, a szerző nevét, születésének és halálának évét**, a jogosult, több jogosult esetén valamennyi jogosult nevét, valamint lakcímét vagy tartózkodási helyét;

d) a kérelmező és - képviselet esetén - a képviselő elektronikus levelezési címét vagy telefonszámát.

Indokolás

Az Sztj. 41/B. §-a (1b) bekezdésének c) pontja annak érdekében került módosításra, hogy a hatóság információt kaphasson a kérelemmel érintett mű tekintetében irányadó védelmi idő fennálltával kapcsolatban. E módosítás eredményeképp az árva művekre vonatkozó eljárás gyorsabbá válhat, hiszen e tekintetben nem lesz szükség hiánypótlási felhívás kibocsátására, továbbá az eljárás legelején lehetővé teszi a Hivatal számára az eljárás megszüntetését abban az esetben, ha annak lefolytatása a szerzői jogi oltalom hiánya miatt szükségtelen. Ez az ügyfelek számára is költséghatékonyabb megközelítést eredményezne.

(1c) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Hivatallal elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani, a kérelemnek az (1b) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell

a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét;

b) a nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát.

(1d) A Hivatal jogosult azon személyes adatok megismerésére és kezelésére, amelyeket a kérelmező által a jogosult kilétének vagy tartózkodási helyének felkutatása érdekében végzett jogosultkutatás eredményeként a kérelemhez csatolt bizonyítékok, valamint az ismert jogosultakkal kötött felhasználási szerződések tartalmaznak. A felhasználási engedély megadására irányuló kérelmet egyebekben az árva mű felhasználásának részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott részletes követelményeknek megfelelően kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett díjat a jogosult személyének vagy tartózkodási helyének ismertté válását követően kell megfizetni, ha a felhasználás jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja. Ha a felhasználás közvetve vagy közvetlenül jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját szolgálja, a díjat a Hivatalnál letétbe kell helyezni. A díj letétbe helyezése a felhasználás megkezdésének feltétele.

(3) Ha a jogosult személye vagy tartózkodási helye a felhasználási engedély hatálya alatt ismertté válik, a Hivatal a jogosult, illetve a felhasználó kérelmére a felhasználási engedélyt a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjával kezdődő hatállyal visszavonja azzal, hogy a felhasználás a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napján meglévő mértékig, az engedély alapján még hátralévő időtartamig, de legfeljebb a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjától egy évig folytatható.

(3a) A felhasználási engedély visszavonására irányuló kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező és - képviselet esetén - a képviselő nevét, lakcímét vagy székhelyét;

b) nem elektronikus úton történő kapcsolattartás esetén a kérelmező vagy képviselője

aláírását;

c) a felhasználási engedélyben meghatározott és letétbe helyezett, valamint a Hivatal által a visszavonásról szóló határozatban meghatározott felhasználási díj közötti különbséget visszautalásához szükséges adatokat.

(3b) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Hivatallal elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani, a kérelemnek a (3a) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell

a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét;

b) a nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát.

(4) A (3) bekezdésben foglalt rendelkezést alkalmazni kell akkor is, ha a felhasználásra a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjáig komoly előkészületeket tettek, azzal, hogy ebben az esetben a felhasználást az előkészületnek a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásakor meglévő mértékéig lehet megkezdeni és folytatni.

(5) A jogosult a felhasználási engedély hatályának megszűnésétől vagy a visszavonásáról szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított öt évig követelheti a felhasználótól az öt megillető díj, illetve - a díj letétbe helyezése esetén - a Hivataltól az ott javára letétbe helyezett díj megfizetését. Az öt év lejártát követően a Hivatal átutalja a díjat annak a közös jogkezelő szervezetnek, amely az árva mű egyéb felhasználását jogosítja, ilyen szervezet hiányában pedig a Nemzeti Kulturális Alapnak (a továbbiakban: NKA). Ha az árva mű egyéb felhasználásait több közös jogkezelő szervezet jogosítja, ezek a díjból egyenlő arányban részesülnek. Az NKA a hozzá átutalt jogdíjat a kulturális javak hozzáférhetővé tételére fordítja.

(6) Ha a jogosult a (3)-(5) bekezdés alapján a díj mértékét vitatja, ennek elbírálása - a szerzői jogi perekre irányadó szabályok szerint - bírósági útra tartozik.

26. módosítás

(7) Az (1) bekezdés szerinti kérelem~~é~~~~re~~ **lefolytatott eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.**

(8) Az árva művek felhasználásának engedélyezésével kapcsolatos részletes szabályokat ~~és a (7) bekezdés szerinti díj mértékét~~ kormányrendelet állapítja meg.

(9) A (7) bekezdés szerinti igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszedésének és visszatérítésének módját az igazságügyért felelős miniszter az adópolitikáért felelős miniszterrel, a kultúráért felelős miniszterrel és a Hivatal felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben, valamint a Hivatal elnöke véleményének kikérésével rendeletben állapítja meg.

Indokolás

Az igazgatási szolgáltatási díjak mértékének kormányrendeleti szinten történő meghatározását az Szjt. 41/B. §-ának (8) bekezdésében foglalt felhatalmazó rendelkezés írja elő, ennek megfelelően a hatályos, az árva mű felhasználásának részletes szabályairól szóló 138/2014. (IV. 30.) Korm. rendelet határozza meg az egyes díjtételeket. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 29. § (2) bekezdése alapján ugyanakkor igazgatási szolgáltatási díjat – törvény vagy eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet felhatalmazása alapján – miniszter állapíthat meg az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben. A két törvényi rendelkezés közötti összhang megteremtését szükséges jogszabályi szinten kezelni, így az Szjt. 41/B. §-a (8) bekezdésének módosítása, valamint új (9) bekezdés megalkotása vált szükségessé.

41/C. § (1) A Hivatal a 41/B. §-ban szabályozott eljárásban - az e törvényben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel - az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint jár el.

(2) Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt a következő eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni:

a) a Hivatal a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfél nyilatkozatai és állításai alapján vizsgálja azzal, hogy az ügyfél hiánypótlásra vagy nyilatkozattételre két alkalommal is felhívható;

b) a kérelem a kormányablaknál nem terjeszthető elő;

c) nem alkalmazható az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 26. §-a;

d) nem alkalmazhatóak az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénynek a határozat közhírré tételére, az ügygondnokra, a sommás eljárásra, a költségmentességre és a végrehajtásra vonatkozó rendelkezései;

e) a Hivatal döntéseivel szemben nincs helye az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásnak és fellépésnek, a Hivatal határozatát, valamint azokat a végzéseit, amelyekkel szemben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerint önálló fellebbezésnek van helye, a bíróság - a 41/D. §-ban foglaltak szerint - nemperes eljárásban vizsgálja felül.

(3) A 41/B. §-ban szabályozott eljárásban - tájékoztatás kérése és annak teljesítése, valamint az iratokba való betekintés kivételével - kapcsolattartásnak csak írásbeli, valamint azonosításhoz kötött elektronikus úton van helye azzal, hogy az ügyfél adatainak változásáról más hatóságtól kapott értesítés nem tekinthető írásban előterjesztett kérelemnek, tájékoztatás pedig nem kérhető és ilyen kérés nem teljesíthető rövid szöveges üzenet útján. Az eljárásban rövid szöveges üzenet útján nincs helye kapcsolattartásnak. A kérelemre megtekinthető iratokba való betekintést a Hivatal személyes megjelenéshez kötötten biztosítja.

(4) A Hivatal által hozott határozat felülvizsgálatát az ügyész is kérheti, az eljárás megindítására a Fővárosi Főügyészség rendelkezik kizárólagos illetékességgel. A Hivatal a határozatát a Fővárosi Főügyészséggel is közli.

41/D. § (1) A 41/C. § (2) bekezdés e) pontja szerinti nemperes eljárás megindítására irányuló kérelmet a döntés közlésétől számított harminc napon belül a Hivatalnál kell benyújtani, amely azt az ügy irataival együtt - a (2) bekezdésben szabályozott eset kivételével - tizenöt napon belül továbbítja a bírósághoz.

(2) Ha a kérelem elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, a Hivatal e kérdésben írásbeli nyilatkozatot tehet és azt a kérelemmel, valamint az ügy irataival együtt harminc napon belül továbbítja a bírósághoz.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kérelem bevezető részében fel kell tüntetni:

a) az eljáró bíróság megnevezését,

b) a kérelmezőnek a 41/B. § (1b) bekezdésében meghatározott azonosító adatait, illetve amennyiben van ellenérdekű fél, annak az ismert azonosító adatait, és

c) a kérelmező jogi képviselőjének a 41/B. § (1b)-(1c) bekezdésében meghatározott azonosító adatait, és biztonságos kézbesítési szolgáltatási címét.

(3a) A kérelem érdemi részében fel kell tüntetni:

a) a kérelemmel érintett döntés számát, valamint a döntésnek a kérelem által érintett rendelkezését vagy részét,

b) a döntés bíróság általi felülvizsgálatára irányuló határozott kérelmet, valamint

c) a döntés megváltoztatásának szükségességét alátámasztó indokokat az ezeket alátámasztó bizonyítékokkal és a jogalap megjelölésével.

(3b) A kérelem záró részében fel kell tüntetni:

- a) a bíróság hatáskörét és illetékességét megalapozó tényeket és jogszabályhelyet,
b) a megfizetett illeték összegét és megfizetési módját, vagy az eljárási illeték részleges megfizetésének hiányában a költségkedvezmény engedélyezése iránti kérelmet, illetve jogszabály által biztosított illetékfizetés alóli mentesülés esetén az ennek alapjául szolgáló tényeket és jogszabályhelyet,
c) a meghatalmazott képviseleti jogát megalapozó tényeket és jogszabályhelyet, valamint
d) a záró részben feltüntetett tényeket alátámasztó bizonyítékokat.
- (4) Ha az (1) bekezdés szerinti kérelmet elkésztően nyújtották be, az igazolási kérelem tárgyában a bíróság határoz.
- (5) A 41/C. § (2) bekezdés e) pontja szerinti nemperes eljárásban azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (6)
- (7) A Hivatal döntésének felülvizsgálatára irányuló eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.
- (8) A Pp.-ben meghatározott eseteken kívül az ügy elintézéséből ki van zárva és abban mint bíró nem vehet részt, aki
- a) a Hivatal döntésének meghozatalában részt vett,
b) az a) pontban említett személynek a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója.
- (9) A (8) bekezdés rendelkezéseit a jegyzőkönyvvezetők és a szakértők kizárására is alkalmazni kell.
- (10) A bírósági eljárásban félként a kérelmező vesz részt.
- (11) Ha a Hivatal előtti eljárásban ellenérdekű ügyfél is részt vett, a bírósági eljárást ellene kell megindítani.
- (12) Ha a bírósági eljárásban ellenérdekű fél is részt vett, az eljárási költségek előlegezésére, illetve viselésére a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. Ellenérdekű fél hiányában a költségeket a kérelmező előlegezi, illetve viseli.
- (13) Ha a Hivatal a (2) bekezdés szerinti írásbeli nyilatkozatot tett, az eljáró tanács elnöke e nyilatkozatot írásban közli a féllel, illetve a felekkel.
- (13a) A bíróság a Pp. szabályai szerint bizonyítást folytat le, és a Pp. érdemi tárgyalásra vonatkozó szabályai szerint tart tárgyalást. Az eljárásban szünetelésnek helye nincs.
- (14) Ha az ügy az iratok alapján elbírálható, a bíróság tárgyaláson kívül is hozhat határozatot, azonban a felet - kérésére - meg kell hallgatnia.
- (15) Ha a bíróság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el, de az eljárás folyamán szükségét látja a tárgyalás megtartásának, a tárgyalást bármikor kitűzheti.
- (15a) Ha a kérelmező, illetve egyik fél sem jelenik meg a tárgyaláson, vagy a megszabott határidő alatt a bíróság felhívásának bármelyik fél nem tesz eleget, a bíróság a kérelmet a rendelkezésre álló adatok alapján bírálja el.
- (16) A bírósági eljárásban nincs helye egyezségnek.
- (17) A bíróság mind az ügy érdemében, mind egyéb esetekben végzéssel határoz. A bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - jogszabálysértés megállapítása esetén a Hivatal döntését hatályon kívül helyezi és szükség esetén a Hivatalt új eljárásra kötelezi.
- (18) Ha a kérelem bírósághoz való továbbítását követően a Hivatal a döntését visszavonta, a bíróság az eljárást megszünteti. Ha a Hivatal a döntését módosította, a bírósági eljárás folytatásának csak a még vitás kérdésekben van helye.
- (19) A bíróság előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező, ideértve a jogorvoslati eljárásokat

is.

41/E. § (1) Az árva művek felhasználására vonatkozóan kiadott engedélyekről a Hivatal bárki által megtekinthető, elektronikus úton hozzáférhető nyilvántartást vezet.

(2) A nyilvántartás tartalmazza

a) az árva művel kapcsolatos ügyszámot;

b) a felhasználó és - képviselő esetén - képviselő nevét, lakcímét vagy székhelyét;

c) a mű vagy teljesítmény azonosítására alkalmas adatokat;

d) a jogosult, több jogosult esetén valamennyi jogosult nevét - ha ez lehetséges -;

e) a művel vagy teljesítménnyel kapcsolatban engedélyezett felhasználás terjedelmére vonatkozó adatokat;

f) a felhasználási díj mértékét és letétbehelyezésének napját;

g) a felhasználási engedély visszavonásának tényét és hatályát;

h) a művel vagy teljesítménnyel kapcsolatban folyamatban lévő eljárások tényét és tárgyát.

(3) Az árva művel kapcsolatos (2) bekezdés szerinti adatok változását a nyilvántartáson a Hivatal - a módosítás időpontjára való utalással - haladéktalanul átvezeti.

Árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználása

41/F. § (1) A 38. § (5) bekezdésében meghatározott intézmény és a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet (a továbbiakban együtt: kedvezményezett intézmény) a gyűjteménye vagy archívuma részét képező árva művet a közérdekű feladata teljesítése érdekében

a) a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhetővé teheti oly módon, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg;

b) digitalizálás, az a) pont szerinti hozzáférhetővé tétel, indexelés, katalogizálás, megőrzés vagy helyreállítás céljából szabadon többszörözheti.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat az olyan

a) irodalmi művekre,

b) filmalkotásokra és más audiovizuális művekre,

c) hangfelvételekre, valamint

d) a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet által 2002. december 31-ig előállított és az archívumában található hangfelvételekre, filmalkotásokra és más audiovizuális művekre

kell alkalmazni, amelyeket először az Európai Gazdasági Térség területén adtak ki vagy - kiadás hiányában - sugároztak.

(3) A kedvezményezett intézménynél a jogosult egyetértésével 2014. október 29. előtt elhelyezett, a (2) bekezdés szerinti olyan árva művet, amelyet nem adtak ki és nem sugároztak, a kedvezményezett intézmény az (1) bekezdés alapján akkor használhatja fel, ha alapos okkal feltehető, hogy az ellen a jogosult nem tiltakozna.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltakat a (2)-(3) bekezdésben felsorolt művekbe vagy hangfelvételekbe foglalt vagy azok szerves részét képező művekre és teljesítményekre is alkalmazni kell.

41/G. § (1) A kedvezményezett intézmény köteles nyilvántartást vezetni az általa elvégzett jogosultkutatásról és a Hivatalnak elektronikus úton bejelenteni

a) a jogosultkutatás eredményét,

b) a felhasználással kapcsolatos adatokat,

c) az árva mű jogállásában bekövetkezett változást [41/A. § (8) bekezdés],

d) a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat.

(2) A Hivatal az (1) bekezdés szerinti adatokat haladéktalanul továbbítja az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának az általa vezetett nyilvánosan hozzáférhető egységes online

nyilvántartásban történő rögzítés céljából.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban történő rögzítés a felhasználás megkezdésének feltétele.

41/H. § (1) Az Európai Gazdasági Térség valamely más tagállamában az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól szóló, 2012. október 25-i 2012/28/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseivel összhangban árva műnek tekintett mű vagy hangfelvétel Magyarországon is árva műnek tekintendő. A 41/G. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban szereplő árva művet a kedvezményezett intézmény jogosultkutatás nélkül felhasználhatja a 41/F. § szerint, feltéve hogy az saját gyűjteménye vagy archívuma részét képezi. Ha a 41/G. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban szereplő árva műnek több jogosultja van, a 41/A. § (7) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell.

(2) A kedvezményezett intézmény az (1) bekezdés szerinti felhasználás esetén köteles a 41/G. § (1) bekezdés *b)-d)* pontjában meghatározott információkat a Hivatalnak megküldeni.

41/I. § (1) Az árva mű jogosultjának a 41/A. § (8) bekezdése szerinti fellépése esetén a kedvezményezett intézmény az érintett árva mű felhasználását a jogosult engedélye alapján folytathatja.

(2) A jogosult a műve vagy teljesítménye 41/F. § szerinti felhasználása fejében megfelelő díjazást követelhet.

41/J. § A kedvezményezett intézmény a 41/F. § szerinti felhasználásokkal összefüggésben elért bevételeit kizárólag az ilyen felhasználások megvalósításával felmerülő költségei fedezésére fordíthatja.

41/K. § Az árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokat és a 41/I. § (2) bekezdése szerinti megfelelő díjazás feltételeit kormányrendelet állapítja meg.

27. módosítás

IV/B. FEJEZET

A KERESKEDELMI FORGALOMBAN NEM ELÉRHETŐ MŰVEK

Értelmező rendelkezések

41/L. § E fejezet alkalmazásában:

1. harmadik ország: minden olyan állam, amely nem az Európai Unió tagállama.

2. kereskedelmi forgalomban nem elérhető mű: olyan művagy szomszédos jogi védelem alatt álló teljesítmény (az alfejezet alkalmazásában a továbbiakban: teljesítmény), amelyről az a kereskedelmi forgalomban létre vonatkozóan az adott helyzetben általában elvárható gondossággal végzett vizsgálat alapján vélelmezhető, hogy egésze a szokásos kereskedelmi csatornákon keresztül a nyilvánosság számára nem hozzáférhető. A mű, vagy teljesítmény nem tekinthető kereskedelmi forgalomban nem elérhetőnek, amennyiben a mű vagy teljesítmény egyéb változata – ide nem értve annak átdolgozását – a kereskedelmi forgalomban hozzáférhető.

Indokolás

A kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek elnevezésű IV/B. Fejezet a DSM Irányelv III. Cím a kereskedelmi forgalomban nem kapható művek és más védelem alatt álló teljesítmények elnevezésű I. fejezetének átültetését végzi.

A 41/L. § a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek tekintetében rögzíti az e fejezetben használt harmadik ország és kereskedelmi forgalomban nem kapható mű fogalmát.

A DSM Irányelv 8. cikk (5) bekezdésének átültetésével a kereskedelmi forgalomban nem elérhető mű fogalma tekintetében meghatározásra kerülnek azon szempontok, amelyek vizsgálata szükséges annak megállapításához, hogy egy adott mű a kereskedelmi forgalomban elérhető-e vagy sem, és ennek megfelelően lehet-e rá alkalmazni a IV/B. Fejezetben meghatározott rendelkezéseket.

E tekintetben a fogalom tisztázza, hogy ha egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény hozzáférhető valamilyen egyéb változatban – például irodalmi művek esetén későbbi kiadásban vagy filmművészeti alkotások esetén alternatív vágásban – vagy egyéb megjelenési formában – például ugyanazon mű digitális és nyomtatott formátumban –, akkor az emiatt nem tekinthető kereskedelmi forgalomban nem elérhető műnek vagy más védelem alatt álló teljesítménynek. Ezzel szemben az átdolgozások, például irodalmi művek egyéb nyelvi verziói vagy audiovizuális feldolgozása kereskedelmi forgalomban való rendelkezésre állása nem zárja ki, hogy egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény egy adott nyelven kereskedelmi forgalomban nem elérhetőnek minősüljön.

Észrevétel: álláspontunk szerint felesleges a szövegbe a „jóhiszeműen” vélelmezhető fordulat. A magyar polgári jogi fogalomtárban az a személy, aki az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja, nem lehet rosszhiszemű. leegyszerűsíteni javasoljuk a művek és szomszédos jogi teljesítmények jelen alfejezeti együttes kezelését.

Az Sztj. szabad felhasználási fejezetéhez csatlakozó szabályok vegyes jellegűek: A bevezetni kívánt rendszer szabad felhasználást, illetve közös jogkezelésben érvényesített jogokat, valamint kizárólagos jog útján való joggyakorlást is lehetővé tesz. Emiatt – csak úgy, mint az árva művek esetében – beemelhetők a szomszédos jogi védelem alatt álló teljesítmények is a fogalom körébe, sőt, ezt meg is kell tenni, mert a jelen fejezetben szabályozott kivétel a sajtókiadványokkal kapcsolatos új szomszédos jogra is kiterjed. . Az e fejezetben szabályozott szabad felhasználás és engedélyezés (kjk engedélyezés) szabályaira azonban külön utalni kell az adatbázis védelem alóli kivételek között (84/C.§.) - ez lenne a helyes, és dogmatikailag tiszta megoldás.

28. módosítás

A kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek felhasználása

41/M. § (1) A szerzők képviselőjében a kulturális örökségvédelmi intézmények [33/A. § (1) bek. 2. pont] gyűjteményének állandó részét képező, kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek nem kereskedelmi célú többszörözésének, terjesztésének és nyilvánossághoz közvetítésének – ideértve a 26. § (8) és 8/a bekezdése szerinti jogot is – engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a kulturális örökségvédelmi intézménnyel, kivéve ha a szerző tiltakozó nyilatkozatot tett.

Indokolás

A DSM 8(1) és (4) bekezdéseinek megfelelést szolgálja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felhasználás tekintetében a jogosult bármikor – akár a felhasználás megkezdését követően is – tiltakozhat a felhasználás közös jogkezelés körében történő engedélyezése ellen. Az e felhasználási módot érintő tiltakozásra a Kjkt. 18. §-ának (1) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy e felhasználás esetében a jogosult egyes művei tekintetében is tiltakozhat a közös jogkezelés útján történő engedélyezés ellen..

Indokolás

A DSM 8(1) és (4) bekezdéseinek megfelelést szolgálja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felhasználási engedély hatálya az Európai Unió más tagállamában való felhasználásra is kiterjedhet.

Indokolás

A 41/M. § a DSM Irányelv 8. és 9. cikkének átültetése által rendelkezik a kereskedelmi forgalomban nem elérhető műveknek egy speciális alanyi kör, a kulturális örökségvédelmi intézmények általi felhasználásához kapcsolódó kiterjesztett hatályú közös jogkezelési rendszer működésének menetéről és a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek tekintetében alapított kivételről, valamint a határokon átnyúló felhasználások rendezéséről.

A közös jogkezelést érintően az (1) bekezdés rögzíti, hogy a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek felhasználásának engedélyezése kiterjesztett hatályú közös jogkezelés alá esik. Az (1) bekezdés úgy fogalmaz, hogy a szerző által tett tiltakozó nyilatkozat esetén nem tartozik a kiterjesztett hatályú közös jogkezelés alá a mű, [a szerző alatt itt minden jogosultat kell érteni (beleértve a szerző jogutódját valamint a szerzői jog más jogosultját is.)] A jogosult tiltakozáshoz való jogát nem zárja ki a mű felhasználásának megkezdése, és a tiltakozás nem kell, hogy az adott műtípusba tartozó összes művére kiterjedjen.

29. módosítás

(4) Nem szükséges a jogosult engedélye a mű többszörözéséhez és nyilvánossághoz közvetítéséhez valamint a szoftver átdolgozásához és terjesztéséhez, amennyiben a felhasználás kulturális örökségvédelmi intézmények állandó gyűjteményének részét képező, kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek elérhetővé tételét célozza, feltéve, hogy

a) a felhasználás során a kulturális örökségvédelmi intézmény a szerző nevét – amennyiben ez lehetséges – feltünteti,

b) a felhasználás nem kereskedelmi célra fenntartott honlapon történik, és

c) a felhasználni kívánt műtípus tekintetében a szabad felhasználással korlátozott engedélyezési jog gyakorlására nincs nyilvántartásba vett reprezentatív közös jogkezelő szervezet.

Indokolás

A (4) bekezdés a DSM Irányelv 8. cikk (2) bekezdése szerint biztosítandó kivételt vezeti be, lehetővé téve a kulturális örökségvédelmi intézmények számára, hogy nem kereskedelmi célból szabadon elérhetővé tegyék a kereskedelmi forgalomban nem elérhető műveket erre dedikált, szintén nem kereskedelmi jellegű weboldalon, –amennyiben lehetséges – a jogosult nevének feltüntetése mellett. Ennek a kivételnek a kiegészítő jellege azonban abban mutatkozik meg, hogy csak olyan esetekben és olyan művek tekintetében lehet alkalmazni, amikor nincs a feltételeknek megfelelő, kellően reprezentatív közös jogkezelő szervezet. A törvény ezen felhasználás ellen is biztosít tiltakozási jogot a jogosult számára a (6) bekezdésben, azzal a kivétellel, hogy ebben az esetben a tiltakozási jog nem kerül korlátozásra.

Észrevétel:

az adatbázis jog alóli kivételt az adatbázis kivételekről rendelkező 84/C§- ban szükséges szabályozni. (Ennek magyarázatát adtuk a fenti szabad felhasználások esetében.) A szerző mellett külön nem szabad utalni a (szerzői) jogosultra (erre nézve javasoljuk átfésülni az egész javaslatot), mert ezt az Szt. 106.§ (1) bekezdése megteszi. Az egész szerkezeti egységben a fogalom meghatározást követően szerző és szomszédos jogi jogosult, és mű/teljesítmény szerepeljen. A többi javaslatunk pontosítás. A 4 bekezdés c) pontjához tett javaslatunk tartalmi pontosítás. Azt fejezi ki, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezet nyilvántartásában feltüntetett vagyoni jog gyakorlása kizárja a szabad felhasználás alkalmazását.

30. módosítás

(5) A (4) bekezdés szerinti szabad felhasználást a kulturális örökségvédelmi intézmény székhelye szerinti tagállamban történő felhasználásnak kell tekinteni.

Indokolás

A (3) és (5) bekezdések a határon átnyúló felhasználásokhoz kapcsolódó kérdéseket rendezik, lehetővé téve azt, hogy a kulturális örökségvédelmi intézmények az (1) bekezdés szerint kapott engedély alapján az Európai Unió bármely tagállamában felhasználják az érintett műveket. A (2) bekezdésben szabályozott kiegészítő kivétel tekintetében egy fikciót állít fel a rendelkezés, ami szerint a felhasználás a kulturális örökségvédelmi intézmény székhelye szerinti tagállamban történik, így ennek a tagállamnak a nemzeti joga alkalmazandó az egyéb kérdésekben.

31. módosítás

(6) A (4) bekezdés szerinti felhasználás ellen a jogosult bármikor – akár a felhasználás megkezdését követően is – tiltakozhat. A felhasználást a tiltakozást követő ésszerű időn belül be kell fejezni. A jogosult ezen időpontot megelőzően, a (3) bekezdésnek megfelelően megvalósított felhasználások tekintetében díjazásra nem jogosult.

Indokolás

A DSM 8(4) bekezdésének megfelelést szolgálja.

(7) A mű kereskedelmi forgalomban való elérhetőségének vizsgálatát (elérhetőség-vizsgálat) az engedélyért folyamodó kulturális örökségvédelmi intézmény köteles elvégezni. Az elérhetőség-vizsgálat során a kulturális örökségvédelmi intézmény köteles az adott helyzetben általában elvárható gondossággal eljárni..

Indokolás

A DSM 8(5) bekezdésének megfelelést szolgálja. A (7) bekezdés rendezi annak kérdését, hogy kinek a felelőssége az adott mű kereskedelmi forgalomban nem elérhető minőségének megállapításához szükséges elérhetőség-vizsgálat elvégzése.

32. módosítás

(8) Összetett mű is tekinthető kereskedelmi forgalomban nem elérhetőnek, kivéve, ha a hozzáférhetőség megállapítására végzett vizsgálat (7) bekezdés) alapján az összetett mű egyes elemeit képező művek túlnyomó része vonatkozásában bizonyíték merült fel arra, hogy:

a) e művek harmadik országban kerültek először nyilvánosságra hozatalra,

b) a filmalkotások és más filmek esetében a filmelőállító székhelye vagy szokásos tartózkodási helye harmadik országban található,

c) e művek jogosultjai harmadik országok állampolgárai, de az a) és b) pont szerinti harmadik ország vagy tagállam esetükben nem határozható meg.

Indokolás

A DSM 8(7) bekezdésének megfelelést szolgálja.

(9) Az összetett mű kereskedelmi forgalomban nem elérhetőnek minősülhet a (8) bekezdés a)-c) pontjai esetében is, amennyiben az összetett mű egyes elemeit képező művek vonatkozásában az (1) bekezdés szerinti közös jogkezelő szervezet a harmadik ország jogosultjainak tekintetében is reprezentatív.

Indokolás

A (8) és (9) bekezdések a DSM Irányelv 8. cikk (7) bekezdésében található szabály bevezetését szolgálják. E szerint művek együttese is felhasználható lehet a speciális rezsim keretében, ugyanakkor ha a gyűjtemény túlnyomórészt harmadik országbeli művekből áll, akkor ilyen műcsoportok esetében nem alkalmazandó az (1) bekezdés szerinti közös jogkezelés, illetve a (4) bekezdés szerinti kivétel – kivéve, ha a releváns jogkezelő a harmadik ország jogosultjait érintően is kellően reprezentatív. Ilyen esetben – vagyis ha harmadik ország jogosultjainak tekintetében is reprezentatív az érintett közös jogkezelő szervezet – akkor a művek vagy teljesítmények ilyen gyűjteményeinek felhasználására is sor kerülhet.

Észrevétel:

A hazai szerzői jogi dogmatikában a művek együttese (set of works) nehezen érthető, és nem is igen kezelhető fogalom, különös tekintettel arra, hogy létezik az együttesen alkotott mű

fogalma (Szjt. 6.§). Megfontolásra javasoljuk az összetett mű (szomszédos jogban: összetett teljesítmény) fogalmát, amely azt fejezné ki, hogy nem klasszikus közös műről, vagy pl. egy együttes közös előadóművészi teljesítményéről, közösen létrehozott filmről (koprodukció), közös RTV műsorról van szó, hanem arról, hogy több műfajta /teljesítményfajta egyesül az összetett műben (a jogalkotó elsősorban audiovizuális művekre tekintettel alkotta meg a szabályt, de ez állhat előadást rögzítő hangfelvételle, stb. is.) Ha a T. Jogalkotó a javaslatot elfogadja, szükségesnek tartjuk annak a magyarázatát is az indokolásban.

33. módosítás

(10) E § alkalmazásában az ellenkező bizonyításáig kereskedelmi forgalomban nem elérhető műveknek kell tekinteni azokat az irodalmi műveket, amelyeket 1999. augusztus 31-én, vagy azt megelőzően hoztak nyilvánosságra. Nem minősülnek kereskedelmi forgalomban nem elérhető műnek azon irodalmi művek, amelyek nyilvánosságra hozatala óta öt év nem telt el.

Indokolás

A DSM Irányelv 8. cikkének (5) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egyedi követelményeket, így például időhatárt írjanak elő a kereskedelmi forgalomban nem elérhetőség megállapítására vonatkozóan. A jogalkotó élve ezen lehetőséggel a (10) bekezdésben az irodalmi művek tekintetében határoz meg ilyen követelményeket. Ezen követelmények alapján meghatározásra kerülne egy megdönthető vélelem a kereskedelmi forgalomban nem elérhetőség mellett, és egy megdönthetetlen védelem arra vonatkozóan, hogy mely esetben nem tekinthető semmiképpen sem kereskedelmi forgalomban nem elérhetőnek egy irodalmi mű. Így az 1999. augusztus 31. előtt kiadott irodalmi művek egy megdönthető vélelem alapján kereskedelemben nem elérhetőnek minősülnének, míg azon irodalmi művek, amelyek nyilvánosságra hozatala óta nem telt el öt év, semmilyen esetben sem minősülhetnek kereskedelmi forgalomban nem elérhető műnek. Az 1999. szeptember 1-i dátum, – azaz jelen Szjt. hatályba lépésének dátuma - amiatt bír jelentőséggel, mert a felek 1999. augusztus 31-e előtt az akkor hatályos szerzői jogi szabályozások alapján főszabály szerint nem köthettek határozatlan idejű felhasználási szerződést. A kiadói (felhasználási) szerződésekre 1875-1970 között a Kereskedelmi Törvénykönyvről szóló 1875. évi XXXVII. törvénycikk rendelkezései voltak irányadók azzal, hogy e szabályokat 1951-től kezdődően miniszteri rendelet egészítette ki, amely a kiadói szerződés leghosszabb időtartamát négy évben határozta meg. A szerzői jogról szóló 1969. évi III. törvény mellett továbbra is rendeleti szinten szabályozták a kiadói szerződések feltételeit, amelyek főszabály szerinti leghosszabb időtartama 1996-ig négy évben, majd 1999. augusztus 31-ig nyolc évben volt meghatározva.

Észrevétel: javasoljuk, hogy ez a szabályt még a közigazgatási egyeztetés előtt szíveskedjen a T. Jogalkotó egyeztetni az MKKE-vel.

41/N. § (1) A kulturális örökségvédelmi intézmény [33/A. § (1) bek. 2. pont] köteles nyilvántartást vezetni az általa a 41/M. § (1) és (4) bekezdése szerint végzett felhasználásokról és a Hivatalnak elektronikus úton bejelenteni

- a) a mű azonosítását lehetővé tévő,**
- b) a felhasználási szerződést kötő felekkel kapcsolatos lényeges,**
- c) a felhasználási jog területi hatályára vonatkozó,**
- d) a felhasználási engedély alapján megvalósított felhasználással kapcsolatos lényeges információkat.**

(2) A Hivatal az (1) bekezdés szerinti adatokat – kiegészítve a 41/M. § (6) bekezdése szerinti tiltakozás lehetőségére vonatkozó információkkal – haladéktalanul továbbítja az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának az általa vezetett nyilvánosan hozzáférhető online portálon történő hozzáférhetővé tétel céljából. A Hivatal az általa továbbított információkért nem felel.

(3) A felhasználás a (2) bekezdés szerinti adatoknak az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala általi hozzáférhetővé tételét követő 6 hónap elteltével kezdhető meg.

Indokolás

A DSM 10(1) bekezdésének megfelelést szolgálja.

(4) A Hivatal, valamint a 41/M. § alapján felhasználást végző intézmény és az e felhasználás engedélyezésére jogosult közös jogkezelő szervezet a honlapján angol és magyar nyelvű általános tájékoztatót tesz közzé a 41/M. § alapján végezhető felhasználások részleteiről. E tájékoztatásnak különösen ki kell terjednie a közös jogkezelő szervezeteknek a 41/M. §-al összhangban történő engedélyezési lehetőségére, a 41/M. § (4) bekezdése szerinti szabad felhasználás részleteire, valamint a jogosultakat a 41/M. § (2) és (6) bekezdései alapján megillető tiltakozási lehetőségekre.

Indokolás

A 41/N.§ a DSM Irányelv 10. cikkének átültetését szolgálja, kiegészítve a 41/M.§-ban foglaltakat azzal, hogy megállapítja a felhasználásra engedélyezett művek felhasználásának megkezdését megelőző eljárás szabályait. E szerint a felhasználásra engedélyezett művek listáját, mint ilyeneket a felhasználás megkezdését megelőzően legalább 6 hónappal közzé kell tenni. Ez szintén egy garanciális szabály a jogosultak részére, ezáltal ugyanis értesülhetnek arról, hogy a kulturális örökségvédelmi intézmények a műveiket kereskedelmi forgalomban nem elérhető műként szeretnék felhasználni, és így módjuk nyílik a felhasználás elleni tiltakozásra.

Lényeges információnak minősülnek a mű azonosítását lehetővé tevő információk, a felhasználási engedély feleivel kapcsolatos lényeges információk, a felhasználási engedély területi hatályára vonatkozó információk és a felhasználási engedély alapján megvalósított felhasználással kapcsolatos lényeges információk. Ezeket a lényeges információkat a felhasználásra jogosult kulturális örökségvédelmi intézmény a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának köteles bejelenteni, aki a megkapott információkat továbbítja az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala számára. Az így megkapott lényeges információkat az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala az általa erre a célra kialakított uniós portálon teszi közzé.

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az általa továbbított információk valóságtartalmáért nem felel, akárcsak az árva mű felhasználásának részletes szabályairól szóló 138/2014. (IV. 30.) kormányrendelet 9. §-ának (2) bekezdése szerinti adatszolgáltatás esetén. Emellett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, a felhasználást végző kulturális örökségvédelmi intézmény, valamint az engedélyezésre jogosult közös jogkezelő köteles honlapján tájékoztatót nyújtani a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek felhasználására vonatkozóan.

34. módosítás

(5) A felhasználást végző intézmény az e fejezet szerinti egyes felhasználásokkal összefüggésben köteles tájékoztatást adni arról, hogy az adott felhasználásra a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művekre vonatkozó rendelkezések alapján került sor.

Indokolás

Az (5) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettség célja, hogy a jogosultakat informálja a mű felhasználásáról, és garanciális szempontból lehetőséget adjon a felhasználás elleni esetleges tiltakozásra. A tájékoztatás konkrét módja a felhasználás jellegétől függ, megvalósulhat az információnak pl. az adott honlapon történő feltüntetésével.

V. Fejezet A FELHASZNÁLÁSI SZERZŐDÉSEK A felhasználási szerződések általános szabályai

42. § (1) Felhasználási szerződés alapján a szerző engedélyt ad művének a felhasználására, a felhasználó pedig köteles ennek fejében díjat fizetni.

(2) A felhasználási szerződés tartalmát a felek szabadon állapítják meg. A felhasználási szerződésre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha e törvény vagy más jogszabály az eltérést nem tiltja.

(3) Ha a felhasználási szerződés tartalma nem állapítható meg egyértelműen, a szerző számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

43. § (1) A felhasználási szerződés csak kifejezett kikötés esetén ad kizárólagos jogot. Kizárólagos felhasználási engedély alapján csak a jogszerző használhatja fel a művet, a szerző további felhasználási engedélyt nem adhat, és maga is csak akkor marad jogosult a mű felhasználására, ha ezt a szerződésben kikötötték.

(2) A kizárólagos felhasználási engedélyt tartalmazó szerződés megkötése előtt adott nem kizárólagos felhasználási engedély fennmarad, kivéve, ha a szerző és a felhasználásra nem kizárólagos jogot szerző felhasználó közötti szerződés eltérően rendelkezik.

(3) A felhasználási engedély korlátozható valamely területre, időtartamra, felhasználási módra és a felhasználás meghatározott mértékére.

(4) Jogszabály vagy a szerződés eltérő rendelkezése hiányában a felhasználási engedély Magyarország területére terjed ki és időtartama a szerződés tárgyát képező műhöz hasonló művek felhasználására kötött szerződések szokásos időtartamához igazodik.

(5) Ha a szerződés nem jelöli meg azokat a felhasználási módokat, amelyekre az engedély vonatkozik, illetve nem határozza meg a felhasználás megengedett mértékét, az engedély a szerződés céljának megvalósításához elengedhetetlenül szükséges felhasználási módra és mértékre korlátozódik.

44. § (1) Semmis a felhasználási szerződésnek az a kikötése, amellyel a szerző meghatározatlan számú jövőbeli művének felhasználására ad engedélyt.

(2) A szerződés megkötésekor ismeretlen felhasználási módra vonatkozó felhasználási engedély érvényesen nem adható. A felhasználásnak a szerződés megkötését követően kialakuló módszere nem tekinthető a szerződés megkötésekor még ismeretlen felhasználási módnak pusztán azért, mert a korábban is ismert felhasználási mód megvalósítását hatékonyabban, kedvezőbb feltételekkel vagy jobb minőségben teszi lehetővé.

35. módosítás

45. § (1) A felhasználási szerződést - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - írásba kell foglalni.

(2) Nem kötelező a szerződés írásba foglalása

a) sajtótermékben történő közzétételre kötött,

b) nem kizárólagos, ingyenes, a 26.§ (8) bekezdése második mondatában meghatározott felhasználási jogot engedő,

c) a 26.§ (8/a) bekezdésében meghatározott, a tartalmegosztó szolgáltatását igénybe vevő személyek által a tartalmegosztó szolgáltatónak felhasználási jogot engedő,d) szoftver és a gyűjteményes műnek minősülő adatbázis nem kizárólagos felhasználására felhasználási jogot engedő,

e) a szerző nem címzett (meghatározatlan számú személynek tett), ingyenes, nem kizárólagos felhasználási jog engedésére tett ajánlata elfogadásával létrejött

felhasználási szerződés esetén.

~~**(3) Ha a 26. § (8) bekezdésében szabályozott módon történő nyilvánossághoz közvetítést maga a szerző gyakorolja, a felhasználási szerződést írásba foglaltnak kell tekinteni, ha a műre a szerző elektronikus úton kötött és rögzített szerződéssel enged további felhasználást.**~~

Indokolás

Nem indokolt a felhasználási szerződés alaki követelményei lazítása a művek hagyományos felhasználás területén. A gyakran a teljes védelmi időre szóló, kizárólagos jogot engedő, művek akár művek csoportja jövőbeli megalkotására vállalt kötelezettséget is magában foglaló, sok esetben külföldi tényállási elemet tartalmazó, nagy értékű szerződések jogbiztonsági szempontból továbbra is csak írásban köthetők meg érvényesen.

A 45. § módosítása modernizálja a sajtóközlés céljára készített művek felhasználására kötött szerződések eddig is létező, az írásbeliség alóli kivételt engedő szabályt az Mtv. 203.§ 60. pontban meghatározott fogalom felhasználásával. Nemcsak a nyomtatott, hanem az internetes sajtótermékben való közzétételre kötött felhasználási szerződés is megköthető bármely alakban.

Feloldja a javaslat az alakisági követelményt az „internetes” felhasználás körében (nem kizárólagos felhasználási jog ingyenes engedése), a szoftver akár visszterhes, akár ingyenes nem kizárólagos felhasználását engedő szerződések esetében, és minden olyan esetben, amikor a szerző a művét úgy bocsátja részlegesen, vagy teljesen közkincsbe, hogy a felhasználási jog engedésére meghatározatlan számú személynek tesz nem címzett ajánlatot. A

tartalomjegyzék szolgáltatók számára feltöltött UUC (felhasználói tartalom) tartalomszolgáltatói felhasználására is írásba foglalás nélkül lehet felhasználási jogot engedni. A szabályok így jogszerűvé teszik a Creative Commons engedély vagy a GPL (General Public License) engedély hatálya alatt megkötendő szerződéseket. Így érvényesek a megoldás szerint írásba foglalás nélkül a különböző számítógépi, és mobil alkalmazások letöltése és belső célú futtatása jogosítására megkötött, szoftver felhasználási szerződések is. Ezekben az esetekben tipikusan rákattintással, vagy rákattintások soorzatával (clickthrough/vagy clickwrap), távollevők között, ráutaló magatartás tanúsításával (Ptk. 6:4.§ (2) és (4) bekezdés, 6:5.§ (3) bek.). Az esetek egy részében az ekként létrejött szerződést rögzítik is, ettől azonban még nem válik írásbeli alakban tett szerződéssé (Ptk. 6:7.§ (3) bek.)

A javasolt megoldás a felhasználási szerződéssel engedett felhasználási jog természetéhez, terjedelméhez, és részben az ingyenességhez igazítja életszerűen a háttér Ptk. jogdogmatikai rendjébe illesztett szabályokat.

Az elektronikus szerződéskötés szabályait a Szjt. háttér Ptk. alapján magától értetődően alkalmazni kell az Szjt. által fellazított alakisági követelmények követése esetén, ha a felhasználási szerződést a felek elektronikus úton kötik meg. Ha az ajánlati felhívást, vagy az ajánlatot elektronikus kereskedelmi szolgáltató teszi meg, az Ektv. megfelelő szabályait is alkalmazni kell. Ha vállalkozásnak (Ptk. 8:1.§ 4. pont) minősülő szerzői jogosult fogyasztóval (Ptk. 8:1.§ (3) bekezdés) köt felhasználási szerződést, az Szjt. szabályai mellett, mind a Ptk., mind a fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet szabályait alkalmazni kell.

A (2) bekezdés d) pontja kiterjed a szerzői jogi védelem alatt álló adatbázis felhasználására kötött szerződésre is. Ennek megfelelően az adatbázis közös szabályai között nem szükséges már rendelkezni az alakiság alóli kivételről. Ha egy adatbázis kapcsolódó jogi védelemben, vagy kumulált védelemben részesül, akkor az alakiság mellőzésével köthető a felhasználására szerződés a 2 bekezdés d) pont szerinti feltételekkel, mert a kapcsolódó jogi védelemben részesülő adatbázis felhasználására egyébként sem vonatkozik kötelező alaki körték.

A módosítás által megszűnik az Szjt. által állított korábbi korlát, amely szerint csak akkor lehetett elektronikus úton felhasználási szerződést kötni egy-egy műre tekintettel, ha a mű egyedi lehívásra történő hozzáférhetővé tételét maga a szerző gyakorolta. Ebből az is következett, hogy elektronikus úton felhasználási engedélyt csak a szerző adhatott.

Új javaslat:

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a közös jogkezelő szervezet és a felhasználó között felhasználási szerződés elektronikus úton kötött és rögzített szerződéssel is létrejöhethet, ha a közös jogkezelő szervezetet és a felhasználó az elektronikus út alkalmazását előíró

írásba foglalt jognyilatkozatot tesznek, és a felhasználási szerződést az e jognyilatkozatban meghatározott elektronikus úton kötik meg. Az így megkötött felhasználási szerződést írásba foglaltnak kell tekinteni.

Indokolás:

A gyakorlatban különböző, közös jogkezelésbe tartozó felhasználást megvalósító felhasználók oldaláról igény mutatkozik a felhasználási szerződés elektronikus úton történő megkötésére. Ez a tömeges felhasználások engedélyezésénél a közös jogkezelő szervezet munkáját is megkönnyítené. A felhasználási szerződést a jelenlegi szabályozás szerint írásba kell foglalni. Az írásba foglalás követelményeit a Ptk. 6:7. § tartalmazza, az (1) bekezdés minden szerződéskötési módra irányadó szabály, a (2) bekezdés a hagyományos írásba foglaláshoz kapcsolódó aláírási kötelezettséget, míg a (3) bekezdés a hagyományosól eltérő technológia alkalmazása esetére irányadó technológiaselemleges követelményeket írja elő. E követelmények: az időpont, a nyilatkozat tevő személyének azonosítása, és a jognyilatkozat tartalmának változatlan visszaidézhetősége.

Az álképviselet, és ezáltal a szerződés létre nem jöttének elkerülésére, a felhasználó személyének a megfelelő azonosítására a javasolt megoldás az eljáró feleket hagyományosan, vagy az írásbeliség követelményeinek megfelelő elektronikus úton írásba foglalt (aláírt) jognyilatkozattal azonosítja. Ez biztosítja azt, hogy a közös jogkezelő szervezet a későbbiekben a jogdíjak és az egyéb adatszolgáltatási igények érvényesítése érdekében sikerrel tudjon fellépni, adott esetben a szerződéses igények, vagy a szerződés keretét meghaladó felhasználás esetén a jogsértéssel összefüggő igények érvényesítése érdekében, a nélkül, hogy a szerződés létrejötté vagy a felhasználó személye tekintetében elnehezedett bizonyítási követelmények terhelnék. Az írásban azonosított felhasználó a jognyilatkozatban előírt és általa elfogadott módon tehet elektronikus úton felhasználási szerződési jognyilatkozatot (Ptk. 6:82. és következő §-ok), amely így, a megelőző azonosító nyilatkozattal együtt azonosítja a feleket, és tartalmazhatja az összes lényeges tartalmi elemet is. Ezek a tartalmi elemek jogdíjközleményenként értelemszerűen különböznek. Az elektronikus úton kötött szerződés tartalma a választott elektronikus megoldástól függően változatlanul visszaidézhető és a szerződéskötés időpontja egyértelműen azonosítható [Ptk. 6:7. § (3) bekezdés]. E követelményeket (rögzítés, hozzáférhetővé tétel) a javaslat tartalmazza. Értelemszerűen a megoldásnak meg kell felelnie az elektronikus úton kötött szerződés Ptk., és Elkertv. szerinti feltételeinek is.

A hagyományosan írásba foglalt, és az elektronikus utat kombináló megoldás szokatlan kikötés [Ptk. 6:78. § (2) bekezdés], ezért erről külön tájékoztatni kell a felhasználót, ez a jogdíjközleménybe foglalható. A szokatlan kikötés kifejezett elfogadása az írásba foglalt, „azonosító” jognyilatkozatban történik meg.

A hagyományosan írásba foglalt és az elektronikus utat kombináló megoldást az Szjt. speciális rendelkezése alapján írásba foglaltnak kell tekinteni. Így nem áll fenn az a veszély, hogy a Ptk. írásbeliségét szigorúan értelmező gyakorlat alapján az ilyen szerződések semmisnek minősíthetők.

A javasolt szabály az Szjt-ben találja meg a helyét azért, mert mind az írásba foglalás követelményeit, mind az attól való tárgyi (napilap, folyóirat, szoftver), és alanyi (a művét lehívásra hozzáférhetővé tevő szerző) kivételeket maga az Szjt. tartalmazza. Egyedi felhasználási szerződés sajátos követelményrendszeréről van szó, ilyen tárgyú rendelkezés a Kjkt-ben nincs. A módosítás ugyanakkor támogatja azt, hogy a közös jogkezelő szervezetek a Kjkt. előírása szerint a felhasználókkal való kapcsolattartást minél kiterjedtebben elektronikus úton biztosíthassák.

46. § (1) A felhasználó az engedélyt harmadik személyre csak akkor ruházhatja át, illetve csak akkor adhat harmadik személynek további engedélyt a mű felhasználására, ha azt a szerző kifejezetten megengedte.

(2) A felhasználási engedély a felhasználó gazdálkodó szervezet megszűnése vagy szervezeti egységének kiválása esetén a szerző beleegyezése nélkül átszáll a jogutódra.

(3) Ha a felhasználó a szerző beleegyezése nélkül ruházza át a jogait, illetve ad további felhasználási engedélyt, vagy ha a felhasználási engedély a szerző beleegyezése nélkül száll át, a felhasználó és a jogszerző egyetemlegesen felelnek a felhasználási szerződés teljesítéséért.

36. módosítás

Észrevétel:

A javaslattal nem értünk egyet. Álláspontunk szerint a 27.§- ban általunk javasolt megoldás útján kell kezelni a közvetlen betáplálás jogosítását. Javaslatainknál meg is adtuk ennek jogi és gazdasági indokait. Az egyet nem értésünkkel találkozó megoldás irányelvi alapja, vagyis az, hogy „A tagállamok rendelkezhetnek az engedély jogosultaktól történő megszerzésének szabályairól” egyáltalán nem azt jelenti, hogy az Airfield döntést kellene, vagy lehetne törvénybe iktatni. Az Airfield döntés nem közvetlen betáplálásról szól (arról az SBS döntés rendelkezik tévesen), hanem többféle módon (kódoltan és nem kódoltan) eredeztetett műsorok terjesztésének jogosításáról. Angolul idézzük a félreértés elkerülésére: „ 11. Airfield, a Belgian company operating under the trading name TV Vlaanderen, is a satellite television provider which offers the public a package of channels transmitted by satellite that can be heard and viewed together by its subscribers by means of a satellite decoder (‘satellite package provider’). 12 The package of channels offered by Airfield includes two types of television channel. Apart from the channels which can be received free of charge, the package includes encrypted channels which can be viewed only after decoding. In order to be able to view these channels, customers must therefore enter into a subscription agreement with Airfield, which provides them, in return for payment, with a card that enables decoding (‘decoder card’). (C-431/09 and C-432/09ECLI:EU:C:2011:648).

Ebből következően a döntés már eleve nem alkalmas a közvetlen betáplálás eltérő tényállásának a minősítésére. A Satcab irányelv tagállami szabályozásra adott felhatalmazásának nem az a tartalma, hogy egy más nyilvánossághoz közvetítési esetre vonatkozó kivételes megoldás alkalmazását írja elő (Az Airfield döntés szerint az alap megoldás az, hogy a műsorterjesztőnek kell engedélyt kérnie a nyilvánossághoz közvetítésre, amelyet megvalósít. A felhatalmazást arra kapják a tagállamok, hogy az egységes nyilvánossághoz közvetítésen belül eldöntsék, hogy az eredeztető ezen belül milyen felhasználást valósít meg. Itt két megoldás lehetséges: ismételt nyilvánossághoz közvetítéshez szükséges többszörözés (pl. spanyol, francia megoldás), vagy – kiindulva az első fázis nélkülözhetetlenségéből - az eredeztetéshez is nyilvánossághoz közvetítési engedélyt /jogot kell megszerezni. Az Európai Bíróság legújabb, nyilvánossághoz közvetítési gyakorlata alapján ez a helyes megközelítés. E gyakorlat link elhelyezőt, fájlcseré platform szolgáltatót,

sőt média lejtászót forgalmazót is nyilvánossághoz közvetítőnek minősített, **ha tevékenysége nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy a védett tartalom eljusson a nyilvánossághoz.** (GSM Media, C-160615, ECLI:EU:C:2016:644, Filmspeler, C-527/15, ECLI:EU:C:2017:300, Ziggo, C-610/15, ECLI:EU:C:2017:456.)

Összefoglalva: a 27.§ hoz tett javaslatunk indokai, az Airfield döntés teljesen eltérő tényállása, és a tagállami felhatalmazás általunk a T. Jogalkotótól eltérően minősített, példakkal alátámasztott tartalma miatt kérjük, hogy a javasolt módosítást csak a filmelőállítókra nézve fontolják meg bevezetni.

47. § (1) A felhasználási engedély csak kifejezett kikötés esetén terjed ki a mű átdolgozására.

(2) A mű többszörözésére adott engedély csak kifejezett kikötés esetén ad a felhasználónak jogot arra, hogy a művet kép- vagy hangfelvételen rögzítse, illetve, hogy azt számítógéppel vagy elektronikus adathordozóra másolja.

(3) A mű terjesztésére adott engedély csak kifejezett kikötés esetén ad a felhasználónak jogot arra, hogy a műpéldányokat forgalomba hozatal céljából behozza az országba.

(4) A mű többszörözésére adott engedély - kétség esetén - kiterjed a többszörözött műpéldányok terjesztésére is. Ez nem vonatkozik a műpéldányoknak az országba forgalomba hozatal céljából történő behozatalára.

37. módosítás

48. § (1) A polgári jog általános szabályai szerint a bíróság akkor is módosíthatja a felhasználási szerződést, ha az a szerzőnek a felhasználás eredményéből való arányos részesedéshez fűződő lényeges jogos érdekét azért sérti, mert a mű felhasználása iránti igénynek a szerződéskötést követően bekövetkezett jelentős növekedése miatt feltűnően nagygyá válik a felek szolgáltatásai közötti értékkülönbségértékaránytalanság. Az ebből eredő jogvita rendezése érdekében a felek a 103. § szerinti egyeztető testülethez is fordulhatnak.

Indokolás

A 48. § kiegészítése a DSM irányelv 20. cikkében foglalt rendelkezésnek való megfelelést szolgálja az által, hogy rögzítésre kerül, hogy a felhasználási szerződés kapcsán felmerülő értékaránytalanság esetén a Szerzői Jogi Szakértő Testület mellett működő egyeztető testülethez is fordulhatnak.

38. módosítás

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a Kjkt. alapján a közös jogkezelő szervezetek valamint független jogkezelő szervezetek által a felhasználókkal kötött felhasználási szerződésekre, valamint a közös jogkezelő szervezetek által a díjigények gyakorlása körében a díjfizetésre kötelezettel kötött megállapodásokra.

Indokolás

A 48. § új (2) bekezdése a DSM irányelv 20. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja oly módon, hogy kiveszi a 48. § (1) bekezdésének hatálya alól a közös jogkezelő szervezetek, valamint független jogkezelő szervezetek által kötött felhasználási szerződéseket, valamint a közös jogkezelő szervezetek által a díjigények gyakorlása körében a díjfizetésre kötelezett kötött megállapodásokat.

Észrevétel:

a közös, vagy független jogkezelés alapja lehet felhasználási szerződés is a Kjk Irányelv 3. Cikke alapján. Ezért pontosítani kell, hogy a felhasználókkal kötött felhasználási szerződésre nem terjed ki a best seller klauzula hatálya.

49. § (1) A jövőben megalkotandó műre vonatkozó szerződés alapján átadott mű elfogadásáról a felhasználó a mű átadásától számított két hónapon belül köteles nyilatkozni. Ha a művet a felhasználó kijavításra visszaadta, a határidő a kijavított mű átadásától számít. Ha a felhasználó az elfogadásra nyitva álló határidőn belül nem nyilatkozik, a művet elfogadottnak kell tekinteni.

(2) Ha a szerződés jövőben megalkotandó műre szól, a felhasználó jogosult az elkészült művet indokolt esetben - megfelelő határidő tűzésével - a szerzőnek kijavítás végett ismételtelen is visszaadni.

(3) Ha a szerző a kijavítást alapos ok nélkül megtagadja vagy határidőre nem végzi el, a felhasználó a szerződéstől díjfizetés kötelezettsége nélkül elállhat.

(4) Ha a mű javítás után sem alkalmas a felhasználásra, a szerzőt csak mérsékelt díjazás illeti meg.

50. § Ha a szerző a mű felhasználásához hozzájárult, a felhasználáshoz elengedhetetlen vagy nyilvánvalóan szükséges, a mű lényegét nem érintő változtatásokat köteles végrehajtani. Ha e kötelezettségének nem tesz eleget, vagy nem tud eleget tenni, a felhasználó a változtatásokat hozzájárulása nélkül is végrehajthatja.

51. § (1) A szerző felmondhatja a kizárólagos felhasználási engedélyt tartalmazó szerződést, ha

a) a felhasználó nem kezdi meg a mű felhasználását a szerződésben meghatározott vagy - ennek hiányában - az adott helyzetben általában elvárható időn belül; vagy

b) a felhasználó a szerzővel megszerzett jogait nyilvánvalóan a szerződés céljának megvalósítására alkalmatlan módon vagy nem rendeltetésszerűen gyakorolja.

(2) Ha a felhasználási szerződést határozatlan vagy öt évnél hosszabb időtartamra kötötték, a szerző az (1) bekezdésben szabályozott felmondási jogát csak a szerződés megkötésétől számított két év eltelté után gyakorolhatja.

(3) A felmondás jogát a szerző csak azt követően gyakorolhatja, hogy a teljesítésre a felhasználónak megfelelő határidőt szabott és az eredménytelenül telt el.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott felmondási jogáról a szerző előzetesen nem mondhat le; gyakorlását szerződéssel csak a szerződéskötést vagy - ha ez a későbbi - a mű átadását követő legfeljebb öt éves időtartamra lehet kizárni.

(5) Felmondás helyett a szerző - a felhasználásért fizetendő díj arányos csökkentése mellett - megszüntetheti az engedély kizárólagosságát.

52. § (1) Ha a felhasználási szerződést jövőben megalkotandó művekre úgy kötik meg, hogy a jövőbeli műveket csak fajtájuk vagy jellegük szerint jelölik meg, a szerződés megkötésétől számított öt év elteltével és azt követően újabb öt-öt év elteltével bármelyik fél hat hónapra felmondhatja a szerződést.

(2) A szerző az (1) bekezdésben szabályozott felmondási jogról előzetesen nem mondhat le.

53. § (1) Ha a szerző alapos okból visszavonja a mű nyilvánosságra hozatalához adott engedélyét vagy a már nyilvánosságra hozott művének további felhasználását ilyen okból megtiltja, a felhasználási szerződést felmondhatja.

(2) A felmondási jog gyakorlásának feltétele, hogy a szerző adjon biztosítékot a nyilatkozat időpontjáig felmerült kár megtérítésére.

(3) Ha a felhasználási szerződésnek az (1) bekezdésben szabályozott okból történő felmondását követően a szerző ismét hozzá kíván járulni a mű nyilvánosságra hozatalához vagy további felhasználásához, a korábbi felhasználót előfelhasználói jog illeti meg.

(4) Az előfelhasználási jogra az elővásárlási jogra irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

54. § A felhasználási szerződés a jövőre nézve megszűnik a szerződésben megállapított idő elteltével vagy a szerződésben meghatározott körülmények bekövetkeztével, valamint akkor is, ha a védelmi idő eltelt.

39. módosítás

55. § (1) A **16. § (4) és a (6)-(7) bekezdéseit, valamint a** felhasználási szerződésre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a szerzői vagyoni jogok átruházására irányuló szerződésre, valamint - a (2)-(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel - az előadóművészi teljesítmények felhasználására és az előadóművészi vagyoni jogok átruházására vonatkozó szerződésre is.

Indokolás

Az 55. § módosítása a DSM irányelv 18. § (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja. A módosítás által a felhasználási jogosítás általános szabályainak hatálya kiterjed az előadóművészekre is. Ez által megteremtve az alapját annak, hogy az arányos díjazás és tájékoztatás részletszabályai megfelelően alkalmazhatók legyenek az előadóművészekre is.

Észrevétel: a szerzői vagyoni jogokra /felhasználásra vonatkozó általános szabály hatályának a kiterjesztése gyakorlatias e helyütt. Dogmatikai szempontból helytálló az a megoldás, ha ez a kiterjesztés az előadóművészi jogokról szóló fejezetben történik meg..

(2) Ha a hangfelvétel forgalomba hozatalát vagy - ha erre nem kerül sor - a nyilvánossághoz közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik év elteltével a hangfelvétel-előállító vagy az ő engedélye alapján más személy nem kínálja fel a hangfelvétel többszörözött példányait megfelelő mennyiségben forgalomba hozatalra, vagy nem teszi a hangfelvételt vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg, az előadóművész felmondhatja az előadás rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött szerződést.

(3) A (2) bekezdésben említett szerződés felmondásának joga akkor gyakorolható, ha a hangfelvétel-előállító az előadóművésznak a szerződés felmondására irányuló szándékáról szóló értesítését követő egy éven belül nem végzi el a (2) bekezdésben meghatározott mindkét felhasználási cselekményt.

(4) Az előadóművész a (2) bekezdésben szabályozott felmondási jogról nem mondhat le.

40. módosítás

55/A. § (1) A felhasználási szerződés alapján a felhasználó – a szerződés fennállása alatt – évente legalább egyszer köteles részletes tájékoztatást nyújtani a szerző, illetve az előadóművész számára

a) műve, vagy előadóművészi teljesítménye felhasználásáról;

b) a felhasználás módjáról és mértékéről;

c) a mű, vagy az előadóművészi teljesítmény felhasználásából eredő bevételekről minden felhasználási mód tekintetében külön-külön; és

d) a szerző, illetve az előadóművész részére fizetendő díjazásról.

Indokolás

Az 55/A. § a DSM irányelv 19. cikkének való megfelelést szolgálja.

Az (1) bekezdés biztosítja, hogy minden szerző legalább évi rendszerességgel átfogó tájékoztatást kapjon a felhasználási engedéllyel vagy átruházással érintett, szerzői jogi szempontból releváns jogainak felhasználási módjáról, a keletkezett bevételekről és a fizetendő díjakról. Az adatszolgáltatás ki kell, hogy terjedjen az ügy szempontjából releváns összes bevételi forrásra, beleértve adott esetben a másodlagos kereskedelmi hasznosításból (merchandising) származó bevételeket.

Észrevétel: az 55.§ kiterjeszti a felhasználási szerződés szabályait a vagyonijog- átruházási szerződésre. Emiatt elegendő a felhasználási szerződésről rendelkezni az 55/A.§-ban. Az irányelv szövege az éppen esedékes, és nem a jövőbeli díjazásról írja elő a tájékoztatást.

41. módosítás

(2) A felhasználási jog átengedése [46. § (1) bek.], a felhasználási jog átszállása [46. § (2) bek.] útján felhasználó vagy jogutódja a szerző, illetve az előadóművész kifejezett kérésére köteles azt az (1) bekezdés szerinti tájékoztatást megadni, amelyhez szükséges információval a felhasználásra elsődlegesen jogosított felhasználó nem rendelkezik.

Indokolás

A DSM 19(2) bekezdésének megfelelést szolgálja. A (2) bekezdés lehetővé teszi az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatást mindazon esetekben is, ahol a szerzővel szerződő fél a jogokat tovább engedélyezi, és ebben az esetben a továbbengedélyezés keretében jogosított személytől is kérhető az adatszolgáltatás. A (2) bekezdésben foglalt jogosultság tekintetében a jogszabály egy sorrendet határoz meg, amely szerint a szerző, valamint az előadóművész elsőként közvetlen szerződéses partnerén keresztül jogosult tájékoztatást kérni, majd, ha az így kapott tájékoztatást hiányosnak véli, akkor térhet át a (2) bekezdés szerinti tájékoztatáskérésre.

Észrevétel:

pontosítás, ld. az (1) bekezdéséhez tett észrevételt is.

42. módosítás

(3) A szerző, illetve az előadóművész a (2) bekezdés szerinti tájékoztatást a vele szerződős félen útján igényelheti.

Indokolás

A DSM 19(2) bekezdésének megfelelést szolgálja.

Észrevétel:
pontosítás.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben foglalt, a felhasználási szerződésben elő nem írt tájékoztatási kötelezettség a felhasználásból származó bevételhez képest a felhasználó számára aránytalan költséggel jár, a tájékoztatási kötelezettséget az adott helyzetben általában elvárható mértékben kell teljesíteni.

Indokolás

A DSM 19(3) bekezdésének megfelelést szolgálja. A (4) bekezdés a tájékoztatás adásra kötelezett személyek tekintetében tartalmaz egy enyhítő rendelkezést, amely szerint abban az esetben, ha a tájékoztatási kötelezettség a felhasználásból származó bevételhez képest aránytalan adminisztratív terhet jelent, azt csak az adott helyzetben általában elvárható mértékben kell teljesíteni.

Észrevétel:

Tudatában vagyunk annak, hogy a szabály megfelel az irányelvnek, amely azonban végre nem hajtható normát tartalmaz. Arányosítani csak homogén „elemeket” lehet. Az arányosságot csak úgy lehet vita esetében vizsgálni, ha a bevételeket a tájékoztatás költségeivel, és nem a „szétfolyó” adminisztratív terhekkal hasonlítjuk össze.

43. módosítás

(5) Az (1)-(4) bekezdést megfelelően alkalmazni kell a felhasználási szerződés megszűnése esetére azzal az eltéréssel, hogy a tájékoztatási kötelezettséget a szerződés megszűnésétől számított harminc napon belül kell teljesíteni.

Indokolás

A DSM 19(3) bekezdésének megfelelést szolgálja.

(6) Az (1) szerinti tájékoztatási kötelezettség nem áll fenn, amennyiben a szerző, illetve az előadóművész teljes műhöz, illetve előadáshoz való hozzájárulása nem jelentős, kivéve ha a szerző illetve az előadóművész alátámasztja, hogy a kért tájékoztatás a 48. § (1) bekezdésben biztosított igény érvényesítéséhez szükséges.

Indokolás

A DSM 19(4) bekezdésének megfelelést szolgálja. A (6) bekezdés szerint ezen tájékoztatási kötelezettség nem áll fenn, azaz meg is tagadható, ha a szerző, illetve az előadóművész teljes műhöz, illetve előadáshoz való hozzájárulása nem jelentős. A tájékoztatási kötelezettség nem tagadható meg, amennyiben ahhoz a 48. § szerinti „bestseller-klauszula” alkalmazása érdekében van szükség. A hozzájárulás nem jelentős volta minden esetben egyedileg

állapítandó meg. A hozzájárulás önmagában egy adott műfajhoz tartozás okán, a műfaji sajátosságok miatt nem tekinthető nem jelentősnek. A hozzájárulás jelentőségének megállapítása körében többek között figyelembe vehető, hogy a hozzájárulás közvetlen hatással van-e a teljes mű vagy előadás sikerére továbbá, hogy az adott hozzájárulás mennyiben lenne helyettesíthető egy másik szerző illetve előadóművész által anélkül, hogy az a teljes mű vagy előadás kereskedelmi sikerét a piacon veszélyeztetné.

44. módosítás

(7) A kollektív szerződés hatálya alá tartozó vagy azon alapuló megállapodásokra a vonatkozó kollektív szerződés tájékoztatásra vonatkozó szabályai az irányadóak, amennyiben azok megfelelnek az (1)-(6) bekezdésében előírt kritériumoknak.

Indokolás

A DSM 19(5) bekezdésének megfelelést szolgálja. A (7) bekezdés előírja az 55/A. § szerinti tájékoztatási kötelezettségi szabályokat a kollektív szerződések tekintetében is.

Észrevétel: a (7) bekezdés törlését javasoljuk. Csak olyan jogrendszerben lehet alkalmazni (pl. Németország), ahol ilyen szerződések léteznek. Hazánkban egy ilyen „kollektív szerződés” kartellmegállapodásnak minősül, és tilos. Ha a T. Jogalkotó úgy dönt, hogy a szabály része lesz az Szjt-nek, akkor a kollektív szerződés helyett „egyfelől a szerzők /előadóművészek, másfelől az érintett felhasználók érdekképviseletei által kötött ágazati /iparági megállapodás” kifejezést lenne célszerű használni. (Az Építész- és a Mérnökkamara jogosult egyoldalúan ajánltdíjakat megállapítani, de e díjmegállapítás sem felel meg a „kollektív szerződés” irányelvi fogalmának.

45. módosítás

(8) Az (1)-(7) bekezdések rendelkezéseit nem lehet alkalmazni

a) a munkaviszonyra vagy más hasonló jogviszonyra [30. §];

b) közös jogkezelő szervezetek és a független jogkezelő szervezetek által a felhasználókkal kötött felhasználási szerződésekre, valamint a közös jogkezelő szervezetek által a díjigények gyakorlása körében a díjfizetésre kötelezettel kötött megállapodásokra.

Indokolás

Az 55/A. § (1) bekezdése a felhasználási és vagyónátruházási szerződések megkötésekor fennálló egyenlőtlen tárgyalási pozíció kiegyensúlyozására szolgál, azonban az Szjt. 30.§-ban szabályozott, munkaviszonyban és más hasonló jogviszonyban alkotott művek esetében nem beszélhetünk felhasználási vagy vagyónátruházási szerződésről. A munkáltató a törvény erejénél fogva („cessio legis”) szerzi meg a mű átadásával a vagyoni jogokat, amennyiben a munkaszerződésben meghatározott munkaköri kötelezettség része a mű elkészítése. Mindezek alapján szükségtelen és indokolatlan terhet jelentene az (1) bekezdésben előírt részletes tájékoztatási kötelezettséget telepíteni arra a törvény erejénél fogva jogot szerző munkáltatóra, aki a munkaszerződésben megjelölt ellentételezés teljesítésével már megfizette a mű elkészítését, ezért a (8) bekezdés rögzíti, hogy az 55/A. § rendelkezései nem alkalmazandóak munkaviszony, vagy más hasonló jogviszony esetében. Amennyiben a munkavállaló és a munkáltató eltérően állapodott meg, és a munkáltató egy külön, a

munkaköri leírásban foglaltakon kívül eső vagyónátruházási vagy felhasználási szerződéssel szerez jogot a munkavállaló által alkotott művön, a tájékoztatási kötelezettség az (1) bekezdés alapján továbbra is fennáll. A (8) bekezdés továbbá tisztázza azt is, hogy az 55/A. § rendelkezései nem alkalmazandók a közös jogkezelő szervezetek és a független jogkezelő szervezetek által kötött felhasználási szerződésekre, valamint a közös jogkezelő szervezetek által a díjigények gyakorlása körében a díjfizetésre kötelezettel kötött megállapodásokra.

46. módosítás

55/B. § A felhasználó és a szerző vagy előadóművész közötti szerződés részévé váló, az 55/A. §, a 48. § vagy a 102. § rendelkezéseitől eltérő szerződési kikötés semmis. A semmis kikötés, valamint külföldi jog választása esetén az eltérő külföldi jog szabálya helyett a 48. §, az 55/A. § (1) –(7) bekezdéseit, illetve a 102. § rendelkezéseit kell alkalmazni. A semmisségre kizárólag a szerző, valamint az előadóművész érdekében lehet hivatkozni.

Indokolás

Az 55/B. § a DSM irányelv 23. cikkének való megfelelést szolgálja. E körben rögzíti, hogy a szerzők és előadóművészek számára járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezésektől [55/A. §, 48. §, 102/A. §] eltérő szerződéses kikötés semmis, és ez esetben a semmis rész, vagy külföldi jog kikötése helyett a 48. §, az 55/A. § (1) –(7) bekezdés, illetve a 102. § rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezen semmisségre csak a szerző, valamint az előadóművész érdekében lehet hivatkozni.

Kiadói szerződés

56. § (1) Kiadói szerződés alapján a szerző köteles a művet a kiadó rendelkezésére bocsátani, a kiadó pedig jogosult azt kiadni, valamint forgalomba hozni és köteles a szerzőnek díjat fizetni.

(2) A kiadás joga - kétség esetén - a mű magyar nyelvű kiadására vonatkozik. A szerződés alapján gyakorolható kiadási jog - a gyűjtemények, valamint a napilapok és folyóiratok számára készült művek kivételével - kizárólagos.

57. § (1) Irodalmi mű kiadásánál képek alkalmazásához a szerző beleegyezése szükséges.

(2) Ha a szerző beleegyezett abba, hogy művét képek alkalmazásával (illusztrációkkal) adják ki, az egyes képek felhasználásához való hozzájárulását csak alapos okból tagadhatja meg.

57/A-57/D. §

47. módosítás

A tartalommegosztó szolgáltatókra vonatkozó rendelkezések/vagy: A védett tartalom megosztására vonatkozó rendelkezések

57/A. § (1) E törvény alkalmazásában tartalommegosztó szolgáltatónak minősül az olyan, az Ektv. 2. § k) pontja szerinti szolgáltató, amelynek fő vagy egyik fő tevékenysége a szolgáltatás igénybe vevője által feltöltött, jelentős mennyiségű, e törvény által védelemben részesített mű, előadás, hangfelvétel, rádió- és televízió műsor, film (az 57/A-I§-ok alkalmazásában a továbbiakban: védett tartalom)

a) tárolása,

**b) nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétele [26. § (8) bek. és (8a) bek.], és
c) haszonszerzési céllal történő, sorbarendezést is kifejező rendszerezése.,**

Indokolás

Az 57/A. § határozza meg az online tartalommesztó szolgáltató fogalmát, hivatkozva az Ektv. 2. § k) pontja szerinti szolgáltató fogalmára. E szerint szolgáltató az információ társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó természetes, illetve jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet. Az Ektv. szerinti szolgáltató fogalmát a (8c) bekezdés annyiban egészíti ki, hogy e szolgáltató abban az esetben minősül online tartalommesztó szolgáltatónak, ha fő vagy egyik fő célja a szolgáltatás igénybe vevői (felhasználói) által feltöltött, jelentős mennyiségű, szerzői jogi védelem alatt álló mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény tárolása, üzletszerű összerendezése és hirdetése, valamint ezen művekhez és teljesítményekhez való hozzáférés biztosítása a nyilvánosság számára.

A 57/A. § hatálya alá tehát azok a szolgáltatások tartoznak, amelyek legfontosabb vagy egyik legfontosabb célja a szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak nagy mennyiségben való tárolása, illetve annak lehetővé tétele, hogy a szolgáltatást igénybe vevő személyek (felhasználók) feltöltsék és megosszák ezeket a védett tartalmakat, abból a célból, hogy azokból akár közvetlenül vagy közvetve hasznot szerezzenek azzal, hogy egy nagyobb közönség kiszolgálása érdekében összerendezik és hirdetik ezen védett műveket, többek között kategorizálással és célzott promóció alkalmazásával.

A definíció azon szolgáltatásokat célozza, amelyeknek fontos szerepe van az online tartalompiacra azáltal, hogy ugyanazért a közönségért más online tartalommesztó, például online audio- és videoközvetítési szolgáltatásokkal versenyeznek.

A 57/A. § szerinti szolgáltatások nem foglalhatják magukban azokat a szolgáltatásokat, amelyek fő célja nem egyezik meg az online tartalommesztó szolgáltató fogalmában foglaltakkal, azaz az olyan szolgáltatás, amelynek nem célja az igénybevevői számára nagy mennyiségű, szerzői jogi védelem alatt álló tartalom feltöltésének és megosztásának lehetővé tétele acélból, hogy e tevékenységből hasznot szerezzen.

Eszerint nem minősülnek az 57/A. § alapján meghatározott online tartalommesztó szolgáltatóknak különösen a nonprofit online enciklopédiák, a nonprofit oktatási és tudományos adatbázisok, a nyílt forráskódú számítógépi programokat fejlesztő, illetve mesztó platformok, az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló 2018/1972 irányelvben meghatározott elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói, az online piacok és a vállalkozások közötti felhőalapú szolgáltatások, továbbá azon felhőalapú szolgáltatások, amelyek lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy saját használatukra tartalmakat töltsenek fel.

Egy online tartalommesztó szolgáltató által tárolt és hozzáférhetővé tett tartalom jelentős mennyiségének megítélése szempontjából különösen az alábbi tényezők vizsgálata szükséges az irányelv alapján: a) a szolgáltatás által elért közönség mérete; és b) felhasználói által feltöltött, szerzői jogi védelem alá tartozó művek és más teljesítmények száma.

Észrevétel: az online jelző feleslegességére vonatkozó, a 26.§ (8)/a) bekezdéshez tett észrevételünket követjük. A tartalommesztó szolgáltatásra irányuló szabályozás csak a művekre, és a klasszikus szomszédos jogi teljesítményekre terjed ki. Sem a sajtókiadványok új

szomszédos joga, sem az adatbázis jog nem tárgya a szabályozásnak. Egyebekben a javaslatunk pontosítás, amely részben a cím egyszerűsítését célozza, részben egy célszerű rövidítés használatát (védett tartalom) irányozza elő, valamint átfoglalja a c) pontot követve a DSM Irányelv 62. preambulumban bekezdését (a promóció a művekre, azok látogatási számának a növelésére vonatkozik). Emellett a fogalmat összehangoltuk az AVMS2. Irányelv videomegosztó szolgáltatás fogalmával, amelyet az Mttv. 203. § 71/a pontja tartalmaz.

48. módosítás

57/B. § (1) A 27. § (3) bekezdésben meghatározott jogosultak képviselőjében a 26. § (8a) bekezdésében meghatározott, illetve az előadóművészek képviselőjében a 73. § (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott felhasználások engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díjak mértékére vonatkozóan közös jogkezelő szervezet köt szerződést a felhasználóval, kivéve, ha a szerző, vagy az előadóművész a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot tett.

Indokolás

A DSM 17(1) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/B. § (1) bekezdése előírja, hogy az online tartalommegosztó szolgáltató által beszerzendő felhasználási engedélyt a zeneszerzők és szövegírók, valamint az előadóművészek tekintetében közös jogkezelő szervezettel kell megkötni, kivéve, ha a szerző a Kjkt. 18. § (1) bekezdése szerinti tiltakozó nyilatkozatot tett.

Észrevétel, ha az Szjt. 27.§-hoz tett észrevételünket a T. Jogalkotó elfogadja a 27.§ (3) bek. helyett a (4) bekezdésre kell hivatkozni.

49. módosítás

(2) A jogosult által a tartalommegosztó szolgáltató részére a védett tartalom 26. § (8a) bekezdésben, 73. § (1) bekezdés f) pontjában, 76.§ (1) bekezdés d) pontjában, 80.§ (1) bekezdés e) pontjában, a 82.§ (1) bekezdés d) pontjában meghatározott felhasználására engedett felhasználási jog kiterjed a szolgáltatást igénybe vevő személyek által végzett, – nem kereskedelmi célú, illetve nem kereskedelmi mértékű bevételt termelő – tartalom megosztási célú többszörözésre is.

(3) Amennyiben a szolgáltatást igénybe vevő közvetlenül a jogosulttól szerzi meg a védett tartalom 26. § (8a) bekezdésben, 73. § (1) bekezdés f) pontjában, 76.§ (1) bekezdés d) pontjában, 80.§ (1) bekezdés e) pontjában, a 82.§ (1) bekezdés d) pontjában meghatározott felhasználásra a felhasználási jogot, annak hatálya a tartalommegosztó szolgáltatóra az igénybe vevőnek adott felhasználási jog keretein belül kiterjed. Kétség esetén a tartalommegosztó szolgáltató köteles bizonyítani, hogy a szolgáltatást igénybe vevő által szerzett felhasználási jog kiterjed a tartalommegosztó szolgáltató által megvalósított lehívásra hozzáférhetővé tételre.

Indokolás

A DSM 17(2) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/B. § (2) bekezdése egyrészt rögzíti, hogy az online tartalommegosztó szolgáltató által megszerzett felhasználási engedélynek a szolgáltatást igénybevevő személyek által végzett cselekményekre is ki kell terjednie, ha ezek a személyek (felhasználók) egyébként nem kereskedelmi alapon járnak el és nem termelnek ezzel jelentős bevételt. Ez a rendelkezés tehát azt biztosítja, hogy a feltöltő felhasználók felelőssége

is lefedésre kerüljön a szolgáltató által megszerzett felhasználási engedélyek által. Ennél fogva egyértelművé válik, hogy a szolgáltatást nem kereskedelmi célból, vagy nem kereskedelmi mértékű bevételt termelő módon igénybe vevő (vég)felhasználók külön engedély nélkül helyezhetnek el akár szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat is e szolgáltatók felületein.

A (2) bekezdés másrészt azt is tisztázza, hogy ha a szolgáltatást igénybe vevő személy és a szolgáltatás felületén elhelyezett védett tartalom jogosultja között jön létre a felhasználás engedélyezésére irányuló felhasználási szerződés, akkor ez nem minden esetben terjed ki szükségszerűen az online tartalmegosztó szolgáltató általi nyilvánossághoz közvetítésre, hanem csak az igénybe vevőnek adott felhasználási jog keretein belül engedélyezett. Ez a rendelkezés tehát nem teremt alapot az online tartalmegosztó szolgáltató javára annak feltételezésére, hogy a szolgáltatás igénybevevője a szolgáltató részére is minden vonatkozó felhasználási engedélyt megszerzett. Kétség esetén az online tartalmegosztó szolgáltató tehát köteles bizonyítani, hogy ezen engedély kiterjed az ő közreműködésére is.

Észrevétel:

pontosító javaslatokat tettünk, amelyek lényege, hogy az Szt. megfelelő új, vagyoni jogot konstituáló rendelkezéseivel igazítottuk a jogszerzés szabályait (ez elkerülhetetlen), és egyértelműbben elkülönítettük felhasználási jog kiterjesztett hatályára vonatkozó rendelkezéseket.

50. módosítás

57/C. § Ae tartalmegosztó szolgáltatók által a 26. § (8a) bekezdés, a 73. § (1) bekezdés f) pontja, a 76.§ (1) bekezdés d) pontja a 80.§ (1) bekezdés e) pontja., a 82.§ (1) bekezdés d) pontja szerint végzett felhasználás körében nem alkalmazható az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) 7. § (6) bekezdésben meghatározott felelősségkorlátozás.

Indokolás

A DSM 17(3) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/C. § kimondja, hogy amennyiben az online tartalmegosztó szolgáltató a (8a) bekezdés szerinti nyilvánossághoz közvetítést végez, a javára nem alkalmazható az Ektv. 7. § (6) bekezdésben meghatározott felelősségkorlátozás, amely szerint a közvetítő szolgáltató nem felel az információ eltávolítása vagy hozzáférés nem biztosítása révén keletkezett jogsérelemért, amennyiben az az Ektv. 13. §-ban foglalt értesítési és eltávolítási eljárás alapján alapszik.

Észrevétel: A felelősségkorlátozás alóli kivételnek nincs, és nem is lehet kapcsolata az értesítés-eltávolítási eljárással. Először is a szóban forgó eljárás nincs is minden tagállamban szabályozva, másrészt a DSM Irányelv sajátos felelősségcsökkentő rezsimit tartalmaz, amelynek az értesítés-eltávolítási eleme különbözik az Elker tv. 13. § szerinti rezsimtől (ez a stakeholders' dialogue és az EUB előtt folyó, a 17. Cikkkel kapcsolatos eljárás központi kérdése). Álláspontunk szerint így sem a norma általunk törölni javasolt része, sem az indokolás nem helytálló annyiban, amennyiben összeköti az NTD eljárást a felelősségkorlátozás kizárásával. A norma további részeiben az Ektv. 13.§ szerinti eljárást az

egyedi jogsértési értesítésre utaló szabály alapján alkalmazható eljárási algoritmusnak kell tekinteni.

51. módosítás

57/D. § (1) A tartalomjegyző szolgáltató felel az általa fenntartott, nyilvánosság számára elérhető felületen az azt igénybe vevő személyek által megfelelő terjedelmű felhasználási jog nélkül többszörözött (feltöltött) védett tartalom 26. § (8a) bekezdés, a 73. § (1) bekezdés f) pontja, a 76.§ (1) bekezdés d) pontja a 80.§ (1) bekezdés e) pontja, a 82.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti nyilvánossághoz közvetítéséért.

(2) A tartalomjegyző szolgáltató mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy

a) az adott helyzetben általában elvárható legnagyobb gondossággal járt el a felhasználási jog megszerzése érdekében;

b) a szakmai előírásokra és szokásokra tekintettel az adott helyzetben általában elvárható legnagyobb gondossággal járt el annak biztosítására, hogy az általa működtetett felületen ne legyen hozzáférhető olyan védett tartalom, amelyet a védett tartalom azonosítására vonatkozó lényeges információknak a tartalomjegyző szolgáltató részére való közlésével a jogosultak megjelöltek; valamint

c) a jogosult által a jogosulatlan felhasználás okán megküldött értesítést követően haladéktalanul intézkedett az értesítésben megjelölt védett tartalomnak az általa működtetett felületről való, az Ektv. 13. §-a szerinti eltávolítása vagy hozzáférhetetlenné tétele érdekében és az adott helyzetben általában elvárható legnagyobb gondossággal járt el az értesítésben megjelölt védett tartalom jövőbeni elérhetővé tételének megakadályozására.

Indokolás

A DSM 17(4) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/D. -57/H. § a DSM irányelv 17. cikk (4)-(6) bekezdésének való megfelelést szolgálják.

Az 57/D. § határozza meg a 26. § (8a) bekezdésének megsértésével történő felhasználások tekintetében az online tartalomjegyző szolgáltatóknak az elsődleges felelősség alól való mentesülésének eseteit. Ennek értelmében, a szolgáltatók nem felelősek a jogosulatlanul elérhető művek nyilvánossághoz közvetítéséért, amennyiben megtettek minden tőlük elvárható a felhasználási engedélyek megszerzése, illetve a jogosult által konkrétan megjelölt tartalmak elérhetetlenségének biztosítása érdekében, valamint eleget tettek az értesítési-eltávolítási kötelezettségnek, ami részeként a jogsértő tartalom újbóli megjelenésének megakadályozását is magában foglalja.

Észrevétel:

Az itt szabályozott felelősségkorlátozás az DSM irányelvben teljesen különbözik – amint írtuk – az Ektv. szerinti értesítés eltávolítástól. Megértjük, hogy a jogalkotót az Ektv-re utal, ezzel mintegy kikerüli a staholders ' dialogue eredménytelen vitáit, és egy jól működő eljárás szabályait vezeti be. Mint írtuk, ez áll a jelenleg is folyó viták, és EUB előtti jogvita fókuszában.

52. módosítás

(3) Annak megítéléséhez, hogy a tartalomjegyző szolgáltató eleget tett a (2)

bekezdésben meghatározott feltételeknek, figyelembe kell venni

a) a tartalommegosztó szolgáltató által nyújtott szolgáltatás mértékét, típusát és igénybe vevőit;

b) a szolgáltatást igénybe vevő személyek által a tartalommegosztó szolgáltató által működtetett felületre feltöltött, megjelölt védett tartalom típusát; és

c) a tartalommegosztó szolgáltató által az (1) bekezdésnek való megfeleléshez használt eszközök alkalmasságát és hatékonyságát valamint ezen eszközöknek a szolgáltatót terhelő költségeit.

Indokolás

A DSM 17(5) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/D. § (2) bekezdése ezt a mentesülést oly módon árnyalja, hogy meghatározza, hogy a feltételek teljesülése tekintetében mit kell figyelembe venni, ugyanis a felelősségi mentesüléshez szükséges kötelezettségek megtételének értékelése a szolgáltatás típusától, a közönség méretétől, a feltöltött művek típusától, valamint a megfelelő és hatékony eszközök rendelkezésre állásától és költségeitől függ.

Észrevétel: pontosítás

53. módosítás

57/E. § (1) Az olyan tartalommegosztó szolgáltató,

a) amelynek szolgáltatása kevesebb, mint három éve érhető el a nyilvánosság számára az Európai Unió tagállamainak területén; és

b) amelynek a 2003/361/EK bizottsági ajánlással összhangban kiszámított éves forgalma nem éri el a 10 millió EUR-t,

a 57/D. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek közül kizárólag az a) pontnak köteles megfelelni azzal, hogy a jogosult által a jogosulatlan felhasználás okán megküldött értesítést követően köteles haladéktalanul intézkedni az értesítésben megjelölt műveknek az általa működtetett online felületről való az Ektv. 13. §-a szerinti eltávolítása vagy hozzáférhetetlenné tétele érdekében.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott tartalommegosztó szolgáltató egyedi látogatóinak havi átlagos száma az előző naptári év alapján számítva meghaladja az 5 milliót, a tartalommegosztó szolgáltató az 57/D. § (1) bekezdése szerinti mentesüléshez köteles azt is bizonyítani, hogy az adott helyzetben általában elvárható legnagyobb gondossággal járt el az értesítésben megjelölt védett tartalom jövőbeni elérhetővé tételének megakadályozására.

Indokolás

A DSM 17 (4)-(6) bekezdéseinek megfelelést szolgálja. Az 57/E. § a piacon újonnan megjelenő, vagy új szolgáltatást bevezető online tartalommegosztó szolgáltatók tekintetében határoz meg külön, enyhébb mentesülési szabályokat a 26. § (8a) bekezdésének megsértése esetére. A mentesülési szabályok az olyan kisebb szolgáltatókra vonatkoznak, amelyek éves forgalma nem éri el a 10 millió EUR összeget és emellett szolgáltatásuk nem régóta, kevesebb, mint 3 éve érhető el a piacon. A kis- és középvállalkozások, illetve a startupok fejlődésének biztosítása érdekében ezeknek a szolgáltatóknak kevesebb kötelezettségnek kell megfelelniük a mentesülés érdekében: mindössze a felhasználási engedély megszerzése érdekében kell megtenniük minden tőlük telhetőt, illetve a klasszikus értesítési-eltávolítási köteleességnek kell megfelelniük.

Szigorúbbá válik a mentesülési feltétel ezen online tartalommegosztó szolgáltatók esetében, ha átlagosan egyedi látogatóik száma havi szinten számítva meghaladja az 5 millió főt. Ebben az esetben már a művek elérhetetlenné tételéről is gondoskodniuk kell.

Észrevétel:
pontosítás

54. módosítás

57/F. § A jogosult kérésére a tartalommegosztó szolgáltató köteles tájékoztatást nyújtani az 57/D. § (1) bekezdése szerinti eljárásairól, valamint az 26. § (8a) bekezdés szerint szerzett felhasználási jog alapján megvalósuló felhasználásokról.

Indokolás

A DSM 17(8) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/F. § lehetővé teszi a jogosultak számára, hogy tájékoztatást kérjenek az online tartalommegosztó szolgáltatóktól a köztük a 26. § (8a) bekezdés szerinti felhasználás vonatkozásában létrejött felhasználási engedély hatálya alá tartozó művek vagy teljesítmények felhasználásáról, valamint az online tartalommegosztó szolgáltatóknak az 57/E.§ (1) bekezdése szerinti eljárásairól.

Ezen tájékoztatás megadására az online tartalommegosztó szolgáltatók kötelesek.

55. módosítás

57/G. § A tartalommegosztó szolgáltató által a 57/D. §-ban meghatározott intézkedések alkalmazása nem eredményezheti a szolgáltatás igénybe vevői által feltöltött azon védett tartalomhoz való hozzáférés megakadályozását, amelyek valamely szabad felhasználás hatálya alá tartoznak.

Indokolás

A DSM 17(7) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/G. § a DSM irányelv 17. cikk (7) bekezdésében foglalt kivételekre vonatkozó rendelkezés átültetését célozza. Ez által rögzítésre kerül, hogy a 94/B. §-ban meghatározott az online tartalommegosztó szolgáltatók által végrehajtandó intézkedések nem érinthetik a szerzői jogi kivételek és korlátozások érvényesülését.

Észrevétel:
pontosítás

56. módosítás

57/H. § (1) A tartalommegosztó szolgáltató hatékony és gyors panasztételi és jogorvoslati mechanizmust működtet a szolgáltatás igénybe vevői számára az általuk feltöltött védett tartalom hozzáférhetlenné tételével vagy eltávolításával kapcsolatos viták rendezésére.

(2) A védett tartalom hozzáférhetlenné tételére vagy eltávolítására vonatkozó kérelmet megfelelően indokolni kell.

(3) A szolgáltatás igénybe vevője által benyújtott panaszokat indokolatlan késedelem

nélkül kell feldolgozni, és a feltöltött védett tartalom hozzáférhetetlenné tételére vagy eltávolítására vonatkozó döntéseket emberi felülvizsgálatnak kell alávetni.

(4) Az e §-ban meghatározott panasztételi és jogorvoslati mechanizmus nem zárja ki a bíró úton való jogérvényesítés lehetőségét.

Indokolás

A 57/H. § a DSM Irányelv 17. cikk (9) bekezdésének átültetése által egy hatékony és gyors panasztételi mechanizmus bevezetését és működtetését írja elő az online tartalommosztó szolgáltatók számára a 26. § (8a) bekezdés szerinti felhasználás, valamint az 57/E. § (1) bekezdés szerinti intézkedések vonatkozásában. E panasztételi mechanizmus a szolgáltatás igénybevevői részére nyújt segítséget abban, hogy az által feltöltött művek vagy teljesítmények tekintetében tisztázzák az eltávolítás körülményeit, valamint kérhessék az eltávolítás felülvizsgálatát.

A szolgáltatás igénybe vevője által benyújtott panaszt indokolatlan késedelem nélkül fel kell dolgozni, és a feltöltött tartalmak hozzáférhetetlenné tételére vagy eltávolítására vonatkozó döntést emberi felülvizsgálatnak kell alávetni.

A művek vagy teljesítmények eltávolításához kapcsolódóan kikötésre kerül, hogy amennyiben a jogosultak konkrét műveik vagy más védelem alatt álló teljesítményeik hozzáférhetetlenné tételét vagy ezen művek vagy más védelem alatt álló teljesítmények eltávolítását kéri, kérelmüket megfelelően indokolniuk kell.

Észrevétel:
pontosítás

57. módosítás

57/I. § A tartalommosztó szolgáltató általános felhasználási feltételeiben köteles tájékoztatást nyújtani a szolgáltatásukat igénybe vevő személyek számára a védett tartalom felhasználásának módjairól, beleértve a szabad felhasználási eseteket is.

Indokolás

A DSM 17(9) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az 57/I. § előírja, hogy az online tartalommosztó szolgáltatók kötelesek a szolgáltatásukat igénybevevőit a felhasználási feltételeikben tájékoztatni arról, hogy a műveket és más védelem alatt álló teljesítményeket miként használhatják fel, kitérve kivételek vagy korlátozások szerint felhasználásokra is.

Észrevétel:
pontosítás

MÁSODIK RÉSZ

EGYES MŰFAJOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

VI. Fejezet

A SZÁMÍTÓGÉPI PROGRAMALKOTÁS (SZOFTVER)

58. § (1) Az 1. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezést alkalmazni kell a szoftver csatlakozó

felületének alapját képező ötletre, elvre, elgondolásra, eljárásra, működési módszere vagy matematikai műveletre is.

(2) A 4. § (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell a szoftvernek az eredeti programnyelvétől eltérő programnyelvre történő átírására is.

(3) A szoftverre vonatkozó vagyoni jogok átruházhatók.

(4) A szerző munkaviszonyból folyó kötelessége teljesítéseként elkészített szoftverre a 30. § (3)-(4) bekezdésében foglalt rendelkezések nem vonatkoznak.

59. § (1) Eltérő megállapodás hiányában a szerző kizárólagos joga nem terjed ki a többszörözésre, az átdolgozásra, a feldolgozásra, a fordításra, a szoftver bármely más módosítására - ideértve a hiba kijavítását is -, valamint ezek eredményének többszörözésére annyiban, amennyiben e felhasználási cselekményeket a szoftvert jogszerűen megszerző személy a szoftver rendeltetésével összhangban végzi.

(2) A felhasználási szerződésben sem zárható ki, hogy a felhasználó egy biztonsági másolatot készíthessen a szoftverről, ha az a felhasználáshoz szükséges.

(3) Aki a szoftver valamely példányának felhasználására jogosult, a szerző engedélye nélkül is megfigyelheti és tanulmányozhatja a szoftver működését, továbbá kipróbálhatja a szoftvert annak betáplálása, képernyőn való megjelenítése, futtatása, továbbítása vagy tárolása során abból a célból, hogy a szoftver valamely elemének alapjául szolgáló elgondolást vagy elvet megismerje.

60. § (1) A szerző engedélye nem szükséges a kód olyan többszörözéséhez vagy fordításához, amely elengedhetetlen az önállóan megalkotott szoftvernek más szoftverekkel való együttes működtetéséhez szükséges információ megszerzése érdekében, feltéve, hogy

a) e felhasználási cselekményeket a jogszerű felhasználó vagy a szoftver példányának felhasználására jogosult más személy, vagy az ő megbízottjuk végzi;

b) az együttes működtetéshez szükséges információ az a) pontban említett személyek számára nem vált könnyen hozzáférhetővé;

c) e felhasználási cselekmények a szoftvernek azokra a részeire korlátozódnak, amelyek az együttes működtetés biztosításához szükségesek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása útján megszerzett információ

a) nem használható fel az önállóan megalkotott szoftverrel való együttes működtetésen kívüli célra;

b) mással nem közölhető, kivéve, ha az önállóan megalkotott szoftverrel való együttes működtetés ezt szükségessé teszi;

c) nem használható fel a kifejezési formájában lényegében hasonló másik szoftver kifejlesztéséhez, előállításához és forgalomba hozatalához, sem pedig a szerzői jog megsértésével járó bármely más cselekményhez.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben szabályozott cselekményekre a 33. § (2) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

58. módosítás

(4) A 34. § (2) bekezdése, és a 38. § (1) bekezdése, a 48. §, az 51. §, az 55. § (1) bekezdése, az 55/A § valamint a 120/A. § a szoftverre nem alkalmazható. A 49. § (1) bekezdésében szabályozott határidő szoftver esetében négy hónap.

Indokolás

A 60. § (4) bekezdésének kiegészítése DSM irányelv 23. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja. E körben rögzítésre kerül, hogy a szerzők és előadóművészek számára

járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezések a szoftverek vonatkozásában nem alkalmazandóak.

Észrevétel: A DSM irányelv nem követeli meg a szerzői vagyoni joggyakorlás általános követelményének figyelmen kívül hagyását szoftver esetében.

Új javaslat:

Indokolás:

a 45.§ módosítása kiterjed a szoftver bármely nem kizárólagos felhasználására kötött szerződésre.

VII. Fejezet ADATBÁZIS

60/A. § (1) E törvény alkalmazásában adatbázis: önálló művek, adatok vagy egyéb tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint elrendezett gyűjteménye, amelynek tartalmi elemeihez - számítástechnikai eszközökkel vagy bármely más módon - egyedileg hozzá lehet férni.

(2) Az adatbázisra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell az adatbázis működtetéséhez, illetve tartalmának megismeréséhez szükséges dokumentációra is.

(3) Az adatbázisra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a számítástechnikai eszközökkel hozzáférhető tartalmú adatbázis előállításához vagy működtetéséhez felhasznált szoftverre.

61. § (1) Szerzői jogi védelemben részesül a gyűjteményes műnek (7. §) minősülő adatbázis.

(2) Az adatbázisra vonatkozó vagyoni jogok átruházhatók.

(3) A szerző munkaviszonyból folyó kötelessége teljesítéseként összeállított adatbázisra a 30. § (3)-(4) bekezdésében foglalt rendelkezések nem vonatkoznak.

62. § (1) Nem szükséges a szerző engedélye ahhoz, hogy a - gyűjteményes műnek minősülő - adatbázist jogszerűen felhasználó személy az adatbázis tartalmához való hozzáféréshez és az adatbázis tartalmának rendeltetésszerű felhasználásához szükséges cselekményeket elvégezze.

(2) Ha csak az adatbázis valamely részének felhasználására szereztek jogot, az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést az adatbázis e részére kell alkalmazni.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben szabályozott cselekményekre a 33. § (2) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

(4) Semmis a felhasználási szerződésnek az a kikötése, amely eltér az (1) és a (2) bekezdésben foglaltaktól.

Indokolás: ld. az Szt. 45.§ (2) bekezdésénél

VIII. Fejezet A REKLÁMOZÁS CÉLJÁRA MEGRENDELTEL MŰ

63. § (1) A reklámozás céljára megrendelt műre vonatkozó vagyoni jogok a felhasználóra átruházhatók.

(2) E vagyoni jogok átruházására irányuló szerződés létrejötte szempontjából lényeges kérdésnek minősül különösen a felhasználás módja, mértéke, földrajzi területe, időtartama, a reklám hordozójának meghatározása, valamint a szerzőnek járó díjazás.

(3) E művekre a közös jogkezelés nem terjed ki.

(4) Előzetesen meglévő műnek reklámozás céljára történő felhasználása esetén a szerző és a felhasználó megállapodhatnak abban, hogy a művet - kizárólag az (1)-(3) bekezdésben foglaltak alkalmazása és a reklámozásban történő felhasználás szempontjából - reklámozás céljára megrendelt műnek tekintik. E megállapodás a közös jogkezelő szervezettel szemben csak akkor válik hatályossá, ha arról a szerző a szervezetet írásban értesíti.

IX. Fejezet

FILMALKOTÁSOK ÉS MÁS AUDIOVIZUÁLIS MŰVEK

Általános szabályok

64. § (1) Filmalkotás az olyan mű, amelyet meghatározott sorrendbe állított mozgóképek hang nélküli vagy hanggal összekapcsolt sorozatával fejeznek ki, függetlenül attól, hogy azt milyen hordozón rögzítették. Filmalkotásnak minősül különösen a filmszínházi vetítésre készült játékfilm, a televíziós film, a reklám- és a dokumentumfilm, valamint az animációs és az ismeretterjesztő film.

(2) A filmalkotás szerzői a film céljára készült irodalmi és zeneművek szerzői, a film rendezője és mindazok, akik a film egészének kialakításához szintén alkotó módon járultak hozzá. E rendelkezés nem érinti a filmben felhasznált egyéb művek szerzőinek e törvényben biztosított jogait.

(3) A film előállítója (a továbbiakban: előállító) az a természetes személy vagy jogi személy, aki vagy amely saját nevében kezdeményezi és megszervezi a film megvalósítását, gondoskodva ennek anyagi és egyéb feltételeiről.

65. § (1) A filmalkotás akkor befejezett, ha végleges változatát a szerzők és az előállító ilyenként elfogadják. Ezt követően a végleges változatot egyik fél sem változtathatja meg egyoldalúan.

(2) A befejezett film hozzáadással, elhagyással vagy kicseréléssel való módosításához vagy bármilyen más megváltoztatásához a szerzők és az előállító engedélye szükséges.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben szabályozott jogok gyakorlásakor - a szerzők közötti eltérő megállapodás hiányában - a rendező képviseli a többi szerzőt.

(4) Az előállító - az (1)-(2) bekezdésben szabályozott jogok kivételével - a szerzők személyéhez fűződő jogainak a védelmében is felléphet.

(5) A filmalkotásokra nem alkalmazhatók a munkaviszonyból folyó kötelesség teljesítéseként megalkotott művekre vonatkozó általános szabályok (30. §).

A megfilmesítési szerződés

66. § (1) A filmalkotás létrehozására kötött szerződés (a továbbiakban: megfilmesítési szerződés) alapján a szerző - kivéve a szöveges vagy a szöveg nélküli zenemű szerzőjét - ellenkező kikötés hiányában átruházza az előállítóra a filmalkotás felhasználására és a felhasználás engedélyezésére való jogot.

(2) A felhasználás engedélyezésére vonatkozó jog átruházása nem terjedhet ki a 20. §-ban, a 23. § (3) és (6) bekezdésében, valamint a 28. §-ban szabályozott vagyoni jogokra.

(3) A szerzőt minden egyes felhasználási mód tekintetében külön-külön díjazás illeti meg.

A felhasználáshoz kapcsolódó bevételnek minősül az a támogatás is, amelyet az előállító a film megvalósításához kap. A díj megfizetésére az előállító köteles.

(4) Az előállító a szerződés alapján öt megillető jogokat más - akár belföldi, akár külföldi - természetes vagy jogi személlyel együttesen is gyakorolhatja.

(5) Az előállító évente legalább egyszer köteles a filmalkotás felhasználásához kapcsolódó bevételeiről a szerzőnek felhasználási módokként írásban elszámolni.

(6) Ha az előállító a mű elfogadásától számított négy éven belül a megfilmesítést nem kezdi meg, vagy megkezdi ugyan, de ésszerű határidőre nem fejezi be, a szerző felmondhatja a szerződést és arányos díj megfizetését követelheti. A szerzőt ilyen esetben a felvett előleg megilleti, a művel pedig szabadon rendelkezik.

(7) Ha a szerződést a film céljára jövőben megalkotandó műre kötik meg, az előállító köteles a mű átvételétől számított hat hónapon belül a szerzőt írásban értesíteni arról, hogy a művet elfogadja-e vagy annak kijavítását igényli. A mű kijavításra való visszaadása esetén a kijavítás elvégzésére megfelelő határidőt kell tűzni. A kijavított mű elfogadásáról az átvételtől számított három hónapon belül köteles az előállító nyilatkozni. A mű, illetőleg a kijavított mű elfogadására vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása esetén a művet elfogadottnak kell tekinteni.

(8) A szerző az előállítás befejezésétől számított tíz éven belül ugyanarra a műre csak az előállító hozzájárulásával köthet újabb megfilmesítési szerződést. Ez a korlátozás kiterjed a rajz- vagy bábfilmekben szereplő jellegzetes alakra, valamint - a felek megállapodása esetén - a szerzőnek a film céljára készített és felhasznált művével azonos témájú másik művére is.

X. Fejezet

KÉPZŐMŰVÉSZETI, FOTÓMŰVÉSZETI, ÉPÍTÉSZETI, IPARMŰVÉSZETI ÉS IPARI TERVEZŐMŰVÉSZETI ALKOTÁSOK, MŰSZAKI LÉTESÍTMÉNYEK TERVEI Személyhez fűződő jogok

67. § (1) A mű jogosulatlan megváltoztatásának minősül az építészeti alkotás vagy a műszaki létesítmény tervének a szerző hozzájárulása nélkül történő olyan megváltoztatása, amely a külső megjelenést vagy a rendeltetésszerű használatot befolyásolja.

(2) A tervezőnek joga van meghatározni, hogy az épületen vagy a műszaki létesítményen a nevét és a tervezés idejét hol és hogyan tüntessék fel. E jogát azonban csak a tulajdonos, illetve a használó vagy az üzemeltető jogainak és törvényes érdekeinek indokolatlan vagy aránytalan sérelme nélkül gyakorolhatja.

59. módosítás

(3) A szerző nevét abban az esetben kell a látképen feltüntetni, ha azon egy meghatározott képzőművészeti, építészeti, iparművészeti vagy ipari tervezőművészeti alkotás, vagy műszaki létesítmény bemutatása szerepel. Ilyen alkotások tudományos ismeretterjesztő előadás, illetőleg iskolai oktatás céljára [33/A. § (41) bek. **1. pont**] történő felhasználásakor ugyancsak meg kell jelölni a szerzőt.

Indokolás

Technikai módosítás.

(4) Építészeti vagy műszaki alkotás tervének változatlan újabb felhasználása esetén csak az eredeti terv szerzőjét kell feltüntetni.

(5) A 34. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés képzőművészeti, fotóművészeti és iparművészeti alkotások felhasználására nem alkalmazható.

(6) A mű használója köteles tűrni, hogy a művet az arra jogosultak bemutassák és arról felvételeket készítsenek, ha ez méltányos érdekeit nem sérti.

A szabad felhasználás esetei

68. § (1) A szabadban, nyilvános helyen, állandó jelleggel felállított képzőművészeti, építészeti és iparművészeti alkotás látképe a szerző hozzájárulása és díjazás nélkül elkészíthető és felhasználható.

60. módosítás

(2) Tudományos ismeretterjesztő előadás, ~~továbbá iskolai oktatás~~ céljára ~~[33. § (4) bek.]~~ képzőművészeti, építészeti, iparművészeti és ipari tervezőművészeti alkotás képe, valamint a fotóművészeti alkotás a szerző hozzájárulása és díjazás nélkül felhasználható.

Indokolás

Az Szjt. 68. § (2) bekezdésének módosítása pontosítást szolgál, az Szjt. 34.§ (2) bekezdésében feltüntetett oktatási célú felhasználás duplikálásának megszüntetésére a képző-, fotó- és iparművészeti alkotások tekintetében.

(3) Épület helyreállítása céljából építészeti alkotás vagy annak terve, továbbá az építészeti alkotás rajza és az azt tartalmazó mű a szerző hozzájárulása és díjazás nélkül többszörözhető és a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé tehető.

(4) E § alkalmazásában helyreállítás az újjáépítés, valamint az építészeti alkotás rendeltetészerű és biztonságos használatra alkalmassá tétele érdekében végzett felújítási tevékenység az építmény, építményrész eredeti építészeti kialakításának megtartása mellett.

A kiállítás joga

69. § (1) A képzőművészeti, fotóművészeti, iparművészeti és ipari tervezőművészeti alkotás tulajdonosa köteles a művet a szerzői jog gyakorlása végett időlegesen a szerző rendelkezésére bocsátani, ha ez méltányos érdekét nem sérti.

(2) Képzőművészeti, fotóművészeti, építészeti és iparművészeti alkotás kiállításához a szerző beleegyezése szükséges. A közgyűjteményben őrzött mű kiállításához nincs szükség a szerző beleegyezésére és azért a szerzőt díjazás sem illeti meg.

(3) A mű kiállítása esetén a szerző nevét fel kell tüntetni.

A követő jog

70. § (1) Eredeti műalkotás tulajdonjogának műkereskedő közreműködésével történő visszterhes átruházásakor szerzői díjat kell fizetni. E rendelkezést csak a műalkotás tulajdonjogának első - a szerző részéről történő - átruházását követően kell alkalmazni. E

díjazásról nem lehet lemondani.

(2) E § alkalmazásában eredeti műalkotás a képzőművészeti alkotás (pl. kép, kollázs, festmény, rajz, metszet, nyomat, litográfia, szobrászati alkotás), az iparművészeti alkotás (pl. falikárpit, kerámia, üvegtárgy) és a fotóművészeti alkotás, feltéve, hogy azt maga a szerző készítette, vagy olyan másolat, amely eredetinek minősül. Eredetinek minősül a másolat, ha korlátozott számban a szerző maga készítette, vagy az ő irányításával készült. A sorszámmal, a szerző kézjeggyével ellátott, vagy más alkalmas módon a szerző által megjelölt műpéldányt ilyen másolatnak kell tekinteni.

(3) E § alkalmazásában műkereskedőnek minősül a műalkotásokat forgalmazó természetes vagy jogi személy.

(4) A szerzői díj mértéke a műalkotás - adót és más köztartozást nem tartalmazó - pénzben kifejezett vagy kifejezhető ellenértékének (a továbbiakban: vételárának)

a) 4 százaléka a vételárnak az 50 000 eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó részében;

b) 3 százaléka a vételárnak az 50 000,01 és 200 000 eurónak megfelelő forintösszeg közötti részében;

c) 1 százaléka a vételárnak a 200 000,01 és 350 000 eurónak megfelelő forintösszeg közötti részében;

d) 0,5 százaléka a vételárnak a 350 000,01 és 500 000 eurónak megfelelő forintösszeg közötti részében;

e) 0,25 százaléka a vételárnak az 500 000 eurónak megfelelő forintösszeg feletti részében.

(5) A díj mértéke nem haladhatja meg a 12 500 eurónak megfelelő forintösszeget.

(6) A díjfizetési kötelezettség nem terjed ki az (1) bekezdésben szabályozott átruházásra, ha az adót és más köztartozást (pl. kulturális járulékot) nem tartalmazó vételár nem haladja meg az 5000 forintot.

(7) A forintösszeg számításánál a Magyar Nemzeti Banknak a szerződéskötés szerinti naptári negyedév első napján érvényes hivatalos devizaárfolyama irányadó.

61. módosítás

(8) Ha muzeális intézmény **műkereskedőtől műkereskedőnek nem minősülő természetes személytől** szerzi meg az eredeti műalkotás tulajdonjogát, az (1) bekezdésben meghatározott szerzői díjat nem kell megfizetni, feltéve, hogy a muzeális intézmény működése jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja.

Indokolás

Technikai módosítás. A rendelkezés célja az irányelv (18) preambulumaának való megfelelés volt. Jelen módosítás az Szjt. dogmatikájához igazodó formai módosítás az irányelv szövegéhez illeszkedő pontosítás. A követő jog definíció szerinti eleme a műkereskedőtől szerzés, így a „nem műkereskedőtől szerzés” kitétel nem fedte a magánszemélyek általi átruházás irányelv szerinti kivételét teljességgel.

Észrevétel: pontosítás.

(9) A szerzői díjat a műkereskedő fizeti meg a képzőművészeti és iparművészeti alkotásokra vonatkozó szerzői jogok közös kezelését végző szervezetnek. Ha a tulajdonjog átruházását eredményező ügyletben több műkereskedő működik közre, a műkereskedők a díj megfizetéséért egyetemlegesen felelnek. Ilyen esetben egymás között a kötelezettség a

műkereskedők közül - ha eltérően nem állapodnak meg - az eladót terheli. Ha az ügyletben közreműködő műkereskedők közül egyik sem vesz részt eladóként az átruházásban, eltérő megállapodás hiányában a kötelezettség közülük a vevőt terheli.

(10) A műkereskedő a szerzői díjat negyedévenként, a negyedévet követő hónap 20. napjáig köteles megfizetni az adott negyedévben megkötött szerződések után a képzőművészeti és iparművészeti alkotásokra vonatkozó szerzői jogok közös kezelését végző szervezetnek. A szerzői díj megfizetésekor közölni kell a szerző nevét, hacsak az nem bizonyul lehetetlennek, valamint a mű címét, művenként a vételárat és a díj összegét. A közös jogkezelő szervezet a hozzá befolyt szerzői díjat az alkotás szerzőjének vagy jogutódjának fizeti ki.

(11) A közös jogkezelő szervezet a műkereskedőtől az (1) bekezdésben meghatározott átruházásra vonatkozó szerződés megkötésétől számított három évig követelheti mindazoknak az adatoknak a megadását, amelyek a díj beszedéséhez szükségesek.

(12) Az (1)-(11) bekezdésben foglaltakat alkalmazni kell

a) arra a szerzőre, illetve jogutódjára, aki az Európai Gazdasági Térség bármely tagállamának állampolgára, továbbá

b) az Európai Gazdasági Térségen kívüli országok állampolgáira is, feltéve, hogy a szerző, illetve jogutódja állampolgársága szerinti ország jogszabályai biztosítják a követő jogot az illető országban az Európai Gazdasági Térség tagállamaiból származó szerzők és jogutódjaik számára, vagy

c) arra a szerzőre, illetve jogutódjára, aki nem állampolgára az Európai Gazdasági Térség egyik tagállamának sem, de szokásos tartózkodási helye Magyarország területén van.

(13) A (12) bekezdés b) pontja tekintetében az igazságügyért felelős miniszter nyilatkozata irányadó. Az eredeti műalkotás szerzőjét megillető követő jogról szóló 2001. szeptember 27-i 2001/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó műalkotás esetében az igazságügyért felelős miniszter az Európai Bizottság által közzétett lista figyelembevételével adja ki a nyilatkozatot.

Egyéb rendelkezések

71. § Az ipari termelés célját szolgáló ipari tervezőművészeti és a belsőépítészeti alkotás tekintetében:

a) jogszabály vagy szerződés a törvény rendelkezéseitől eltérően rendezheti a név feltüntetéséhez való jogot;

b) a felhasználót megilleti - a szerződésben meghatározott körben - a kizárólagos felhasználás és a változtatás joga, a változtatás előtt azonban a tervező művészt meg kell hallgatni;

c) a szerződésben rendelkezni kell arról, hogy a felhasználó az alkotást időhatárhoz kötötten vagy anélkül használja fel.

72. § Megrendelésre készült képmás tekintetében a szerzői jog gyakorlásához az ábrázolt személy beleegyezése is szükséges.

HARMADIK RÉSZ

A SZERZŐI JOGHOZ KAPCSOLÓDÓ JOGOK

XI. Fejezet

A SZERZŐI JOGGAL SZOMSZÉDOS JOGOK VÉDELME

Az előadóművészek védelme

73. § (1) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az előadóművész hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy

a) rögzítetlen előadását rögzítsék;

b) rögzítetlen előadását sugározzák vagy más módon a nyilvánossághoz közvetítik, kivéve, ha az előadás, amelyet sugároznak vagy más módon a nyilvánossághoz közvetítenek, már maga is sugárzott előadás;

c) rögzített előadását többszörözzék;

d) rögzített előadását terjesszék;

62. módosítás

e) rögzített előadását vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg,-

f) rögzített előadását tartalommegosztó szolgáltató által működtetett, a nyilvánosság számára elérhető felületen tegyék a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé.

Indokolás

A 73. § (1) bekezdés f) pontja a DSM Irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Megfontolandónak tartjuk, hogy figyelemmel arra, hogy a DSM-irányelv nem hoz létre önálló jogot, ezért érdemes lehet ezt a szabályt az e) pont alkategóriájaként megfogalmazni.

(2) Előadóművészek együttese esetében a közreműködők az (1) bekezdésben említett jogukat képviselőjük útján gyakorolhatják.

(3) Ha az előadóművész hozzájárult ahhoz, hogy előadását filmalkotásban rögzítsék, a hozzájárulással - ellenkező kikötés hiányában - a film előállítójára [64. § (3) bek.] ruházza át az (1) bekezdésben említett vagyoni jogokat. Ez a rendelkezés nem érinti az előadóművészeknek a 20. § és a 28. § alapján fennálló díjigényét. A 23. § (6) bekezdését az előadóművészekre is megfelelően alkalmazni kell.

74. § (1) Az előadóművészt a 73. § (1) bekezdésében említett felhasználásokért - ha e törvény másként nem rendelkezik - díjazás illeti meg.

Indokolás

A DSM 18. cikk (1) bekezdésének az előadóművészek tekintetében eleget tesz az 55.§ módosításaival együttesen.

(2) Az előadás sugárzás vagy a nyilvánossághoz történő átvitel céljára készült rögzítésének [26. § (6) bek.] díjazására és a 73. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott jog gyakorlására a 27. § (3) bekezdésének rendelkezéseit az előadóművészek, illetve közös jogkezelő szervezetük esetében is megfelelően alkalmazni kell.

(3) Az előadóművészek közös jogkezelő szervezete a sugárzás vagy a nyilvánossághoz történő átvitel céljára rögzített előadás első sugárzását követő ismételt sugárzásért érvényesített jogdíjak terhére kezelési költséget nem vonhat le, a jogdíj teljes összegét - jogszabályon, bírósági vagy hatósági határozaton alapuló fizetési kötelezettség kivételével - a jogosultak számára köteles folyósítani.

74/A. § (1) Ha az előadás rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött szerződés az előadóművész számára nem ismétlődő díjazásra biztosít jogot, az előadóművész a hangfelvétel-előállítótól éves kiegészítő díjazásra válik jogosulttá a

hangfelvétel forgalomba hozatalát vagy - ha erre nem kerül sor - a hangfelvétel nyilvánosságához közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik évet közvetlenül követő minden egyes teljes év vonatkozásában. E díjról az előadóművész nem mondhat le. A jogosultak a kiegészítő díjazás tekintetében fennálló díjigényüket csak közös jogkezelés útján érvényesíthetik.

(2) A hangfelvétel-előállító az (1) bekezdésben meghatározott díjazás kifizetése céljából az ötvenedik év elteltével köteles a díjazás kifizetésének tárgyévét megelőző év során az érintett hangfelvétel többszörözéséből, terjesztéséből és hozzáférhetővé tételéből [76. § (1) bekezdés c) pont] keletkezett és költségekkel nem csökkentett bevétele 20%-ának megfelelő összeget a közös jogkezelő szervezetnek átutalni. A hangfelvétel-előállító köteles a kiegészítő díjazásra jogosult és közös jogkezelő szervezete részére a kiegészítő díjazás felosztásához szükséges tájékoztatást megadni.

(3) Ha az előadás rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött szerződés alapján az előadóművész az előadás felhasználásából származó bevételekkel arányos ismétlődő díjazásra jogosult, az előadóművész a hangfelvétel forgalomba hozatalát, vagy - ha erre nem kerül sor - a hangfelvétel nyilvánosságához közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik évet követően díjazásra válik jogosulttá. E díjazás előlegfizetéssel vagy szerződésben meghatározott levonással történő csökkentésére irányuló rendelkezés semmis.

75. § (1) A 73. § (1) bekezdésében említett felhasználások esetén az előadóművészt megilleti az a személyhez fűződő jog, hogy nevét - a felhasználás jellegétől függően, ahhoz igazodó módon - feltüntessék. Előadóművészek együttese esetében ez a jog az együttes, valamint az együttes vezetője és a főbb közreműködők nevének feltüntetésére terjed ki.

(2) Az előadóművész személyhez fűződő jogát sérti előadásának mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, más olyan megváltoztatása vagy az előadással kapcsolatos más olyan visszaélés, amely az előadóművész becsületére vagy hírnevére sérelmes.

A hangfelvételek előállítóinak védelme

76. § (1) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a hangfelvétel előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a hangfelvételt

- a) többszörözzék;
- b) terjesszék;

63. módosítás

c) vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg;:-

d) tartalommegosztó szolgáltató által működtetett, a nyilvánosság számára elérhető felületen tegyék a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé.

Indokolás

A 76. § (1) bekezdés d) pontja a DSM Irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Ld. 62. módosításhoz tett megjegyzés.

(2) A hangfelvétel előállítóját az (1) bekezdésben említett felhasználásokért - ha a törvény

másképp nem rendelkezik - díjazás illeti meg.

77. § (1) Kereskedelmi célból kiadott hangfelvételnak vagy arról készült másolatnak a sugárzásáért és bármilyen más módon történő nyilvánosságához közvetítéséért a szerzői jogi védelem alatt álló művek felhasználásáért fizetendő díjon felül a felhasználónak további díjat kell fizetnie, amely - a jogosultak közötti eltérő megállapodás hiányában - fele-fele arányban illeti meg a hangfelvétel előállítóját és az előadóművészt.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazásakor a hangfelvételt kereskedelmi célból kiadottnak kell tekinteni, ha azt a 73. § (1) bekezdésének *e*) pontjában és a 76. § (1) bekezdésének *c*) pontjában szabályozott módon teszik hozzáférhetővé a nyilvánosság számára. Az (1) bekezdésben és a 73. § (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt rendelkezés alkalmazásában nyilvánosságához való közvetítésnek kell tekinteni a 28. § (2) bekezdésében szabályozott felhasználást is. Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazásában továbbá nyilvánosságához való közvetítésnek kell tekinteni a hangfelvétel jelenlévők számára történő hozzáférhetővé tételét [24. § (2) bek. *b*) pont] is.

(3) A jogosultak díjigényüket közös jogkezelő szervezeteik útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

78. § (1) A hangfelvétel forgalomba hozott példányainak nyilvános haszonkölcsönbe adásához, bérbeadásához - a hangfelvételnél foglalt mű szerzőjének hozzájárulásán kívül - a hangfelvétel előállítójának, valamint - előadás hangfelvétele esetében - az előadóművésznek a hozzájárulása is szükséges.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott felhasználásért díjazás jár, amelyből a jogosultak - eltérő megállapodásuk hiányában - egyenlő arányban részesednek. A szerzők és az előadóművészek díjigényüket közös jogkezelő szervezeteik útján érvényesíthetik, díjukról csak a felosztás időpontját követő hatállyal, a rájuk jutó összeg erejéig mondhatnak le.

78/A. § Ha az előadóművész az előadása rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött szerződést az 55. § (2)-(3) bekezdése alapján felmondja, a hangfelvétel-előállítónak a hangfelvételhez kapcsolódó valamennyi joga megszűnik.

79. § A hangfelvétel előállítóját megilleti az a jog, hogy nevét a hangfelvétel másolatain feltüntessék.

A rádió- és televízió-szervezetek védelme

80. § (1) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a rádió- vagy a televízió-szervezet hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy műsorát

a) más rádió- vagy televízió-szervezetek, illetve vezeték útján a nyilvánosságához történő közvetítést végzők sugározzák, illetve a nyilvánosságához közvetítsék;

b) rögzítsék;

c) rögzítés után többszörözzék, ha a rögzítés hozzájárulása nélkül készült, vagy ha a rögzítés a 83. § (2) bekezdése alapján készült, és a többszörözés más célra készül, mint amelyre a 83. § (2) bekezdése vonatkozik;

64. módosítás

d) vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg;

e) tartalmegosztó szolgáltató által működtetett, a nyilvánosság számára elérhető felületen tegyék a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé.

Indokolás

A 80. § (1) bekezdés e) pontja a DSM Irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Ld. 62. módosításhoz tett megjegyzés.

(2) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a televízió-szervezet hozzájárulása szükséges ahhoz is, hogy műsorát a közönség részére közvetítsék olyan helyiségben, amely belépti díj ellenében hozzáférhető a közönség számára.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben említett felhasználásokért - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - díjazás jár.

(4) Saját műsornak a nyilvánossághoz vezeték útján történő közvetítése [26. § (7) bek.] esetén az (1)-(3) bekezdéseket megfelelően alkalmazni kell.

81. § A 80. §-ban említett felhasználások esetén a rádió- vagy televízió-szervezetet, illetve a saját műsrot vezeték útján a nyilvánossághoz átvivőt megilleti az a jog, hogy nevét feltüntessék.

A filmek előállítóinak védelme

82. § (1) A film előállítójának [64. § (3) bek.] hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a filmet

a) többszörözzék;

b) terjesszék, ideértve a nyilvánosság részére történő haszonkölcsönbe adást is;

65. módosítás

c) vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg;

d) tartalommegosztó szolgáltató által működtetett, a nyilvánosság számára elérhető online felületen tegyék a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé.

Indokolás

A 82. § (1) bekezdés d) pontja a DSM Irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Ld. 62. módosításhoz tett megjegyzés.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhasználásokért - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - díjazás jár.

(3) A 2. §-t megfelelően alkalmazni kell a film előállítójának védelmére is.

66. módosítás

A sajtókiadványok kiadóinak védelme

82/A. § (1) Ezen alfejezet alkalmazásában sajtókiadványnak minősül a főként újságírói jellegű irodalmi művekből álló – akár egyéb műveket vagy szomszédos jogi teljesítményeket is tartalmazó – gyűjtemény, amely

a) egy azonos cím alatt megjelenő időszakos kiadvány vagy rendszeresen aktualizált kiadvány;

b) célja a nyilvánosság tájékoztatása hírekről vagy más témákról; valamint

c) valamely szolgáltató kezdeményezésére, szerkesztői felelősségére és ellenőrzése mellett jelenik meg tetszőleges sajtótermékben .

(2) Nem minősül sajtókiadványnak a tudományos vagy akadémiai céllal kiadott időszaki kiadvány.

Indokolás

A sajtókiadványok kiadóinak védelme elnevezésű új alcím a DSM irányelv IV. Címének a kiadványokhoz fűződő jogok elnevezésű 1. fejezetének való megfelelést szolgálja.

A 82/A. § a DSM Irányelv 2. cikk 4. pontjának való megfelelést szolgálja, a sajtókiadvány fogalmának átültetése által.

E szerint a sajtókiadvány olyan újságírói irodalmi művekből álló gyűjtemény, amelynek három fő jellemzője van. Ezen jellemzők közül az első az, hogy kiadvány azonos cím alatt megjelenő időszakos vagy rendszeresen aktualizált kiadvány. A második fogalmi elem az, hogy a sajtókiadvány célja a nyilvánosság tájékoztatása hírekről vagy más témákról. A harmadik fő jellemző pedig az, hogy valamely szolgáltató kezdeményezésére, szerkesztői felelősségére és ellenőrzése mellett jelenik meg tetszőleges tömegtájékoztatási eszközben.

A fogalom magában foglalja többek között a napilapokat, a heti vagy havi általános vagy szakfolyóiratokat, ideértve az előfizetésen alapuló folyóiratokat is, valamint az internetes híroldalakat.

Kivételt képeznek az időszakos tudományos vagy akadémiai kiadványok. Nem vonatkozik továbbá a védelem azon weboldalakra, blogokra sem, amelyek olyan tevékenység keretében nyújtanak szolgáltatást, amelyeket nem egy szolgáltató – például hírszolgáltató – kezdeményezése, szerkesztői felelőssége és ellenőrzése keretében végeznek.

Észrevétel:

javasoljuk az MTTV. fogalomhasználatát. Nem tudjuk, mit jelent az akadémiai cél. Álláspontunk szerint a tudományos cél ezt lefedi.

67. módosítás

82/B. § (1) A sajtókiadvány kiadójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a sajtókiadványt

a) vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg, és

b) ebből a célból elektronikus úton többszörözzék, amennyiben a felhasználást az Ektv. 2. § k) pontja szerinti szolgáltató valósítja meg.

(2) A sajtókiadvány kiadóját az (1) bekezdésben meghatározott felhasználásokért – ha a törvény eltérően nem rendelkezik – díjazás illeti meg.

(3) A sajtókiadvány kiadója köteles megfelelő mértékű részesedést biztosítani a

sajtókiadvány (2) bekezdés szerinti felhasználásából eredő bevételeiből a sajtókiadványban megjelent művek szerzőinek.

Indokolás

A 82/B. §-a a DSM irányelv 15. cikkének való megfelelés körében teremti meg a sajtókiadványok kiadóinak a sajtókiadványok tekintetében egy speciális felhasználói körrel szemben fennálló szomszédos jogát.

Ez alapján a sajtókiadványok kiadói számára biztosításra kerül a vezeték útján történő nyilvánossághoz közvetítési és elektronikus többszörözési felhasználások feletti rendelkezés joga, feltéve, hogy a felhasználást az Ektv. 2. § k) pontja szerinti – az információ társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó – szolgáltató valósítja meg.

68. módosítás

82/C. § Nem szükséges a sajtókiadvány kiadójának hozzájárulása a nyilvánosságra hozott:

a) sajtókiadványra mutató hiperhivatkozás,

b) sajtókiadványok egyes szavai vagy nagyon rövid részlete felhasználásához.

Indokolás

Az új kiadói szomszédos jog alól három kivétel kerül meghatározásra a DSM 15. cikk (1) bekezdése által. Az első kivétel az egyéni felhasználók magáncélú vagy nem kereskedelmi célú felhasználását mentesíti, beleértve az e felhasználók által történő online megosztást is. A második kivétel a hiperhivatkozásokat veszi ki a rendelkezés hatálya alól. Az utolsó kivétel pedig egyes szavak, illetve nagyon rövid részletek felhasználását teszi lehetővé engedély nélkül. Mindemellett a IV. Fejezetben biztosított kivételek és korlátozások irányadóak e jog esetében is, beleértve az idézés jogát is.

Észrevétel:

Az indokolásban jelzett első kivétel szabályba foglalása elmaradt. Egyébként javaslatunk csak pontosítás

A szerzői jog és a szomszédos jogok viszonya

83. § (1) Az e fejezetben szabályozott jogok védelme nem befolyásolhatja az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokon fennálló szerzői jogok védelmét.

Indokolás

Jelen rendelkezés eleget tesz a DSM 15 (2)bekezdésében előírtaknak.

(2) Nincs szükség a szomszédos jogi jogosult hozzájárulására azokban az esetekben, amelyekben a törvény a szerzői jogi védelem alatt álló alkotás felhasználásához sem kívánja meg a szerző hozzájárulását. Ha e törvény szerint a szomszédos jogi jogosultnak a felhasználásért díjazás jár, a 16. § (4)-(5) bekezdésének első mondatában a díjazás arányos mértékére vonatkozó rendelkezést a szomszédos jogi jogosultak esetében is alkalmazni kell.

A védelmi idő

84. § (1) Az e fejezetben szabályozott teljesítmények - a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel - a következő időtartamokban részesülnek védelemben:

a) a nem rögzített előadások az előadás megtartását követő év első napjától számított ötven évig;

b) a nem hangfelvételben rögzített előadások a felvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított ötven évig vagy a felvétel elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a felvételt;

c) a hangfelvételben rögzített előadások a hangfelvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított hetven évig vagy a hangfelvétel elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a hangfelvételt;

d) a hangfelvételek a hangfelvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított hetven évig vagy a hangfelvétel elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a hangfelvételt;

e) a sugárzott műsorok vagy a vezeték útján a nyilvánossághoz átvitt saját műsorok az első sugárzást vagy átvitelt követő év első napjától számított ötven évig;

69. módosítás

f) a filmek az első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított ötven évig, vagy a film elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a filmet;

g) a sajtókiadvány első nyilvánosságra hozatalát követő év első napjától számított két évig, amennyiben a nyilvánosságra hozatal 2019. június 6. napja után történt.

Indokolás

A módosítás a DSM irányelv 15. cikk (4) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

A 84. § (1) bekezdésének kiegészítése a sajtókiadványok kiadói számára biztosított szomszédos jogra vonatkozó védelmi időt határozza meg, amely a sajtókiadvány első nyilvánosságra hozatalát követő év első napjától számított két év.

A szomszédos jogi védelem nem szolgálhat eszközzel a kiadványok frissítése által egy állandóan megújuló oltalomnak, ezért nem lehet az oltalmi idő tartamának számítását újratekinteni, azon esetekben, amikor a sajtókiadványt vagy az abban található egyes műveket az oltalmi idő megújítása okán frissítenek.

(2) Az (1) bekezdés b) és f) pontjában szabályozott ötvenéves időtartamot, valamint c) pontjában szabályozott hetvenéves időtartamot az első ízben a nyilvánossághoz történő közvetítést követő év első napjától kell számítani, ha a teljesítményt az elkészítésétől számított ötven év alatt nem hozták forgalomba, de a nyilvánossághoz közvetítésére sor került, vagy a nyilvánossághoz közvetítés megelőzi a forgalomba hozatalát. Hangfelvételek esetében [(1) bekezdés d) pont] a hetvenéves időtartamot az első ízben a nyilvánossághoz történő közvetítést követő év első napjától kell számítani, ha a hangfelvételt az elkészítésétől számított ötven év alatt nem hozták forgalomba, de ezalatt a nyilvánossághoz közvetítették.

XI/A. Fejezet
AZ ADATBÁZISOK ELŐÁLLÍTÓINAK VÉDELME

84/A. § (1) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az adatbázis (60/A. §) előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy az adatbázis tartalmának egészét vagy jelentős részét

a) másolat készítése útján [18. § (1) bek. *b)* pont] többszörözzék (a továbbiakban: kimásolás);

b) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék az adatbázis példányainak terjesztésével vagy - a 26. § (8) bekezdésében szabályozott módon - a nyilvánossághoz való közvetítéssel (a továbbiakban: újrahasznosítás).

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett terjesztésen a terjesztés következő eseteit kell érteni: adásvétellel vagy a tulajdonjog más módon történő átruházásával való forgalomba hozatal, az országba forgalomba hozatali céllal történő behozatal és bérbeadás. A 23. § (5) bekezdését megfelelően alkalmazni kell az adatbázis előállítójának jogaira is.

(3) Az adatbázis előállítójának hozzájárulása nélkül ismételtlen és rendszeresen nem másolható ki, illetve nem használható újra az adatbázis tartalmának jelentéktelen része sem, ha ez sérelmes az adatbázis rendes felhasználására, vagy indokolatlanul károsítja az adatbázis előállítójának jogos érdekeit.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben szabályozott felhasználásokért - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - díjazás jár.

(5) Az adatbázis előállítóját akkor illetik meg az (1)-(3) bekezdésben szabályozott jogok, ha az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényelt.

(6) Az (1)-(3) bekezdésben szabályozott jogok az adatbázis előállítójaként azt a természetes személyt vagy jogi személyt illetik meg, aki vagy amely saját nevében és kockázatára kezdeményezte az adatbázis előállítását, gondoskodva az ehhez szükséges ráfordításokról.

(7) Az adatbázis előállítóját az (1)-(3) bekezdésben szabályozott jogok attól függetlenül illetik meg, hogy az adatbázis szerzői jogi vagy bármilyen más jogi védelemben részesül-e. E jogok az adatbázis előállítóját megilletik akkor is, ha az adatbázis részei, tartalmi elemei nem részesülnek, illetve nem részesülhetnek szerzői jogi - vagy bármilyen más jogi - védelemben.

(8) Az adatbázis előállítójának jogai nem érintik az adatbázisba felvett egyes művek szerzőinek jogait, illetve az adatbázis tartalmának egyes elemeire vonatkozó egyéb jogokat.

(9) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában az e törvényben meghatározott védelem akkor illeti meg az adatbázis előállítóját, ha

a) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának állampolgára vagy szokásos tartózkodási helye az Európai Gazdasági Térség területén van;

b) olyan jogi személy, amelyet az Európai Gazdasági Térség valamelyik tagállamának jogszabályaival összhangban vettek nyilvántartásba, és a létesítő okiratban megjelölt székhelye, a központi ügyvezetésének helye vagy az üzleti tevékenységének fő helye az Európai Gazdasági Térség területén van.

(10) A (9) bekezdés *b)* pontjában szabályozott esetben az e törvényben meghatározott védelem akkor illeti meg azt a jogi személyt, amelynek csak a létesítő okiratban megjelölt székhelye van az Európai Gazdasági Térség területén, ha működése ténylegesen és folyamatosan kapcsolódik valamelyik tagállam gazdaságához.

84/B. § (1) Nem szükséges az adatbázis előállítójának hozzájárulása ahhoz, hogy a nyilvánosságra hozott adatbázist jogszerűen felhasználó személy az adatbázis tartalmának jelentéktelen részét - akár ismételtlen és rendszeresen is - kimásolja, illetve újrahasznosítsa.

70. módosítás

(1a) Szabad felhasználás az adatbázis 84/A. § (1) bekezdése szerinti felhasználása, amennyiben a felhasználás kulturális örökségvédelmi intézmények [33/A. § (1) bek. 2. pont] általi, kereskedelmi forgalomban nem kapható, állandó gyűjteményük részét képező művek 26. § (8) bekezdése második mondata szerinti felhasználását célozza, feltéve, hogy

a) a felhasználás során az adatbázis előállítójának neve – amennyiben ez lehetséges – feltüntetésre kerül,

b) a felhasználás nem kereskedelmi célból fenntarthatóan valósul meg, és

c) a felhasználni kívánt adatbázis tekintetében a 84/A § (1) bekezdésében és a jelen bekezdés bevezető részében meghatározott engedélyezési jog gyakorlására reprezentatív közös jogkezelő szervezet nem rendelkezik engedéllyel.

Indokolás

A módosítás a DSM irányelv 8. cikk (2)-(3) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

A 84/B. § (1a) bekezdése a az adatbázis előállítók számára biztosított sui generis jog alól való kivételt vezeti be a DSM Irányelv 8. cikk (2) bekezdése szerint biztosítandó kivételt átültetése által, lehetővé téve a kulturális örökségvédelmi intézmények számára, hogy nem kereskedelmi célból kimásolják és újrahasznosítsák a kereskedelmi forgalomban nem kapható adatbázisokat erre dedikált, szintén nem kereskedelmi jellegű weboldalakon, – amennyiben lehetséges – a jogosult nevének feltüntetése mellett.

Észrevétel:

álláspontunk szerint ez a norma a 84/C.§-hoz tartozik, mert szabad felhasználás a tárgyá még akkor is, ha ez feltételes. További javaslatunk pontosítás.

Ennek a kivételnek a kiegészítő jellege azonban abban mutatkozik meg, hogy csak olyan esetekben és olyan műtípusok tekintetében lehet alkalmazni, amikor nincs a feltételeknek megfelelő, kellően reprezentatív közös jogkezelő szervezet.

(2) Ha csak az adatbázis valamely részének felhasználására szereztek jogot, az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést az adatbázis e részére kell alkalmazni.

(3) A nyilvánosságra hozott adatbázist jogszerűen felhasználó személy sem végezhet olyan cselekményeket, amelyek sérelmesek az adatbázis rendes felhasználására vagy indokolatlanul károsítják az előállító jogos érdekeit.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések nem érintik az adatbázisba felvett egyes művek szerzőinek jogait, illetve az adatbázis tartalmának egyéb elemeire vonatkozó szomszédos jogokat.

(5) Semmis a felhasználási szerződésnek az a kikötése, amely eltér az (1)-(4) bekezdésben foglaltaktól.

84/C. § (1) Magáncélra bárki kimásolhatja az adatbázis tartalmának jelentős részét is, ha az jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja. E rendelkezés nem vonatkozik a számítástechnikai eszközökkel működtetett adatbázisra.

(2) A forrás megjelölésével iskolai oktatás vagy tudományos kutatás céljára - a célnak megfelelő módon és mértékig - az adatbázis tartalmának jelentős része is kimásolható, ha az jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja.

(3) Bírósági, továbbá államigazgatási vagy más hatósági eljárásban bizonyítás céljára az

adatbázis tartalmának jelentős része is kimásolható vagy újrahasznosítható, a célnak megfelelő módon és mértékig.

(3a) Az adatbázis a 41. § (1a)-(1g) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazásával nem üzletszerű célra szabadon kimásolható vagy újrahasznosítható, ha a kimásolás vagy újrahasznosítás kizárólag az ott meghatározott fogyatékossgal élő személyek javára, fogyatékossgukkal közvetlen összefüggésben történik, és az nem haladja meg a fogyatékossg által indokolt mértéket.

71. módosítás

(3b) Szöveg- és adatbányászat [35/A. §] céljából az adatbázis tartalmának jelentős része is kimásolható.

Indokolás

A módosítás a DSM irányelv 3. cikk (1) bekezdésének és a 4. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Tekintettel arra, hogy az adatbázisok sui generis oltalmára vonatkozó kivételek és korlátozások maguk is sui generis rendelkezések, szükségessé vált az adatbázisok előállítóinak sui generis védelmét tárgyaló XI/A fejezetben utalni a IV. fejezetben elhelyezett 35/A. § rendelkezéseire vonatkozóan, rögzítve, hogy a szabad felhasználás szabályai megfelelően alkalmazandók a kimásolási jog tekintetében is.

(4) A szabad felhasználásnak az (1)-(3a) bekezdésben szabályozott eseteire a 33. §-t megfelelően alkalmazni kell.

84/D. § (1) Az e fejezetben szabályozott jogok a következő időtartamban részesülnek védelemben: az adatbázis első nyilvánosságra hozatalát követő év első napjától számított tizenöt évig, illetve az adatbázis elkészítését követő év első napjától számított tizenöt évig, ha ezalatt nem hozták nyilvánosságra az adatbázist.

(2) Az adatbázisnak az (1) bekezdés szerint számított védelmi ideje újra kezdődik, ha az adatbázis tartalmát jelentősen megváltoztatják úgy, hogy annak eredményeként a megváltoztatott adatbázis önállóan is jelentős ráfordítással előállítottnak számít. Az adatbázis tartalmának jelentős megváltoztatása eredhet az egymást követő bővítések, elhagyások és módosítások halmozódásából is.

84/E. § (1) Az e fejezetben szabályozott jogokra a 83. § (1) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(2) Ha e törvény szerint az adatbázis előállítójának díjazás jár, a 16. § (4) bekezdésének első mondatában foglalt - a díjazás arányos mértékére vonatkozó - rendelkezést az adatbázis előállítója esetében is alkalmazni kell.

(3) Ahol más jogszabály szomszédos jogot vagy szomszédos jogokat említ, azon - a jogszabály eltérő rendelkezése hiányában, illetve a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály kivételével - az adatbázis előállítójának jogát vagy jogait is érteni kell.

NEGYEDIK RÉSZ KÖZÖS JOGKEZELÉS ÉS A JOGSÉRTÉS KÖVETKEZMÉNYEI

XII. Fejezet

A SZERZŐI JOGOK ÉS A SZERZŐI JOGHOZ KAPCSOLÓDÓ JOGOK KÖZÖS

KEZELÉSE
Közös jogkezelés

85-92/P. §

XIII. Fejezet
A SZERZŐI JOG MEGSÉRTÉSÉNEK KÖVETKEZMÉNYEI
Polgári jogi jogkövetkezmények

94. § (1) Jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) követelheti a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
- c) követelheti, hogy a jogsértő - nyilatkozattal vagy más megfelelő módon - adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;
- d) követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról;
- e) követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését;
- f) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, továbbá a kizárólag vagy elsősorban a jogsértéshez használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel előállított dolgok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

(2) A szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet. Az e törvényben szabályozott személyhez fűződő joga megsértése esetén a szerző a polgári jog általános szabályai szerint sérelemdíjat is követelhet.

(3) A szerző az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a jogsértés elkövetéséhez igénybe vették.

(4) A szerző az (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki

- a) kereskedelmi mértékben birtokolta a jogsértéssel érintett dolgokat;
- b) kereskedelmi mértékben vette igénybe a jogsértéssel érintett szolgáltatásokat;
- c) kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a jogsértés elkövetéséhez;
- d) az *a)-c)* pontokban meghatározott személyek állítása szerint közreműködött a jogsértéssel érintett dolgok előállításában és terjesztésében, illetve a jogsértéssel érintett szolgáltatások nyújtásában.

(5) A (4) bekezdés *a)-c)* pontjainak alkalmazásában a cselekmények kereskedelmi mértékűek, ha az érintett dolgok, illetve szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy e cselekmények - közvetlenül vagy közvetetten - kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett cselekmények.

(6) Az (1) bekezdés *d)* pontja és a (4) bekezdés alapján a jogsértő, illetve a (4) bekezdésben meghatározott személy különösen a következő adatok szolgáltatására kötelezhető:

- a) a jogsértéssel érintett dolgok, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevők, a jogsértéssel érintett dolgokat birtoklók, valamint a forgalmazásba bevonni kívánt vagy bevont nagy- és kiskereskedők neve és címe;
- b) a jogsértéssel érintett dolgok, illetve szolgáltatások előállított, forgalmazott, illetve

igénybe vett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték.

(7) A bíróság a szerző kérelmére elrendelheti, hogy a lefoglalt, kereskedelmi forgalomból visszahívott, illetve onnan véglegesen kivont eszközöket, anyagokat, illetve dolgokat fosszák meg jogsértő mivoltuktól, vagy - ha az nem lehetséges - semmisítsék meg. A bíróság indokolt esetben a megsemmisítés helyett elrendelheti az eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerint történő értékesítését is; ebben az esetben a befolyó összeg felől ítéletben határoz.

(8) A jogsértéshez használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel érintett dolgok lefoglalásának helye van akkor is, ha azok nincsenek a jogsértő tulajdonában, de a tulajdonos a jogsértésről tudott, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna.

(9) A bíróság az (1) bekezdés *f*) pontjában és a (7) bekezdésben meghatározott intézkedéseket a jogsértő költségére rendeli el, kivéve, ha az eset körülményei az ettől való eltérést indokolják. A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a jogsértés súlyosságával arányban álljon.

(10) A bíróság a szerző kérelmére elrendelheti a határozatnak a jogsértő költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.

(11) Ha a jogosult a 35. § (8) bekezdésére figyelemmel az (1) bekezdés *e*) pontja, illetve a (2) bekezdés alapján igényt érvényesít, a gazdagodás, illetve a kártérítés mértékének megállapításakor figyelembe kell venni a többszörözéshez igénybe vett kép-, illetve hanghordozót terhelő és megfizetett díj mértékét.

94/A. § (1) A szerzői jog megsértése miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést - az ellenkező valószínűsítéséig - a Pp. 103. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti különös méltánylást érdemlő okból szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a mű szerzői jogi védelem alatt áll, valamint, hogy ő a szerző, a szerző jogutódja vagy a mű olyan felhasználója, illetve a szerzői jogok közös kezelését végző olyan szervezet, amely jogosult saját nevében fellépni a jogsértéssel szemben.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a szerzői jog megsértésének megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a jogsértésről és a jogsértő személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelt.

(3) A szerzői jog megsértése vagy annak közvetlenül fenyegető veszélye esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem előterjeszhető a keresetlevél benyújtását megelőzően a Pp. perindítást megelőző ideiglenes intézkedésre vonatkozó rendelkezéseiben előírt többletfeltételek hiányában is. Az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásra, e törvény eltérő rendelkezése hiányában, a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni. Ha a kérelmező a (7) bekezdésben foglaltak szerint a szerzői jog megsértése miatt a pert megindította, a peres eljárás illethekeként a nemperes eljárásban lerótt illetheken felüli összeget kell megfizetni.

(4) A szerző - a jogsértés esetén támasztható polgári jogi igényeken felül - az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a jogsértéssel elért gazdagodás

visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van, és a jogsértés kereskedelmi mértékű [94. § (5) bek.];

b) a jogsértő kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közlésére, illetve bemutatására az *a)* pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából;

c) ellenbiztosíték adását, ha ennek fejében - a jogsértés abbahagyásának követelése helyett - hozzájárul a feltételezett jogsértő cselekmények jogsértő általi folytatásához.

(5) Az ellenbiztosíték adását a (4) bekezdés *c)* pontja alapján a bíróság a szerző erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy a szerző előterjesztett kérelmet a jogsértés abbahagyása iránt, és annak a bíróság nem ad helyt.

(6) A bíróság az ideiglenes intézkedés tárgyában soron kívül, legkésőbb az ilyen intézkedés iránti kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül végzéssel határoz. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül bírálja el.

(7) A bíróság a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelem - a (4) és (5) bekezdés alapján elrendelhető intézkedéseket is ideértve - tárgyában hozott végzését az ellenérdekű fél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szerző a pert a szerzői jog megsértése miatt az ideiglenes intézkedéssel érvényesített követelés tárgyában nem indította meg a végzés közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül végzéssel határoz.

(8) Ha a szerzői jog megsértése miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenérdekű felet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) kereskedelmi mértékű [94. § (5) bek.] jogsértés esetén banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közlésére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(9) Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a szerző a jogsértés tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Az előzetes bizonyítást elutasító végzés ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül végzéssel bírál el. Ha a per még nem indult meg, az előzetes bizonyítást a szerző lakóhelye szerint illetékes törvényszéknél vagy annál a törvényszéknél lehet kérni, amelynek területén a bizonyítás a legcélszerűbben folytatható le.

(10) A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő végzést az ellenérdekű fél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szerző a pert a szerzői jog megsértése miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő végzés közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő végzés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül végzéssel határoz.

(11) Az ideiglenes intézkedés - ideértve a (4) és (5) bekezdés alapján elrendelhető intézkedéseket is - elrendelésének kérdésében az ellenérdekű fél meghallgatása mellőzhető, ha az ebből fakadó késelem helyrehozhatatlan károkat okozna. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenérdekű fél meghallgatása a Pp. 337. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján mellőzhető, ha a meghallgatásból fakadó késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata valószínűsíthető. Ha a bíróság az ellenérdekű fél meghallgatását mellőzi, az ideiglenes intézkedés vagy az előzetes bizonyítás elrendeléséről szóló végzést az ellenérdekű féllel a foganatosítást követően haladéktalanul közölni kell. A végzés közlését követően az ellenérdekű fél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést, illetve az előzetes bizonyítást elrendelő végzés

megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését. Az ideiglenes intézkedés vagy az előzetes bizonyítás iránti kérelem elutasítása esetén a bíróság az elutasításról szóló végzéssel együtt küldi meg az ellenérdekű fél részére az ideiglenes intézkedés vagy az előzetes bizonyítás elrendelése iránti kérelmet.

(12) A bíróság az előzetes bizonyítás és - a (4) bekezdés *c*) pontját és az (5) bekezdést kivéve - az ideiglenes intézkedés elrendelését az ellenérdekű fél kérelmére biztosítékadáshoz kötheti.

(13) A (4) bekezdés *c*) pontjában, az (5) bekezdésben és a (12) bekezdésben meghatározott biztosíték vagy ellenbiztosíték kiadására vagy visszaadására a Pp. biztosítékra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a bíróság - az ítélet mellett - az előzetes bizonyítás, illetve az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzést hatályon kívül helyező vagy annak hatályvesztését megállapító végzésben is rendelkezhet a biztosíték vagy ellenbiztosíték visszaadásáról vagy kiadásáról.

94/B. § (1) Az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, akinek a nevét ilyenként a művön a szokásos módon feltüntették.

(2) Ha az (1) bekezdés nem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet sajátjaként a Hivatalnál vezetett - közhitelesnek minősülő - önkéntes műnyilvántartásba vetette és ezt közokirattal igazolja. A mű nyilvántartásba vételéért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(3) Ha a (2) bekezdés sem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki ezt közös jogkezelő szervezet által a közös jogkezelés alá tartozó művekről, szomszédos jogi teljesítményekről, illetve jogosultakról fenntartott adatbázis alapján kiállított teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolja. Ilyen magánokiratot a közös jogkezelő szervezet önként vállalt szolgáltatásként - alapszabályával összhangban - saját tagja számára, a tag kérésére állíthat ki.

(4) Ha a (3) bekezdés sem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet először hozta nyilvánosságra.

(5) Építészeti alkotások esetén, ha az (1) bekezdés nem alkalmazható, akkor az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a Lechner Tudásközpont Területi, Építészeti és Informatikai Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság által vezetett építészeti szerzői jogi nyilvántartásban szerzőként szerepel. Ha e szabály nem alkalmazható, akkor a (2)-(4) bekezdésben foglaltak irányadóak.

94/C. § (1) A mű önkéntes nyilvántartásba vételére irányuló eljárásban a Hivatal az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint biztosítja az elektronikus ügyintézését.

(2) Az e §-ban szabályozott eljárásban - tájékoztatás kérése és annak teljesítése kivételével - elektronikus kapcsolattartásnak csak azonosításhoz kötött elektronikus úton van helye, tájékoztatás azonban nem kérhető és ilyen kérés nem teljesíthető rövid szöveges üzenet útján. A kérelemre megtekinthető iratokba való betekintést a Hivatal személyes megjelenéshez kötötten biztosítja.

(3) Nincs helye elektronikus ügyintézésnek abban az esetben, ha a nyilvántartásba vétel iránti kérelem tárgyát képező műről nem állítható elő elektronikus műpéldány, vagy az elektronikus műpéldány mérete meghaladja a miniszteri rendeletben meghatározott mértéket.

94/D. § (1) A mű önkéntes nyilvántartásba vételére irányuló kérelemben, a mű önkéntes nyilvántartásba vételéről kiállított tanúsítvány visszavonására irányuló kérelemben, valamint a korábban szerzőként bejegyzett személy önkéntes műnyilvántartásból történő törlésére irányuló kérelemben fel kell tüntetni:

a) a kérelmező és - képviselő esetén - a képviselő nevét, lakcímét vagy székhelyét;

b) nem elektronikus úton történő kapcsolattartás esetén a kérelmező vagy képviselője aláírását;

c) a kérelmező és - képviselő esetén - a képviselő elektronikus levelezési címét vagy telefonszámát.

(2) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Hivatallal elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani, a kérelemnek az (1) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell

a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét;

b) a nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát.

(3) A mű önkéntes műnyilvántartásba vételére irányuló kérelmet, a mű önkéntes nyilvántartásba vételéről kiállított tanúsítvány visszavonására irányuló kérelmet, valamint a korábban szerzőként bejegyzett személy önkéntes műnyilvántartásból történő törlésére irányuló kérelmet egyebekben az önkéntes műnyilvántartás részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott követelmények szerint kell elkészíteni.

Védelem a műszaki intézkedések megkerülésével szemben

95. § (1) A szerzői jog megsértésének következményeit kell alkalmazni a szerzői jog védelmére szolgáló hatásos műszaki intézkedés megkerülésére, feltéve, hogy az említett cselekményt olyan személy hajtja végre, aki tudja, vagy akinek az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellene, hogy a cselekmény célja a műszaki intézkedés megkerülése.

(2) A szerzői jog megsértésének következményeit kell alkalmazni olyan eszköz, termék vagy alkatrész előállítására, behozatalára, terjesztésére, eladására, bérbeadására, eladás vagy bérbeadás céljából történő reklámozására, kereskedelmi céllal való birtoklására, illetve olyan szolgáltatás nyújtására,

a) amelyet a hatásos műszaki intézkedés megkerülése céljából kínálnak, reklámoznak vagy forgalmazznak;

b) amelynek a hatásos műszaki intézkedés megkerülésén kívül nincs számottevő gazdasági jelentősége, illetve célja; vagy

c) amelyet elsősorban a hatásos műszaki intézkedés megkerülésének lehetővé tétele vagy megkönnyítése céljából terveztek, gyártottak, alakítottak át, illetve teljesítettek.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában műszaki intézkedés minden olyan eszköz, alkatrész vagy technológiai eljárás, illetve módszer, amely arra szolgál, hogy a szerzői jog jogosultja által nem engedélyezett cselekményeket - rendeltetésszerű működése révén - megelőzze, illetve megakadályozza. A műszaki intézkedést akkor kell hatásosnak tekinteni, ha a mű felhasználását a jogosultak a hozzáférést ellenőrző vagy védelmet nyújtó olyan eljárás - különösen kódolás vagy a mű egyéb átalakítása, vagy másolatkészítést ellenőrző mechanizmus - útján ellenőrzik, amely alkalmas a védelem céljának elérésére.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések nem érintik az 59. §-ban és a 60. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések alkalmazását. Szoftver esetében a (2) bekezdést csak olyan eszköz, termék vagy alkatrész forgalomba hozatalára vagy kereskedelmi céllal történő birtoklására kell alkalmazni, amelynek egyedüli szándékolt célja, hogy megkönnyítse a szoftver védelmére szolgáló műszaki megoldás engedély nélküli megkerülését vagy eltávolítását.

72. módosítás

95/A. § (1) A reprográfiával [21. § (1) bek.] történő magáncélú másolás [35. § (1) bek.], továbbá a 34. § (2) bekezdésében, a 35. § (4) és (7) bekezdésében, **a 35/A.§ (2) bekezdésében** és a 41. §-ban szabályozott szabad felhasználási esetek tekintetében a szabad felhasználás

kedvezményezettje követelheti, hogy a jogosult a műszaki intézkedések megkerülésével szemben a 95. § alapján biztosított védelem ellenére tegye lehetővé számára a szabad felhasználást, feltéve, hogy a szabad felhasználás kedvezményezettje a műhöz jogszerűen férhet hozzá. Ha a felek között nem jön létre megállapodás a szabad felhasználás lehetővé tételének feltételeiről, a felek bármelyike kezdeményezheti a 105/A. § alapján történő eljárást.

Indokolás

A DSM 3. cikk (3) bekezdésének megfelelést szolgálja. Az InfoSoc irányelvben előírt műszaki intézkedések védelme továbbra is elengedhetetlen az uniós jog alapján a szerzőket és egyéb jogosultakat megillető jogok védelméhez és tényleges gyakorlásához. Ezt a védelmet változatlanul fenn kell tartani, de egyúttal gondoskodni kell arról is, hogy a műszaki intézkedések alkalmazása ne akadályozza meg az újonnan bevezetendő kivételek és korlátozások érvényesülését. Ezért a DSM Irányelv 3. cikk (3) bekezdésének átültetését szolgálja az Szjt. 95/A. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a jogosultak a műveket tároló hálózatok vagy adatbázisok biztonságának és sértetlenségének megőrzése érdekében a cél eléréséhez szükséges mértékben intézkedéseket tehetnek. A jogosultak számára így továbbra is lehetőség van arra, hogy szabadon megválasszák, melyek azok a megfelelő eszközök, amelyek lehetővé teszik a 35/A.§ (2) bekezdése szerinti szöveg- és adatbányászat kivételének és korlátozásának kedvezményezettjei számára, hogy éljenek a kivétel és korlátozás által nyújtott felhasználási lehetőségeikkel.

(2) Az (1) bekezdés - a 41. § (1)-(1c) bekezdésében szabályozott szabad felhasználási esetek kivételével - nem alkalmazható, ha a művet szerződés alapján teszik úgy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg, így különösen a 26. § (8) bekezdése, 73. § (1) bekezdés e) pontja, 76. § (1) bekezdés c) pontja, 80. § (1) bekezdés d) pontja, 82. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetekben.

A jogkezelési adatok védelme

96. § (1) A szerzői jog megsértésének következményeit kell alkalmazni a jogkezelési adat jogosulatlan eltávolítására vagy megváltoztatására, továbbá olyan művek jogosulatlan terjesztésére, terjesztés céljából történő behozatalára, sugárzására vagy a nyilvánossághoz másként történő közvetítésére, amelyekről eltávolították vagy amelyekben megváltoztatták a jogkezelési adatot, feltéve, hogy a felsorolt cselekmények bármelyikét elkövető személy tudja, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett e személynek tudnia kellene, hogy cselekményével lehetővé teszi, megkönnyíti vagy leplezi a szerzői jog megsértését, vagy mást arra indít.

(2) Jogkezelési adat a jogosultaktól származó minden olyan adat, amely a művet, a szerzőt vagy a műre vonatkozó jogok más jogosultját azonosítja, vagy a felhasználás feltételeiről tájékoztat, ideértve az ilyen adatokat megjelenítő számokat vagy jelzéseket is, feltéve, hogy az adatokat a mű példányához kapcsolják, illetve a mű nyilvánosságához történő közvetítésével összefüggésben jelenítik meg.

A szerzői jog megsértésének vámjogi következményei

97. § A szerzői jog megsértése esetén a szerző - külön jogszabály rendelkezései szerint -

követelheti a vámhatóság intézkedését a jogsértéssel érintett vámárak forgalomba kerülésének megakadályozására.

Jogkövetkezmények felhasználási engedély esetén

98. § (1) A szerző vagyoni jogainak megsértése esetén a kizárólagos felhasználási engedélyt a 43. § (1) bekezdése alapján megszerző személy felhívhatja a szerzőt, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket. Ha a szerző a felhívástól számított harminc napon belül nem intézkedik, a jogszerző saját nevében felléphet a jogsértés miatt.

(2) A nem kizárólagos felhasználási engedély esetében a jogszerző az (1) bekezdés szerint csak a felhasználási szerződés kifejezett rendelkezése alapján léphet fel.

A szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének következményei

99. § A 94-98. §-ok rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a XI. és a XI/A. fejezet szabályainak megsértése esetén, illetve az e fejezetekben szabályozott jogokkal kapcsolatos műszaki intézkedések és jogkezelési adatok védelmére is. A XI/A. fejezet alkalmazásában a 95/A. § (1) bekezdésében meghatározott szabad felhasználási eseteken a 84/C. § (1) bekezdésben meghatározott - reprográfiával [21. § (1) bek.] történő - magáncélú másolást, valamint a 84/C. § (2)-(3) bekezdéseiben meghatározott szabad felhasználási eseteket kell érteni.

ÖTÖDIK RÉSZ

VEGYES ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XIV. Fejezet

JÁRULÉKFIZETÉS A VÉDELMI IDŐ ELTELTE UTÁN

100. § (1) A szerzői jogok védelmi idejének eltelte után az eredeti műalkotás tulajdonjogának műkereskedő közreműködésével történő visszterhes átruházásakor járulékot kell fizetni.

(2) A járulék mértéke az adót és más köztartozást nem tartalmazó vételár négy százaléka. Az eredeti műalkotások körének és a vételár fogalmának meghatározására, valamint a járulék kötelezettjére, beszedésére és átutalására a 70. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a közös jogkezelő szervezet a megfizetett járulékot az alkotó tevékenység támogatására és az alkotóművészek szociális céljaira használja fel.

(3) Nem kell a járulékot megfizetni, ha az eredeti műalkotás tulajdonjogát muzeális intézmény szerzi meg vagy ilyen intézménytől szerzik meg.

(4) A közös jogkezelő szervezet a járulék címén befolyt összeget külön köteles kezelni és nyilvántartani.

(5) A közös jogkezelő szervezet a járulék összegéről, annak felhasználásáról a nyilvánosságot évente, a Hivatal hivatalos lapja útján tájékoztatja; az erre vonatkozó közleményét a tárgyévet követő év második negyedévének végéig köteles megküldeni a Hivatal részére.

XV. Fejezet

A SZERZŐI JOGI JOGVITÁK RENDEZÉSÉBEN KÖZREMŰKÖDŐ SZERVEZETEK

Szerzői jogi szakértő testület

101. § (1) Szerzői jogi jogvitás ügyben felmerülő szakkérdésekben a bíróságok és más hatóságok szakvéleményt kérhetnek a Hivatal mellett működő szakértő testülettől. A testület

tagjait az igazságügyért felelős miniszter a kultúráért felelős miniszterrel egyetértésben ötéves időtartamra nevezi ki.

(2)

(3) A szerzői jogi szakértő testület felkérésre peren kívül is adhat szakvéleményt a felhasználási jog gyakorlásával kapcsolatos kérdésekben.

(4) Ha bíróság vagy más hatóság kér szakvéleményt a szerzői jogi szakértő testülettől, az ügy érdemében hozott határozatról - egy példányának megküldésével - a testületet értesíteni kell.

(5) A testület szervezetének és működésének részletes szabályait külön jogszabály állapítja meg.

Egyeztető testület

73. módosítás

102. § Ha a felhasználó és a jogosult között vagy a felhasználók vagy érdekképviselői szervezetük és a jogosultak közös jogkezelő szervezete között nem jön létre megállapodás a díjazásról és a felhasználás egyéb feltételeiről, továbbá a közös jogkezelő szervezetek, a közös jogkezelő szervezetek tagjai, a jogosultak vagy a felhasználók között a közös jogkezeléssel összefüggésben – **illetve a 48. § és az 55/A. § vonatkozásában** – felmerülő egyéb jogvita esetén bármelyik fél a 103. § alapján létrehozott egyeztető testülethez fordulhat.

Indokolás

A módosítás a DSM Irányelv 21. cikkének való megfelelést szolgálja. E szerint a felhasználó és a jogosult az Egyeztető Testülethez fordulhat az átláthatósági kötelezettséggel és a szerződésüigazítási mechanizmussal kapcsolatos jogviták esetén is.

103. § (1) Az egyeztető testület megalakítására a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény II. fejezetében foglalt szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy az egyeztető testület tagjait a szerzői jogi szakértő testület (101. §) tagjai közül kell kijelölni.

(2) Az egyeztető testület a szerzői jogi szakértő testületen belül működik.

104. § (1) Az egyeztető testület eljárásának célja, hogy a felek közötti, a díjazásról és a felhasználás egyéb feltételeiről szóló megállapodás vagy a közös jogkezeléssel összefüggésben felmerült egyéb jogvitát lezáró egyezség létrehozását elősegítse. A reprezentatív közös jogkezelő szervezet által megállapított díjszabással kapcsolatos vitában kezdeményezett egyeztető testületi eljárásról a testület haladéktalanul tájékoztatja az igazságügyért felelős minisztert, a kultúráért felelős minisztert és a Hivatalt.

(2) Ha a felek között nem jön létre megállapodás, az egyeztető testület javaslatot készít a megállapodás tartalmára, amelyet a felekkel írásban közöl.

(3) A javasolt megállapodást a felek kifejezetten vagy hallgatólagosan elfogadhatják. Hallgatólagos elfogadásnak kell tekinteni, ha a megállapodási javaslatot a fél a kézbesítéstől számított három hónapon belül nem kifogásolja az egyeztető testületnél.

(4) Ha az egyeztető testület a 105. §-ban foglalt szabályok megsértésével járt el, a sérelmet szenvedett fél az egyeztető testület döntése alapján létrejött megállapodást az annak hatálybalépésétől számított három hónapon belül bíróság előtt megtámadhatja.

(5) A (4) bekezdésben említett eljárás a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe és kizárólagos illetékessége alá tartozik.

105. § (1) Az egyeztető testület eljárása során a feleket egyenlő elbánásban kell részesíteni,

és mindegyik félnek meg kell adni a lehetőséget, hogy álláspontját előadhassa. Az egyeztető testület a feleket az eljárásban való részvételre, eljárási cselekmények lefolytatására nem kötelezheti, kivéve, ha a felek ebben megállapodnak. Egyebekben az egyeztető testület - a (2) bekezdésben említett szabályzat keretein belül - az eljárási szabályait, valamint a díjszabását maga állapítja meg.

(2) Az egyeztető testület eljárási szabályzatát a szerzői jogi szakértő testület dolgozza ki, és az igazságügyért felelős miniszter hagyja jóvá. A jóváhagyást megelőzően be kell szerezni a Hivatal felügyeletét ellátó miniszternek, valamint a kultúráért felelős miniszternek a véleményét.

105/A. § (1) Ha a szabad felhasználás kedvezményezettje és a jogosult között nem jön létre megállapodás arról, hogy a szabad felhasználást a műszaki intézkedések megkerülésével szemben biztosított védelem (95. §) ellenére milyen feltételekkel teszik lehetővé (95/A. §), a felek bármelyike az egyeztető testülethez fordulhat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárást a kedvezményezettek érdek-képviselői szervezetei is megindíthatják. Ebben az esetben az egyeztető testület döntése alapján létrejött megállapodás hatálya - ellenkező kikötés hiányában - az érdek-képviselői szervezetnek azokra a tagjaira terjed ki, akik egyben a szabad felhasználás kedvezményezettjei is.

(3) Az egyeztető testület megalakítására a 103. §-t kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az egyeztető testület tagjait a szerzői jogi szakértő testület elnöke jelöli ki, ha a felek az egyeztető testület tagjainak személyében - az eljárás megindításától számított nyolc napon belül - nem állapodnak meg.

(4) Az egyeztető testület eljárására a 104. § (1)-(2) bekezdéseit és a 105. § (2) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(5) A javasolt megállapodást a felek kifejezetten vagy hallgatólagosan elfogadhatják. Hallgatólagos elfogadásnak kell tekinteni, ha a megállapodási javaslatot a fél a kézbesítéstől számított harminc napon belül nem kifogásolja az egyeztető testületnél.

74. módosítás

(6) Ha az egyeztető testület a 105. §-ban foglalt szabályok megsértésével járt el, a sérelmet szenvedett fél az egyeztető testület javaslata alapján létrejött megállapodást annak létrejöttétől számított **harminc** napon belül a bíróság előtt keresettel megtámadhatja.

(7) Ha a megállapodás az (5) bekezdés alapján nem jött létre, a szabad felhasználás kedvezményezettje az (5) bekezdésben megállapított határidő lejártát követő **15 tizenöt** napon belül a bírósághoz fordulhat, és kérheti, hogy a bíróság kötelezze a jogosultat a szabad felhasználásnak a keresetben meghatározott feltételek szerinti lehetővé tételére.

Indokolás

Technikai módosítás.

(8) A (6) és a (7) bekezdésben meghatározott perindítás joga - az ott megjelölt határidőn belül - a kedvezményezettek érdek-képviselői szervezeteit is megilleti azzal, hogy a jogerős érdemi határozat hatálya e szervezeteknek az e törvény értelmében kedvezményezett tagjaira terjed ki.

(9) Az e § alapján indított perekre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

(10) Az e § alapján létrejött megállapodás vagy jogerős határozat alapján végrehajtandó műszaki intézkedésre a 95. §-t megfelelően alkalmazni kell, feltéve, hogy a műszaki

intézkedés kielégíti a 95. § (3) bekezdésében foglalt feltételeket.

XVI. Fejezet
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
A szerzői jog más jogosultjai

106. § (1) Ahol e törvény szerzőt említ, azon megfelelően érteni kell a szerző jogutódját, illetve a szerzői jog más jogosultját is.

(2) Ha az elhunyt személy hagyatékához szerzői jog tartozik, a közjegyző a hagyatéki eljárás megindításáról értesíti az elhunyt személy műveivel kapcsolatban érintett közös jogkezelő szervezetet. Ha nem állapítható meg, hogy melyik az érintett közös jogkezelő szervezet vagy a művek nem tartoznak a közös jogkezelés körébe, az értesítést az Szjt. 20. § (1) bekezdése szerinti vagyoni jog vonatkozásában az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezetnek kell küldeni.

(3) A hagyatékhoz tartozó szerzői jog örökösnek történő átadásáról a közjegyző kivonatos hagyatékátadó végzés, a bíróság pedig kivonatos jogerős ítélet egy példányának megküldésével - a (2) bekezdés megfelelő alkalmazásával - értesíti az érintett közös jogkezelő szervezetet.

(4) A kivonatos hagyatékátadó végzésre, illetőleg a kivonatos ítéletre a hagyatékátadó végzésre és az ítéletre vonatkozó szabályok irányadók azzal, hogy azok csak a hagyatékhoz tartozó szerzői jog örökösnek történő átadására vonatkozó adatokat tartalmazhatják.

(5) A (3) bekezdésben említett kivonatos hagyatékátadó végzés és kivonatos ítélet a (4) bekezdésben foglaltakon kívül tartalmazza a „kivonat” minőség megjelölését, valamint azt, hogy az milyen célra használható fel.

(6) Az (5) bekezdés szerint kell eljárni akkor is, ha a végzés egyébként sem tartalmazna más rendelkezést, mint amit a (4) bekezdés előír.

(7) Az érintett közös jogkezelő szervezet köteles az örökösökről nyilvántartást vezetni, és abból a felhasználók számára a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályok keretei között adatot szolgáltatni.

(8) Az (1)-(7) bekezdésekben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a szerzői joghoz kapcsolódó jogok jogosultjaira és az e jogosultakat megillető jogokra.

106/A. § E törvénynek a gyűjteményes műnek minősülő adatbázisok szerkesztőinek és az adatbázisok előállítóinak szerzői, illetve a XI/A. fejezet szerinti védelmére vonatkozó rendelkezései nem érintik a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló jogszabályok érvényesülését.

A törvény hatálybalépésére vonatkozó és az átmeneti rendelkezéseket megállapító szabályok

107. § (1) E törvény 1999. szeptember 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit a hatálybalépését követően megkötött felhasználási szerződésekre kell alkalmazni.

(2) A törvény 21. §-ában foglalt rendelkezéseket, valamint a 22. §-ának a reprográfiára szolgáló készülékkel kapcsolatos előírásait 2000. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

(3) A 111. § (1)-(2) bekezdésével megállapított rendelkezéseket az e törvény hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

108. § (1) A 31. § rendelkezéseit alkalmazni kell olyan művekre is, amelyeknek a korábban hatályos rendelkezések szerint számított védelmi ideje az egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi jogszabályok módosításáról szóló 1994. évi VII. törvény hatálybalépéséig már lejárt.

(2) Az előadóművészeket, a hangfelvételek előállítóit, a rádió- és televízió-szervezeteket, valamint a saját műsort vezeték útján a nyilvánossághoz átvivőket az e törvényben

meghatározott jogok akkor is megilletik, ha a 84. §-ban - rájuk vonatkozóan - említett év végétől számított húsz év az 1994. évi VII. törvény hatálybalépéséig már eltelt.

(3) Ha a szerzői vagyoni jogok vagy a szerzői joggal szomszédos jogok védelmi ideje az 1994. évi VII. törvény hatálybalépését megelőzően lejárt, a lejárat és az e törvény hatálybalépése közötti időtartamban végzett felhasználás szabad felhasználásnak minősül, függetlenül attól, hogy e jogok újra védelemben részesülnek-e e törvény hatálybalépését követően.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott felhasználás e törvény hatálybalépését követően - a hangfelvételek esetében a hatálybalépésig már előállított műpéldányokra vonatkozóan - még további egy évig folytatható, de csak a hatálybalépéskor meglévő mértékben. A gazdasági tevékenység körében folytatott ilyen felhasználás jogát csak a jogosult gazdálkodó szervezettel vagy annak - a felhasználást folytató - szervezeti egységével együtt lehet átruházni. A törvény hatálybalépését követően is folytatott felhasználás ellenében a jogosultnak méltányos díjazás jár.

(5) A (4) bekezdésben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a felhasználásra e törvény kihirdetésének napjáig komoly előkészületeket tettek azzal, hogy ebben az esetben a felhasználást az előkészületnek az e törvény kihirdetésekor meglévő mértékéig lehet megkezdeni és folytatni.

(6) A (3) bekezdésben meghatározott időtartamban végzett átdolgozást, feldolgozást vagy fordítást úgy kell tekinteni, mintha az a szerző hozzájárulásával készült volna.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott átdolgozás, feldolgozás és fordítás e törvény hatálybalépését követő felhasználása ellenében az alapul szolgáló műre vonatkozó szerzői jog jogosultjának méltányos díjazás jár.

(8) A (3) és a (7) bekezdésben foglalt rendelkezések alapján járó díjazással kapcsolatos viták bírósági útra tartoznak.

(9) Az 1994. évi VII. törvény hatálybalépését megelőzően kötött felhasználási szerződés alapján a teljes védelmi időre, illetve határozatlan időre megszerzett felhasználási jog e törvény hatálybalépését követően - a felhasználási szerződésben foglalt feltételeknek megfelelően - újra megilleti a felhasználót, ha a szerzői jog vagy az azzal szomszédos jog e törvény szerint újra védelemben részesül.

108/A. § (1) A 31. § és a 84. § rendelkezéseit - a 2001. évi LXXVII. törvény 13. §-a (7) bekezdésének első mondatában szabályozott kivétellel - alkalmazni kell olyan művekre és szomszédos jogi teljesítményekre is, amelyek védelmi ideje az Európai Gazdasági Térség legalább egy tagállamában még nem járt le 1995. július 1-jéig.

(2) Az (1) bekezdésben említett művekre a 108. § (3)-(9) bekezdéseiben foglalt szabályok megfelelően irányadók azzal, hogy az 1994. évi VII. törvény és e törvény hatálybalépésén, illetve kihirdetésén az (1) bekezdés alkalmazásában a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépését, illetve kihirdetését kell érteni.

109. § E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvénnyel megállapított 31. § (6) bekezdését akkor kell alkalmazni, ha az nem eredményezi az e törvény hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezések szerint számított védelmi idő megrövidülését. E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvénnyel megállapított 31. § (6) bekezdését alkalmazni kell az olyan filmalkotásra is, amelynek védelmi ideje e törvény hatálybalépésekor már eltelt. A 108. § (3)-(9) bekezdését ilyen esetben is alkalmazni kell azzal, hogy az 1994. évi VII. törvény hatálybalépése helyett e törvény hatálybalépését kell érteni.

109/A. § E törvénynek a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2010. évi XLII. törvénnyel összefüggésben szükséges törvénymódosításokról és egyes

iparjogvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXLVIII. törvénnyel megállapított 90. § (2) és (4) bekezdését, valamint 93. § (4)-(6) bekezdését a 2011. január 1-jét követően indult díjszabás-jóváhagyási eljárásokban kell alkalmazni.

110. § (1) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIII. törvénnyel megállapított 89. § (13) bekezdésében foglaltakat első alkalommal a 2012. évre vonatkozó beszámolóra kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIII. törvénnyel megállapított 92. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesítéséről a közös jogkezelő egyesület 2012. május 1-jéig köteles tájékoztatni a Hivatalt az alapszabály módosításának tudomásulvételéről szóló bírósági jogerős végzés, valamint az alapszabály megküldésével.

111. § (1) E törvénynek a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2001. évi LXXVII. törvénnyel az adatbázis-előállítók védelmére vonatkozóan megállapított rendelkezéseit alkalmazni kell arra az adatbázisra is, amelyet 1982. december 31. és 2002. január 1. között készítettek el, feltéve, hogy 2002. január 1-jén az adatbázis megfelelt - a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2001. évi LXXVII. törvénnyel megállapított - XI/A. fejezetben szabályozott védelem feltételeinek. Az ilyen adatbázis előállítójának jogai 2002. január 1-jétől kezdődően 2013. január 1-jéig részesülnek védelemben.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatbázis felhasználására vonatkozóan az annak előállítójával 2002. január 1-jét megelőzően megkötött szerződés alapján végzett cselekményre e törvénynek a szerződés megkötésekor hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni 2002. január 1-jét követően is.

(3) E törvénynek a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2001. évi LXXVII. törvénnyel megállapított 84. § (2) bekezdését nem lehet alkalmazni olyan hangfelvételre, amelynek a korábban hatályos rendelkezések szerint számított védelmi ideje már lejárt. E rendelkezés nem érinti a 108. § alkalmazását.

111/A. § E törvénynek az egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi törvények módosításáról szóló 2003. évi CII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit - a 2004. május 1-jét megelőzően elvégzett cselekmények és az így szerzett jogok kivételével - mindazokra a művekre, szomszédos jogi és adatbázis-előállítói teljesítményekre alkalmazni kell, amelyek az Európai Unió tagállamainak jogszabályai szerint védelemben részesültek 2002. december 22-én, vagy amelyeket megilletett a védelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek alapján.

111/B. § E törvénynek a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2005. évi CVIII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit - az eredeti műalkotás szerzőjét megillető követő jogról szóló 2001. szeptember 27-i 2001/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre is figyelemmel - a 2006. január 1-jét követően megkötött szerződésekre kell alkalmazni.

111/C. § (1) E törvénynek a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXII. törvénnyel megállapított 19. § (1) bekezdését a 2009. február 1-jét követően adott felhasználási engedélyekre kell alkalmazni.

(2) A szerzőt a 23/A. § alapján megillető díjat a 2010. december 31-ét követően kölcsönzött műpéldányok nyilvános haszonkölcsönbe adása után kell megfizetni. A szerzőt a 23/A. § alapján megillető díjat 2012-ben kell először felosztani a 23/A. § (4) bekezdése szerinti, 2011. január 1-jétől szolgáltatott adatok alapján.

111/D. § (1) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvénnyel megállapított 55. § (2)-(3) bekezdésében, 74/A. § (1)-(3) bekezdésében, 78/A. §-ban, valamint 84. § (1) bekezdés *b)-d)* pontjában és (2) bekezdésében

foglalt rendelkezések azon rögzített előadásokra és hangfelvételekre vonatkoznak, amelyek esetében a védelmi idő 84. § szerinti kezdő napjától számított ötven év 2013. november 1-jéig még nem telt el, valamint azon rögzített előadásokra és hangfelvételekre is, amelyek ezen időpont után születnek.

(2) Ha az előadás rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött szerződésben nincs egyértelmű utalás az ellenkezőjére, akkor a 2013. november 1. előtt kötött ilyen szerződés hatályosnak tekintendő azon időponton túl is, amikor az (1) bekezdés szerinti ötven év már eltelt.

(3) Az előadás rögzítésére vonatkozó, a hangfelvétel-előállítóval kötött, az előadóművészeket ismétlődő díjazásra jogosító azon szerződéseket [74/A. § (3) bekezdés], amelyeket 2013. november 1. előtt kötöttek, a hangfelvétel nyilvánosságra hozatalát, vagy - ha erre nem kerül sor - a hangfelvétel nyilvánosságához közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik év elteltével az előadóművész javára abban az esetben is módosítani lehet, ha ezt a lehetőséget a felek eredetileg kizárták. Ha a hangfelvétel-előállító és az előadóművész között nem jön létre megállapodás, akkor bármelyik fél a 103. § alapján létrehozott egyeztető testülethez fordulhat.

111/E. § E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvénnyel megállapított 55. § (2) bekezdésében szabályozott felmondási jog az e törvény hatálybalépése előtt kötött szerződések tekintetében is csak írásban gyakorolható.

111/F. § (1) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11) és (11b) bekezdésében foglaltakat az NKA számára 2014. január 1-jét követően átadott bevételekre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11a) bekezdésében foglaltakat első alkalommal a 2013. évben beszedett bevételekre kell alkalmazni. A közös jogkezelő szervezet által a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó, 2013. évben beszedett bevételéből 2014. január 1-jét megelőzően az NKA részére kulturális célú felhasználásra átadott összeget a 89. § (11a) bekezdésében előírt átadási kötelezettség teljesítése során be kell számítani.

111/G. § E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 41/F-41/K. §-át az olyan műre és hangfelvételekre kell alkalmazni, amelyet 2014. október 29-én vagy azt követően e törvény szerint védelem illet meg.

111/H. § Ha a Hivatal az elektronikus ügyintézés az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 108. § (2) bekezdése szerint 2018. január 1-jét megelőzően nem vállalta, 2017. december 31-ig az elektronikus kapcsolattartásra e törvény 2016. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni

111/I. § E törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvénnyel (a továbbiakban: Ákr.-Kp. Módtv.) megállapított rendelkezéseit az Ákr.-Kp. Módtv. hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Felhatalmazások

112. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a reprográfiára szolgáló készülékek körét - az érintett érdekképviselői szervek véleményének figyelembevételével - rendelettel meghatározza.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendelettel megállapítsa a szerzői jogi szakértő testület szervezetének és működésének részletes szabályait.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az e törvény 38. §-ának (5) bekezdésében szabályozott szabad felhasználás esetében a nyilvánosság egyes tagjaihoz való közvetítés és a számukra történő hozzáférhetővé tétel módját és feltételeit rendelettel meghatározza.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az árva mű felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokat, a jogosultat megillető megfelelő díjazás feltételeit, a felhasználással összefüggő eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszédésének, visszatérítésének módját, továbbá az árva művek felhasználására vonatkozóan kiadott engedélyek nyilvántartásának részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.

(5) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) a Hivatal elnöke véleményének kikérésével, a kultúráért felelős miniszterrel egyetértésben a Hivatal által vezetett önkéntes műnyilvántartásra vonatkozó részletes szabályokat, valamint

b) a Hivatal elnöke véleményének kikérésével, az adópolitikáért felelős miniszterrel, a kultúráért felelős miniszterrel és a Hivatal felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben az önkéntes műnyilvántartással összefüggő eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszédésének és visszatérítésének módját rendelettel megállapítsa.

(6) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy a közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszédésének és visszatérítésének módját az adópolitikáért felelős miniszterrel, a kultúráért felelős miniszterrel és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben, valamint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke véleményének kikérésével rendeletben szabályozza.

(7) Felhatalmazást kap a kultúráért felelős miniszter, hogy - az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben - az e törvény 23/A. §-ának (4) bekezdése alapján a nyilvános haszonkölcsönzésért a szerzőt megillető díj megállapításához és felosztásához szükséges adatok, valamint az adatszolgáltatásra kötelezett nyilvános könyvtárak körét rendelettel megállapítsa.

(8) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az e törvény 41. § (1a)-(1f) bekezdésében foglalt szabad felhasználással összefüggő részletes szabályokat, illetve hogy az e törvény 41. § (1a)-(1c) bekezdése szerinti hozzáférhető formátumú példány, jogosított szervezet és az olvasási képességet érintő fogyatékkal élő kedvezményezett személy meghatározását, a hozzáférhető formátumú művekkel és kapcsolódó jogi teljesítményekkel végezhető szabad felhasználásra vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a jogosított szervezetek, a hozzáférhető formátumú művek és kapcsolódó jogi teljesítmények nyilvántartását vezető, valamint az Európai Bizottság számára információt nyújtó közreműködő szervezet kijelölését és feladatkörét rendeletben állapítsa meg.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

113. § (1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2009/24/EK irányelve (2009. április 23.) a számítógépi programok jogi védelméről;

b) a Tanács 93/83/EGK irányelve (1993. szeptember 27.) a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról;

c) az Európai Parlament és a Tanács 96/9/EK irányelve (1996. március 11.) az adatbázisok jogi védelméről;

d) az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról;

e) az Európai Parlament és a Tanács 2001/84/EK irányelve (2001. szeptember 27.) az eredeti műalkotás szerzőjét megillető követő jogról;

f) az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről;

g) az Európai Parlament és a Tanács 2006/115/EK irányelve (2006. december 12.) a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról;

h) az Európai Parlament és a Tanács 2006/116/EK irányelve (2006. december 12.) a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről és az azt módosító 2011/77/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv;

i) a Bizottság 2006/585/EK ajánlása (2006. augusztus 24.) a kulturális anyagok digitalizálásáról és online hozzáférhetőségéről, valamint a digitális megőrzésről 6. a) és c) alpontja;

j) az Európai Parlament és a Tanács 2012/28/EU irányelve (2012. október 25.) az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól;

75. módosítás

k) a szerzői és szomszédos jogi védelemben részesülő egyes műveknek és más teljesítményeknek a vakok, látáskárosultak és nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen személyek érdekét szolgáló egyes megengedett felhasználási módjairól, valamint az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2017. szeptember 13-i (EU) 2017/1564 európai parlamenti és tanácsi irányelv;

l) a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv;

m) a műsorszolgáltató szervezetek egyes online közvetítéseire, valamint televíziós és rádiós műsorok továbbközvetítésére alkalmazandó szerzői jogok és szerzői joggal szomszédos jogok gyakorlására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 93/83/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/789 európai parlamenti és tanácsi irányelv.

Indokolás

A módosítás az Szjt. jogharmonizációs záradékának kiegészítését célozza, amely által bekerül a DSM irányelvnek és a SatCab irányelvnek való megfelelésre utalás.

(2) Ez a törvény a szerzői és szomszédos jogi védelemben részesülő egyes művek és más teljesítmények hozzáférhető formátumú példányainak a vakok, látáskárosultak és nyomtatott szöveget egyéb okból használni képtelen személyek érdekét szolgáló, határokon átnyúló, az Unió és harmadik országok közötti cseréjéről szóló 2017. szeptember 13-i (EU) 2017/1563 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény

76. módosítás

18. § (1) A 17. § (2) bekezdése szerinti jogosult – a kötelező közös jogkezelés körébe tartozó eset kivételével – a kiterjesztett hatályú közös jogkezelést végző reprezentatív közös jogkezelő szervezethez intézett, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatával a közös jogkezelő szervezet alapszabályában meghatározott észszerű, de legfeljebb hat hónapos határidő betartásával előzetesen tiltakozhat szerzői művei vagy kapcsolódó jogi teljesítményei felhasználásának a 17. § alapján közös jogkezelés körében történő engedélyezése ellen. A tiltakozás bármikor történhet, azzal, hogy a tiltakozó nyilatkozat megérkezését követő öt nappal válik hatályossá. A tiltakozó nyilatkozat megérkezésekor a közös jogkezelő szervezet által már megkötött felhasználási szerződések keretében gyakorolt jogok esetében a tiltakozás legkorábban a felhasználási szerződés hatályának megszűnésekor válhat hatályossá. Ha a közös jogkezelő szervezet által már megkötött felhasználási szerződés hatálya egy naptári évnél hosszabb, a tiltakozás legkorábban a felhasználási szerződés alapját képező, a felhasználási szerződés megkötésekor hatályos jogdíjközlemény hatályának megszűnésével válhat hatályossá. Ha a közös jogkezelő szervezet által már megkötött felhasználási szerződés egy meghatározott felhasználási esemény során megvalósuló felhasználást engedélyez, a tiltakozás a felhasználási esemény befejeződését követő napon válik hatályossá. Ha a reprezentatív közös jogkezelő szervezet alapszabályában így rendelkezik, a közös jogkezelés elleni tiltakozás csak az annak közlése szerinti pénzügyi év végét követő év első napján lép hatályba. A közös jogkezelő szervezet alapszabályának az e bekezdésben foglaltakkal ellentétes rendelkezése semmis. A reprezentatív közös jogkezelő szervezet köteles a nyilatkozat szerint eljárni, a tiltakozás jogát más módon nem korlátozhatja.

Indokolás

A 18. § módosítására a DSM irányelv 12. cikk (3) bekezdésének c) pontja okán került sor, eszerint megszűnik az előírt közös jogkezelés elleni tiltakozás kapcsán előírt előzetességre vonatkozó szabály. Innentől kezdve a tiltakozás azonnali hatállyal is történhet azzal, hogy a tiltakozás megtételekor a közös jogkezelő szervezet által már megkötött felhasználási szerződések keretében gyakorolt jogok esetében a tiltakozás legkorábban a felhasználási szerződés hatályának megszűnésekor válhat hatályossá.

Észrevétel:

Hangsúlyozni kell, hogy a szabálynak megfelelő irányelvi rendelkezés a 12. cikk (3) bekezdés b) pontja. Ez azonban kizárólag azokra a jogosultakra vonatkozik, akik nem adtak megbízást az engedélyt adó szervezetnek. A nyilatkozatot írásban kell megtenni, ezért ahhoz, hogy jogi hatályt váltson ki, meg kell érkeznie Szjt. 3., →Ptk. 6:5.§ (2) bek.) A hatályossá válás pedig arra utal, hogy mikortól köti a nyilatkozat a közös jogkezelő szervezetet. Ez azonnali, a megérkezés napjához kötött időpont nem lehet, mert a gyakorlatban végrehajthatatlan. A DSM irányelv sem követel meg azonnali/haladéktalan hatályossá válást.

Az indokolásban hivatkozott rendelkezés szerint a művek vagy más védelem alatt álló teljesítmények engedély szerinti felhasználását megelőző észszerű időponttól kezdődően megfelelő közzétételi intézkedésekre kerül sor annak érdekében, hogy tájékoztassák a jogosultakat arról a lehetőségről, hogy a művek vagy más védelem alatt álló teljesítmények felhasználását a közös jogkezelő szervezet engedélyezheti, az e cikkkel összhangban történő engedélyezésről, valamint a jogosultakat megillető, a c) pontban említett lehetőségekről. Ennek a közzétételi szabálynak az átültetése a javasolt szöveggel nem történik meg.

A jogszerűen megtett tiltakozás a közös jogkezelő szervezettel való közléssel hatályosul. ha azonban a tiltakozással érintett mű/teljesítmény/felhasználás tekintetében már kötött a közös jogkezelő szervezet felhasználási szerződést, a tiltakozás észszerű időtartam elteltével hatályosul. Ez az időtartam a megkötött felhasználási szerződés hatálya. Ha a felhasználási szerződés több éves hatályú (ez a média jogosításban szokásos), akkor a szerződéskötés évében hatályos jogdíjközlemény hatályának a megszűnésével válik hatályossá a tiltakozás. ha pedig a közös jogkezelő szervezet egy felhasználási eseményre (pl. koncert) adott felhasználási engedélyt, és ezt követően gyakorolja a tiltakozási jogát a jogosult, az csak az esemény megtörténte után válhat hatályossá. E rendelkezések oka a kiterjesztett közös jogkezelés szolidaritási és jogbiztonsági jellege. A felhasználó meghatározott díj ellenében meghatározott repertoár felhasználására kapott jogot a megkötött felhasználási szerződésben. Az e szerződést érintő tiltakozás felboríthatná a megkötött szerződést. a felhasználó a díj újra tárgyalását kérhetné, a közös jogkezelő szervezetet pedig köti a jóváhagyott díjközlemény, amely a tiltakozást megelőzően létezett repertoár felhasználására épülő díjat tartalmaz.